

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

15214

15214/79

II

Clement

E. Nicolas

NICOLAI 343297

CLENARDI GRAMMATICA

GRÆCA:

VNA CVM INVESTIGATIONE
Thematis, & Regulis Syntaxeos ex
optimis quibusque auctoribus collectis,
quæ ad pleniorē Syntaxin in Clenardo
defiderari videbantur.

*Vltima Editio, à mendis, quæ priores fœdaverant,
maximo studio expurgata.*

In vsum studiosæ Iuventutis.

J.P.B.

LVTETIÆ PARISIORVM;
Sumptibus SEBASTIANI CRAMOISY, viâ
Iacobæâ, sub signo famæ.

M. DC. LXV.

NIC. CLENARDVS
FRANC. HOVERIO
LVDI LITTERARII
MODERATORI
APVD MECHLINIENSES. S.

VM ante annos aliquot discipulis meis, quos privatim docendos susceperam, Græcas litteras tradere vellem, congeſſi in eam linguam breves admodum Institutiones, ut Rudimentorum candidatis instar Enchiridii forent. Id opusculum anno superiore prælo committere studui, par-

tim ut auditoribus nostris expeditior via sterneretur, partim ut desiderio tuo satisfacerem, cui necessitudinis nomine plurimum deberem. Verum nec commoditas in praesentia dabatur Typographi, & otium alioqui deerat, quantum lambendus ille partus requireret. Itaque his proximis diebus temporis partem nactus, & Rescio nostro benignè operas praebente, libellum ad limam revocavi, justoque auctario locupletatum reddidi. Merito autem tibi dicandum duxi, ut hoc veluti testimonio, Mechliniensium juventuti gratularer, quae tam diligentem sortita praeceptorem, non ipsa modò in

Gracis litteris strenuè promo-
vet, sed exteros quoque pluri-
mos studiorum fama in lu-
dum suum pellicit: adeò ut
non triviali scholæ, sed celes-
sima cuilibet Academia præ-
esse videaris, industriâ para-
tis adibus, quæ numero no-
strorum Gymnasiorum sint æ-
mula. Faxit Deus, ut iste au-
spicatissimus cursus magis ac
magis in dies prosperetur, &
quemadmodum Latinos disci-
pulos optimè eruditos, ita jam
incipias Græcanicâ litteraturâ
præditos è novis istis Athe-
nis ad nos dimittere. Vale.

Lovanii XVII Cal. April.
anno MDXXX.

INDEX.

G RÆCORVM littera.	pag. 1
Diphthongi.	2
Canones pronuntiationis.	3
De Partibus Orationis.	4
Declinationes Nominum Simplicium.	
Prima Declinatio.	5
Secunda Declinatio.	6
Tertia Declinatio.	7
Quarta Declinatio.	8
Quinta Declinatio.	9
Terminationes quinta Declinationis.	11
De Nominibus Contractis.	19
Prima Declinatio.	ibid.
Secunda Declinatio.	21
Tertia Declinatio.	22
Quarta Declinatio.	ibid.
Quinta Declinatio.	23
Conjugationes Verborum Barytonorum.	24
Paradigma Verbi Activi.	26
De Augmento.	27
De Augmento Verborum compositorum.	28
Paradigma Verbi Passivi.	37
De Præterito passivo prima, secunda, tertia, quarta, quinta, & sexta Conjugationis.	38. 39. 40. 41
De Verbo Medio.	48

INDEX.

<i>Contractiones Verborum Circumflexorum.</i>	53
<i>Prima Conjugatio Circumflexorum.</i> πείω.	55
<i>Secunda Conjugatio Circumflexorum.</i> ποίω.	60
<i>Tertia Conjugatio Circumflexorum.</i> χεύω.	65
<i>Annotationes in Circumflexa.</i>	69
<i>De Verbis in μ.</i>	72
<i>Prima Conjugatio in μ.</i> τίθημι.	74
<i>Secunda Conjugatio in μ.</i> ἵστημι.	79
<i>Tertia Conjugatio in μ.</i> δίδωμι.	83
<i>Quarta Conjugatio in μ.</i> ζέω.	87
<i>Annotationes in Verba in μ.</i>	89
<i>De Pronominibus.</i>	94
<i>De Articulis.</i>	97
<i>De Adverbio, Conjunctione, & Prepositione.</i>	98
<i>Annotationes in Nomina Adjectiva.</i>	99
<i>Numeralia Cardinalia.</i>	101
<i>Gradus Comparisonis.</i>	102
<i>Verbalia.</i>	105
<i>Annotationes in Declinationes Simples.</i>	106
<i>In Contractiones.</i>	108
<i>Heteroclita.</i>	110
<i>Annotationes in Verba.</i>	113
<i>Anomala in μ.</i>	123
<i>Investigatio Thematis.</i>	129
<i>De Accentibus.</i>	149
<i>Ratio Syntaxeos.</i>	153
<i>Appendix Syntaxeos Græcæ, ex optimis, vel vetsustioribus, vel recentioribus ejus aucto-</i>	

INDEX.

<i>ribus collecta, & Nicolai Clenardi regulis addita.</i>	160
<i>De syntaxi Articuli postpositivi.</i>	162
<i>De Nominis syntaxi.</i>	163
<i>De Pronomine.</i>	166
<i>De Verbi syntaxi.</i>	167
<i>De Verbis constructis cum diversis casibus.</i>	171
<i>Passivorum syntaxis.</i>	174
<i>De communi Verborum syntaxi.</i>	175
<i>De Infinitivi modi syntaxi, & aliorum modorum.</i>	176
<i>Tabula complectens formationes Temporum communium omnium Conjugationum.</i>	179
<i>Characteristica nonnullorum Temporum, Præsentis, Perfecti, & Futuri activi Conjugationum omnium.</i>	181
<i>Distinctiæ nonnullorum Temporum difficilior.</i>	182
<i>Primaria terminationes uniuscujusque Temporis vocum activarum, passivarum & mediarum.</i>	184
<i>Terminationes personarum ductarum à primariis præcedentis figure.</i>	185
<i>Regule Verborum Contractorum.</i>	186
<i>Vnde formentur Tempora Verborum in m.</i>	187. 188. 189
<i>De Numeris Græcorum.</i>	190
<i>Abbreviationes & litterarum nexus.</i>	192
<i>Preces Christianæ, & Fidei rudimenta.</i>	195

GRÆCORVM

GRÆCORVM LITTERÆ

SVNT QVATVOR ET VIGINTI.

Α α	Alpha	Α α	Aa
Β β	Vita	Β β	Bb
Γ γ	Gamma	Γ γ	Gg
Δ δ	Delta	Δ δ	Dd
Ε ε	Epsilon	Ε ε	Ee
Ζ ζ	Zeta	Ζ ζ	Zz
Η η	Ita	Η η	Ee
Θ θ	Thita	Θ θ	TH th
Ι ι	Iota	Ι ι	Ii
Κ κ	Cappa	Κ κ	Cc Qq
Λ λ	Lambda	Λ λ	Ll
Μ μ	Mi	Μ μ	Mm
Ν ν	Ni	Ν ν	Nn
Ξ ξ	Xi	Ξ ξ	Xx
Ο ο	O micron	Ο ο	Oo
Π π	Pi	Π π	Pp
Ρ ρ	Rho	Ρ ρ	Rr
Σ σ	Sigma	Σ σ	Ss
Τ τ	Tau	Τ τ	Tt
Υ υ	Upsilon	Υ υ	Yy
Φ φ	Phi	Φ φ	PH ph Ff
Χ χ	Chi	Χ χ	CH ch
Ψ ψ	Psi	Ψ ψ	PS ps
Ω ω	O magnum.	Ω ω	O ô

A

2. LITTERÆ GRÆCÆ.

Vocales { Longæ, η, ω.
Breves, ε, ο.
Ancipites, α, ι, υ, quæ & communes dicuntur, quòd modò sint Longæ, modò breves.

DIPHTHONGI.

Propriæ.

αι, αυ, ει, ου, οι, ει.

æ, av, ei, ev, oi, ou.

Impropriæ.

α, η, ω, ηυ, υ, ωυ.

α, ι, ο, ιυ, υι, ου.

In αυ, ου, ηυ, ωυ, pronunciatur υ vt v consonans.

Vocales { Præpositivæ, α, ε, η, ο, ω, propterea quòd in diphthongis præponantur.
item { Subjunctivæ autem ι, υ, quòd subsequantur.

Faciunt verò per se syllabam, quoties duobus in apice punctis noratur: *παις* pais *puer*, vel *puella*, dissyllabum. *ἄνθρωπος*, *αἴπνος*, *ἰνσόννις*, trissyllabum.

Ceterum in tribus ~~α, η, ω~~, *iota* non ad latus affigitur, sed infra scribitur.

Mutæ { Tenuēs, π, κ, τ.
Mediæ β, γ, δ.
Aspiratæ φ, χ, θ.
ζ, σδ, δσ.
Consonantes { Duplices { ξ κσ, γσ, χσ.
ψ πσ, ρσ, φσ.
Liquidæ sive immutabiles, λ, μ, ν, ξ.
& σ, quod *μοναδικόν* dicitur.

CANONES PRONVNCIATIONIS.

Accentus tres.	{	Acutus', Θεός, Théos, <i>Deus</i> , λό- γος, lógos, <i>sermo</i> , τύπτομεν, ty- ptomen, <i>verberamus</i> .	Accen- tus.
		Gravis', τιμή, timi, <i>honor</i> .	
		Circumflexus', ποιῶ, piō, <i>facio</i> . βοᾶτε, boâte, <i>clamaris</i> .	

Acutus & circumflexus attollunt syllabam quam afficiunt, gravis deprimit.

Spiritus duo: Asper five densus', ἄμα, há-
ma, *simul*. Lenis five tenuis', ἐγώ, ego. Sem-
per autem vocalis aut diphthongus, initio
dictionis alterum possidet è spiritibus.

Consonans ρ in principio quidem aspira-
tur, ῥῆμα, rhomi, *robur*. In medio vero si
geminetur, priore loco leuigatur, postero-
re aspiratur, πόρρω, porrho, *longe*.

Apostrophus nota est rejectæ vocalis α, ε, Apo-
σ, ο, aut diphthongi αυ, ου, quod sit ob sequen-
tem vocalem: quæ si aspiraretur, migrat præ-
cedens tenuis in aspiratum: πάντα ἔλεγον, παντ'
ἔλεγον, pand' elegon, *omnia dixi*. Prolatio
enim est in morem vnice dictionis, ἀπὸ τοῦ, ἀπ'
ε, à quo: κατ' ε, καθ' ε; contra quem: νότα ἄλλω,
νότθ' ὄλλω, *totam noctem*.

Gamma γ ante γ, ξ, χ, sonat perinde
vt ν, ἄγγελος, angelos, *angelus*. ἀγέγυμαι,
fera, *singultus*. ἐγχος, enchos, *hasta*: sicut ante

4 PARTES ORATIONIS.

κ, sed ipsum κ sonandum vt γ, *πέφασκε*, *pephanga*, *apparui*.

Tau τ post γ, vt δ, τὸν Τάνταλον, *ton Tandalon*, *Tantalum*.

Ni γ ante β, μ, π, vt μ: τὸν βίον, *tom bion*, *vitam*: τὴν μερίδα, *tim merida*, *particulam*; τὸν βίθον, *tom bithon* per b, *dolium*.

Pi π post μ vt b Latinum, *πέμπω*, *pembo*, *mitto*: itidem post γ, in diversis dictionibus, τὸν βίθον, *tom bithon*, *dolium*.

PARTES ORATIONIS OCTO.

NOMEN, Verbum, Participium, Pronomen, Articulus, Adverbium, Coniunctio, & Præpositio.

Casus quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus; siquidem Ablativo Græci carent.

Numeri tres: Singularis, Dualis, Pluralis. Vtimum Duali cū de duobus est sermo. In Duali, vox eadem Nominativi, Accusativi & Vocativi, itidem Genitivi & Dativi. Sic in Plurali semper Nominativus idem cum Vocativo.

Latini inter declinandum vsurpant, *hic*, *hec*, *hoc*; Græci verò articulum *ὁ*, *ἡ*, *τὸ*, quem vocant præpositivum, quòd nominibus præponatur. Inflectitur autem sic:

Mascul. Sing. Nom. *ὁ*, *hic*. Gen. *τοῦ*, *hu-*

DECLINATIONES NOMINVM. §
jus. Dat. τῷ, *huic.* Accusat. τὸν, *hunc.* Dual.
 Nom. & Accus. τὼ, *hi & hos*, de duobus.
 Gen. & Dat. τοῖν, *horum & his*, de duobus.
 Plural. Nom. οἱ, *hi*, Gen. ἑῷ, *horum*, Dat.
 τοῖς, *his*. Accus. τῶν, *hos*.

Fœm. Sing. ἡ, τῆς, τῇ, τῷ. Dual. τὰ, ταῖν.
 Plural. αἱ, ἑῷ, ταῖς, ταῖς.

Neutrum. Sing. τὸ, τῷ, τῷ, τῷ. Dual. τὰ, τοῖν.
 Plural. τὰ, ἑῷ, τοῖς, τὰ.

Articuli Vocativum ignorant, pro quo in
 declinationibus utimur adverbio vocandi
 ὦ, ὦ.

DECLINATIONES NOMINVM QVINQUE.

PRIMA DECLINATIO.

PRIMA est in *as* masculinorum, ὁ Αἰνέας, *Prima*
Aeneas: & in *es*, masculinorum, ὁ Χρύσης, *nomi-*
Chryses; ὁ Λατρός, *hic latro*: quorum Geniti-
 vus in *e*, Dativus in *a* vel *n* diphthongum im-
 propriam. Accusativus in *a* vel *u*. Vocati-
 vus in *a* vel *n*, secundum terminationem No-
 minativi. Dualia & Pluralia conveniunt cum
 articulo fœminino, ablato τ.

Prima
nomi-
num
parisyl-
labo-
rum
decli-
natio.

Sing. { *as* } ου { *a, ar, a;* } Dualis *a, ar.*
 { *es* } ου { *n, lu, n.* } Pl. *a, ōn, as, as, a.*

Sing. ὁ Αἰνέας, τῷ Αἰνέου, τῷ Αἰνέᾳ, τὸν Αἰ-
 νείαν, ὦ Αἰνέα.

Dual. τὼ Αἰνέα, τοῖν Αἰνέαιν, ὦ Αἰνέα.

Plural. οἱ Αἰνέαι, ἑῷ Αἰνέαιν, τοῖς Αἰνέαις,
 τῶν Αἰνέαις, ὦ Αἰνέαις.

6 DECLINATIONES

Sing. ὁ Χρῦσις, τῷ Χρύσῳ, τῇ Χρύσῃ, τὸν Χρῦσόν, ὦ Χρύση.

Dual. τοὺ Χρύσαι, τοῖν Χρύσαιν.

Plural. οἱ Χρύσαι, οἷς Χρύσαι, τοῖς Χρύσαις, τοὺς Χρύσαις, ὧ Κρύσαι.

Sing. ὁ ληστὴς, τῷ ληστῷ, τῇ ληστῇ, τὸν ληστὴν, ὦ ληστά.

Dual. τοὺ λησταί, τοῖν λησταῖν.

Plural. οἱ λησταί, οἷς λησταῖ, τοῖς λησταῖς, τοὺς λησταῖς, ὧ λησταί.

Quinque Græcorum linguae præcipue, Communis, Attica, Ionica, Dorica, Æolica, ex quibus Attici in omni Declinatione Vocativum formant similem Nominat. ὁ & ὦ Αἰνείας.

SECUNDA DECLINATIO.

SECUNDA Declinatio tantum est foeminarum, quæ desinunt vel in α ut ἡ μοῦσα, ποιητῆς; vel ἡ πόλις, νεκρῶν, βασιλῆως. Genit. in ης; Dat. in ῇ diphthongum. Accus. in αν vel ῶν. Vocat. in α vel ἦ, juxta terminationem Nominativi. Dual. & Plural. perinde se habent atque in prima Declinatione.

S. α, ης, ῇ, αν, α. D. α, ην. P. αι, ὦν, αις, αι, η, ῶν, η.

Sing. ἡ μοῦσα, τῆς μοῦσης, τῇ μοῦσῃ, τὴν μοῦσαν, ὦ μοῦσα.

Dual. τὰ μοῦσαι, ταῖν μοῦσαι, ὦ μοῦσαι.

Plural. αἱ μοῦσαι, αἷς μουσῶν, αἰς μοῦσαις, μοῦσαις, ὧ μοῦσαι.

Sing. ἡ πρὴ, τῆς πρῆς, τῇ πρῇ, τῷ πρῷ,
ὦ πρῆ.

Dual. τὰ πρᾶ, ταῖν πρᾶν, ὦ πρᾶ.

Plural. αἱ πρᾶι, τῇ πρῇ, ταῖς πρᾶς, ταῖς πρᾶς,
ὦ πρᾶι.

Finita in δα, δα, εα, & α purum, hoc est
quod non subsequitur consonantem, faciunt
Genitivum in αι, Dativum in α diphthongum
impropriam.

Λήδα, Λήδας, Λήδα. Μάρθα, Μάρθας, Μάρθα.
ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρα. Φιλία, Φιλίας, Φιλία.

T E R T I A D E C L I N A T I O.

TERTIA Declinatio complectitur ma-
sculina, foeminina, & communia in ες.
ὁ λόγος, sermo : ἡ ὁδὸς, via : ἡ καὶ ἡ ἀνθρώπος, ho-
mo : & neutra in ον, τὸ ξύλον, lignum. Vocati-
vus in ε. Genit. Dat. & Accus. item Dualia
& Pluralia sequuntur articulum masculinum
& neutrum.

S. ος, ε, ς, αν, ε. D. ω, ον. P. οι, αν, εις, οίς, αι.
ον, ον, ον, α, α, α.

Sing. ὁ λόγος, τοῦ λόγου, τῷ λόγῳ, τὸν λόγον,
ὦ λόγε.

Dual. τὰ λόγῳ, ταῖν λόγων, ὦ λόγα.

Plural. οἱ λόγοι, τῇ λόγων, τοῖς λόγοις, ταῖς λό-
γοις, ὦ λόγοι.

Sing. ἡ ὁδὸς, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τῷ ὁδῷ, ὦ ὁδὲ.

Dual. τὰ ὁδῷ, ταῖν ὁδῶν, ὦ ὁδά.

Plural. αἱ ὁδοί, τῇ ὁδῶν, ταῖς ὁδοῖς, ταῖς ὁδοῖς,
ὦ ὁδαί.

Sing. ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπος, τὸ καὶ ἡ ἀνθρώπου, τοῦ καὶ τῆ ἀνθρώπου, τὸν καὶ τὴν ἀνθρώπου, ὦ ἀνθρώπε.

Dual. τοῦ καὶ τῆ ἀνθρώπου, τοῖν καὶ ταῖν ἀνθρώπων, ὦ ἀνθρώπων.

Plural. οἱ καὶ αἱ ἀνθρώποι, οἷς καὶ αἷς ἀνθρώπων, τοῖς καὶ ταῖς ἀνθρώποις, τοὺς καὶ τὰς ἀνθρώπους, ὦ ἀνθρώποι.

Sing. τὸ ξύλον, τοῦ ξύλου, τοῦ ξύλου, τὸ ξύλοι, ὦ ξύλον.

Dual. τοῦ ξύλου, τοῖν ξύλοι, ὦ ξύλου.

Plural. τὰ ξύλα, τοῖς ξύλων, τοῖς ξύλοις, τὰ ξύλα, ὦ ξύλα.

Neutorum tres casus similes, Nominativus, Accusativus, & Vocativus: qui in singulari numero varias habent terminationes in quinta Declinatione: pluraliter autem semper exeunt in α.

QUARTA DECLINATIO.

QUARTA Declinatio Atticorum est propria, ~~verrentium~~ ~~vocales~~ ~~precedentis~~ Declinationis in ω, alioqui genere consentit: nam continet masculina, foemina & communia in ως; ἡ Μενέλωρ, *Menelaus*: ἡ ἄλωρ, *areā*: ὁ καὶ ἡ ἄλωρ, *fertilis*. & neutra in ων, τὸ ἄλωρ, *fertile*. Omnes casus desinunt in ω: vertitur enim ε in ω: οι in ω, subscribendo ι: ε in ω, abjecto υ. Neutorum quoque α migrat in ω, hoc modo.

S. ως, ω, φ, ων, ως. D. ω, φν. P. φ, ων, φς, ας, φ.

ως, ων, ων, ω, ω, ω.

Sing. ὁ Μενέλωρ, τοῦ Μενέλωρ, τοῦ Μενέλωρ,

τὴν Μενέλειω, ὡς Μενέλειω.

Dual. τὴν Μενέλειω, τοῖν Μενέλειω, ὡς Μενέλειω.

Plural. οἱ Μενέλειω, τῶν Μενέλειω, τοῖς Μενέ-
λειω, τὸν Μενέλειω, ὡς Μενέλειω.

Sing. ἡ ἄλω, τῆς ἄλω, τῇ ἄλω, τῷ ἄλω, ὡς ἄλω.

Dual. τὰ ἄλω, ταῖν ἄλω, ὡς ἄλω.

Plural. αἱ ἄλω, τῶν ἄλω, ταῖς ἄλω, ταῖς ἄλω, ὡς ἄλω.

Sing. ὁ καὶ ἡ δῖω, τοῦ καὶ τῆς δῖω, τῷ καὶ τῇ
δῖω, τὸν καὶ τῷ δῖω, ὡς δῖω.

Dual. τὸ καὶ τὰ δῖω, τοῖν καὶ ταῖν δῖω, ὡς δῖω.

Plural. οἱ καὶ αἱ δῖω, τῶν δῖω, τοῖς καὶ ταῖς δῖ-
ω, τὸν καὶ τῷ δῖω, ὡς δῖω.

Sing. τὸ δῖω, τοῦ δῖω, τῷ δῖω, τὸ δῖω, ὡς δῖω.

Dual. τὸ δῖω, τοῖν δῖω, ὡς δῖω.

Plural. τὰ δῖω, τῶν δῖω, τοῖς δῖω, τὰ
δῖω, ὡς δῖω.

Quatuor prædictæ Declinationes appellantur parisyllabæ, quòd obliqui sint Nomina-
tivo pares syllabis.

Q U I N T A D E C L I N A T I O .

QUINTA Declinatio imparisyllaba com-
plectitur omnia genera, & terminatio-
nes plurimas.

Genitivus Nominativum superat, exiens
in **ο** : Dativus in **ι** : Accusativus in **α** : Voca-
tivus sæpe idem cum Nominativo. Dual. No-
minativus **ι** : Genitivus **ων**. Plur. Nominativus

10 DECLINATIONES

es: Genit. *ων*: Dät. *σ*: Accus. *ας*. At neutro-
rum plurale in *α*.

Sing. Nominativus varius *Θ*, *ι*, *α*: Vocati-
vus varius. Dual. *ε*, *ων*, Plural. *ες*, *ων*, *σι*, *ας*, *ες*.
α, *α*, *α*

Sing. *ὁ πταῖν*, *τῷ πταῖν* *Θ*, *τῷ πταῖν*, *τὸν πταῖν* *α*,
ὦ πταῖν.

Dual. *τὼ πταῖν*, *τοῖν πταῖν*, *ὦ πταῖν*.

Plural. *οἱ πταῖν*, *τοῖς πταῖν*, *τῶν πταῖν*, *ὦ πταῖν*,
πταῖν, *ὦ πταῖν*.

TERMINATIONES QUINTÆ DECLINAT.

Geniti-
vus *ς*.
α.

FINITA in *α* formant Genit. in *ας*: *τὸ*
βῆμα, *τῷ βήματος*, *altare*, *tribunal*, *sug-*
gestum.

Nomina litterarum sunt indeclinabilia, *τὸ*
ἄλφα, *βῆτα*, *δέλτα*.

ι. *Ι*, *ιτος*: vnum substantivum *τὸ μέλι*, *μέλιτος*,
mel. adjectiva neutra communium legem
servant, *ὁ καὶ ἡ εὐχαρις*, *τὸ εὐχαρις*, *εὐχαριστος*,
gratiosus, *α*, *um*. *ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις*, *τὸ φιλόπατρις*,
φιλοπάτριδος, *patria studiosus*, *α*, *um*. Sic etiam
τὸ πῖ, *πνός*, *ut commune* *ὁ καὶ ἡ πῖς*, *πνός*, *ali-*
quis, *aliqua*, *aliquod vel aliquid*.

Ι, *ιος*: *τὸ σῆνιπ*, *σινήπις*, *sinapi*, de quo aliàs.

υ. *Υ*, *υος*: *τὸ γόνυ*, *γόνυος*, *geniculum*.

Υ, *ε* *Θ*: *τὸ αἶσυ*, *ἄστος*, *urbs*: *τὸ πῶν*, *πῶος*,
ovium, *ovile*. Sic neutra masculinorum
in *ς*, *ὁ ἡδύς*. *τὸ ἡδύ*, *τῷ ἡδέος*, *jucundus*, *α*, *um*,
suaavis & *suaue*.

ω. *Ω*, *ὄος*: *ἡ Λητώ*, *Λητώος*, *Latona*, est quartæ

Declinationis contractorum.

Αν, ανος : ὁ παιᾶν, παιᾶνος, *paan*, *genus cantilena in laudem Apollinis*. ὁ Πᾶν, ανός, *Pan*, *Deus pastorum*. τὸ μάλαν, ανος, *nigrum*, *atramentum*. αν.

Αν, αντος : participia sunt. τὸ τύψαν, τύψαντος, *verberans*, vel, *quod verberavit*. Sic adject. τὸ πᾶν, παντός, *omne*, more masculini πᾶν, παντός, *omnis*.

Εν, ενος : τὸ τέρεν, τέρενος, *tenerum*. εν.

Εν, εντος : τὸ χαιείν, χαιείντος, *gratiosus*, vt masculinum χαιείας, *gratiosus*: sic participia ὁ τυφθεῖς, τὸ τυφθέν, *verberatus*, *verberatum*.

Ην, ιως : Ἐλλῶ, Ἐλλῶος, *Gracus*: ἡ σειρῶ, *λω*, *Syren fabulosarum mulierum vna*.

Ην, ενος : ὁ ποιμὼν, ποιμήνος, *pastor*. ἡ φρεῶ, φρενός, *mens*. ὁ κῆ, ἡ τέρεω, τέρενος, *tener*, cuius neutrum τὸ τέρεν, τέρενος, *tenerum*.

Ιν, ινος : ὁ δελφίν, δελφίνος, *delphin piscis*. ἡ ακπῖν, ακπῖνος, *radius*. cuiusmodi Nominativus etiam per ις, δελφίς, ακτίς. ιν.

Ον, ονος : τὸ μαῖζον, μαῖζονος, *majus*, à communibus in ων. ον.

Ον, οντος : participia sunt, τὸ τύπῃον, τύπῃοντος, *verberans*.

Οων, οδος : τὸ δίπευω, δίποδος, vt com. δίπους, *οων*, *bipes*.

Οων, οωτος : participia sunt, τὸ τυπωῶ, τυπωώτος, *verberatum*.

Τν, ιως : ὁ μόσιω, μόσιωος, *turris vel domus*. ιω.

lignea. ἡ Γόρπῳ, Γόρπῳος, *Gortyn civitas Creta*, quorum Nominativus etiam in *α* definit, ὁ Φόρκῳ, vel Φόρκῳς, *Phorcyn* vel *Phorcys Neptuni filius & Medusæ pater*.

Υγ, υγτος: participia sunt, τὸ ζευγνῶν, ζευγνῶτος, *jungens*.

ωγ. Ωγ, ωγτος: ὁ κλών, κλωνὸς, *ramus*. ὁ αἰών, αἰώντος, *αἰων*. Πλάτῳ, Πλάτωνος, *Plato*. ἡ μήκῳ, μήκωνος, *paraver*. Σιδῶν, Σιδῶνος, *Sidon urbs Phœnicia*.

Ωγ, ογτος: ὁ κρίων, κρίονος, *ferra*. ἡ χελιδῶν, χελιδόνος, *hirundo*. Et communia, ὁ χῆ, ἡ εὐδαίμων, εὐδαίμονος, *felix*. Et ita comparativa, ὁ χῆ, ἡ κρείσσων, κρείσσονος, quorum neutra in *ον*, τὸ δῦδαιμον, εὐδαίμονος, *felix*, *beatum*: τὸ κρείσσον, κρείσσονος, *melius*.

Ωγ, ὦγτος: Ξενοφῶν, Ξενοφώντος, *Xenophon*.

Ωγ, ογτος: δράκων, δράκοντος, *draco*. Et participia, ὁ τύπῳ, τύποντος, *verberans*.

Ξ. Ξ in κοs, γος, χος, κτος: ὁ θώραξ, θώρακος, *pectus*, *thorax*. ἡ κύλιξ, κοs, *calix*. ὁ ἀρπάξ, ἀρπαγος, *rapax*. ἡ ἀλώπηξ, ἀλώπηκος, *vulpes*, mutat in *ε*. ἡ θρίξ, τριχος, *capillus*. pro aspirata sumit tenuem, τ pro θ. ἄναξ, ἄνακτος, *rex*. ἡ νύξ, νύκτος, *nox*, interjecto *κ*.

αρ. Αρ, αρος: μάχερ, μαχερος, *beatus*. ἡ δούμαρ, υχορ. τὸ νέκταρ, νεκταρ, *cibus*, vel ut alii volunt *potus deorum*.

Αρ, ατος: τὸ ἥπαρ, ἥπατος, *jecur*, *hepar*. τὸ δέλεαρ, δελέατος, *esca ad capiendum*, *illicebra*.

ειρ. Ειρ, ερος: ὁ φθέρ, φθειρος, *pediculus*. ἡ χεῖρ,

manus. ὁ ἕ, ἡ ἀντὶ χειρ, *pellex.*

Her, nens : ὁ Σὴρ, *Ser, populus & ver-* πρ.
mis, nens sericum. λουτὴρ, λουτῆρ, *pelvis.* τὸ
κῆρ, κηρ, *cor.*

Her, eers : ὁ αἰθήρ, αἰθέρ, *ather, id est, ignis*
elementum. In multis verò syncope, ὁ πατήρ,
πατέρ, παῖς, *pater.* ἡ μήτηρ, μητέρα, μηῖς,
mater. sic compositum Δημήτηρ, *Ceres.* item
θυγάτηρ, *filia.* γαστήρ, *venter.* at ὁ ἀνὴρ, *vir,* ἀνέ-
ρ, ἀνδρ, *assumit δ,* & sic de reliquis ca-
libus.

Or, oers : τὸ ἦτορ, ἦτορ, *cor, animus :* & ορ.
inde compositum ὁ μαγαλήτωρ, μαγαλήτορ,
magnanimus.

Tr, uers : ὁ ψιδυρ, ψιδυρ, *ψιδυρ, ὁ ἕ, ἡ μάρ-* υρ.
τυρ, μάρτυρ, *testis.* & neutrum, τὸ πῦρ, πυ-
ρ, *ignis.*

Or, wos : ὁ φῶρ, φῶρ, *fur.* ὁ ἰχθῆρ, ἰχθῆρ, ωρ.
sanies, cruor. τὸ ἔλωρ, ἔλωρ, *tractio, lacera-*
tio. τὸ τέκνωρ, τέκνωρ, *signum, finis.*

Or, oers : ὁ Νέτωρ, Νέτωρ, *Nestor.* Ἐκτωρ,
 Hector. ὁ ἕ, ἡ ἀπάτωρ, ἀπάτωρ, *ca-*
rens patre. ὁ ἕ, ἡ ἀμήτωρ, *carens matre.* παιδα-
μάτωρ, *omnia domans.* τὸ ὕδωρ, τὸ ὕδατος, ἁ-
γμα, *heteroclitum est.*

As, antos : ὁ Αἴας, Αἴαντος, *Ajax.* ὁ πᾶς, τὸ ας.
παντός, *omnis, cunctus :* ἡ πᾶσα, τῆς πάσης, *cun-*
cta : τὸ πᾶν, τὸ παντός, *cunctum.* sic ἄπας, *om-*
nis. σύμπας, *universus.* Duo in *avos,* ὁ μέλας,
niger. τάλας, *miser.* μέλανος, *talavos.* quorum
fœminina μέλανα, *nigra :* τάλανα, *misera.* neu-

τρα τὸ μέλαν, *nigrum*. τάλαν, *miserum*.

As, ἄδος: *fœminina sunt*, ἡ μονὰς, *μονάδος*, *monas*, *unitas*. λαμπὰς, *λαμπάδος*, *lampas*, *lucerna*. aut communia, ὁ καὶ ἡ φυγὰς, *φυγάδος*, *exul*, *profugus*.

As, ατος: *neutrum*. γῆρας, *γέρατος*, *senectus*. τὸ ἄλας, *ἄλατος*, *sal*.

αις. Ais, αἰτός: *vnum fœmininum*, ἡ δαῖς, *δαῖτος*, *convivium*: & *vnum neutrum*, τὸ σῆις, *σῆιτός*, *farina aquâ subacta*.

Ais, αἰδός: *Commune*, ὁ καὶ ἡ πῆις, *puer & puella*, *facit παιδός*. Sic composita ejus ἄπαις, *carens liberis*. δ'ἄπαις, *liberis abundans*.

αις. Ais, αος: ἡ ναῖς (*Ionicè νηῖς*) *τῆς ναός vel νηός*, *navis*. sic γραιῖς, *anus*, *vetula*.

εις. Eis, eos: *neutra communium in ης*, τὸ ἀληδῆς, *τῷ ἀληδέος*, *verum*.

εις. Eis, εος: ὁ κτεῖς, *κτινός*, *pecten*. sic *adjectivum ᾗς*, ἐνός: *fœmininum μία*, *μῶς*: *neutrum*, ἐν, ἐνός, *υπὺς*, *α*, *υπὲ*: *inde composita*, *μυδῆς*, *μυδερμία*, *μυδέν*: *ὑδῆς*, *ὑδεμία*, *ὑδέν*, *nullus*, *α*, *υπ*.

Eis, εντος: ὁ Σιμόης, *Σιμόεντος*, *Simois fluvius Phrygia*. ἡ Ὀπίς, *Ὀπέντος*, *Opus, civitas Locrorum*: *itidem adjectiva*, ὁ χαιεῖς, *χαιέντος*, ἡ χαιέαια, *τὸ χαιέν*, *gratus*, *α*, *υπ*: & *participia*, ὁ τυφθεῖς, *τυφθέντος*, *verberatus*. at ἡ κλεις, *clavis*, *τῆς κλειδός*, *τῇ κλειδί*, *τῷ κλειδί* & *κλειν*.

ας. Eis, εος *communiter*, ἥος *Ionicè*, ἄος *Atticè*: ὁ βασιλῆς, *τῷ βασιλέος*, *βασιλῆος*, *βασιλέως*, *rex*, *de hoc postea*.

Ης, υτος : ὁ λέβης, λέβητος, *lebes, cacabus.* ης.
ἢ ἐδῆς, ἐδῆτος, *vestis.* & item substantiva fœ-
minina, quæ fiunt ab adjectivis in ος : κακός,
malus, ἢ κακότης, κακότητος, *malitia.* vel ab ad-
jectivis in ις : δειμύτης, *acrimonia*, à δειμὺς,
acer.

Ης, λῶτος : ὁ πμῆς, πμῶτος, *honoratus.* δα-
φνῆς, δαφνῶτος, *laureatus.*

Ης, εντος : ὁ Κλήμης, Κλήμητος, *Clemens.*
Οὐάλης, Οὐάλεντος, *Valens.*

Ης, εος : ὁ Δημοδένης, Δημοδένιος, *Demosthe-
nes.* ὁ Ηρακλῆς, Ηρακλῆος, *Hercules.* ἢ τειήρης,
τειήρεος, *triremis.* ὁ κὺ ἢ ἀληθής, ἀληθείος, *verus*
ὃ *vera.*

Ις, ιος : ὁ χίς, χίος, *vermis qui in ligno vel* ις.
frumenta nascitur. ὁ ὄφίς, ὄφιος, *serpens.* ἢ πό-
λις, πόλιος, *urbs.*

Ις, ιδος : ὁ Πάεις, Πάειδος, *Paris.* ἢ κρηπίς,
κρηπίδος, *crepido* : & communia, ὁ κὺ ἢ ἀπολις,
ἀπόλιδος, *extorris.* ὁ κὺ ἢ φυγόπολις, *profugus.*

Ις, ιδος : ὁ κὺ ἢ ὄρνις, ὄρνιδος, *avis, ales.* ἢ
μέρμις, μέρμιδος, *funiculus.*

Nomen infinitum ὁ κὺ ἢ πς, & τὸ π', ali-
quis, *quidam*, facit πνός, interrogativum au-
tem, *quis, qua, quod*, πς, τί, πνος, acuta pen-
ultima.

Ος, εϙ : τὸ τεῖχος, τεῖχος, *murus.* & reli- ος.
qua neutra.

Ος, όπος : τὸ τετυφός, τετυφότης, *quod verbera-
vit* : participia sunt.

Οις, οός : ὁ κὺ ἢ βοῖς, τῷ κὺ τῆς βοός, *bos.* οις.

Οις, ουῶτος : ὁ πλακοῖς, πλακουῶτος, *placenta*.
ἢ Ο'πις, Ο'πιῶτος, *Opus civitas Locrorum*.

Οις, ὄντος : ὁ ὀδοῖς, ὀδόντος, *dens*. & partici-
pia, ὁ δοῖς, δόντος, *qui dedit*.

Ceterum πεις, ποδς, *pes* : sic composita,
vt ἄποις, ἄποδς, *pedibus carens*, *apus*.

ις. Τς, υος : ὁ μῖς, μυδς, *mus*. ὁ ἰχθῖς, ἰχθύος,
piscis. ἢ χέλις, χέλυος, *chelys*, *lyra*.

Τς, εος : ὁ ὀξύς, ὀξέος : *fœmin*. ὀξῆα, ὀξείαι :
neut. ὀξύ, ὀξέος, *acutus*, *a*, *um*, *velox*. sic &
reliqua adjectiva, ἡδύς, *suavis*. ὠκύς, *velox*.

Τς, εως Atticè : ὁ πῆχυς, πῆχως, *cubitus*. πρε-
σβς, *senex*. πέλεκυς, *securis*.

Τς, υδς : ἡ χλαμῖς, χλαμύδς, *chlamys*, *ge-
nus vestis militaris*, & *puerilis*. ὁ καὶ ἡ τέλης,
vehemens, *nuper adveniens*.

Τς, ώτος : ὁ ζῳγις, ζῳγιώτος, *jungens* : par-
ticipia sunt.

ως. Ως, ωτος : ὁ γίλως, γίλωτος, *risus*. τὸ φῶς,
lux, *lumen*.

Ως, ὅος : ἡ αἰδώς, αἰδώς, *pudor*. ἡ αἰς, αἰός,
aurora.

Ως, ωος : ὁ Τρώς, Τρωδς, *Trojanus*. ὁ Μίνως,
Mίνως, *Μίνος*. ὁ ἥρως, ἥρωος, *heros*.

λς. Λς, λος : ὁ ἄλς, ἀλός, *mare*.

ις. Νς, νδς : ἡ ἑλμῖς, ἑλμυνδς, *lumbricus*. ἡ τί-
γως, Τίρωδες, *Tiryus*.

ςς. Ρς, ρτος : ὁ μάκαρς, μάκαρτος, *quod & μάκαρ*,
μάκαρς, *beatus*.

ψ. Ψ, πες . ὁ ὠψ, ὠπς, *uultus*. Κύκλωψ, Κύκλω-
πος, *Cyclops*.

Ψ,

Ψ, βοs : ὁ Ἀραβ, Ἀραβος, *Arabs*. ἡ φλέ, φλέ-
 cos, *vena*.

Ψ, φοs : ὁ κίνυ, κίνυφος, *cinyps*. ἡ σκίπυ, σκί-
 λα. Σκίρα, *Sciraps*.

Haftenus de Genitivo.

ACCUSATIVVS singularis exit in α, τὴν Accusa-
 Τιταῖα, *Titanem*: sed nomina in ις, & ες, quo-
 rum Genitivus in ος purum, faciunt Accusati-
 vum per ν: ὁ ὄφις, ὄφις, ὄφιν, *serpens*: ὁ βό-
 τρις, βότρυς, βότρυς, *botrys*, *racemus*.

Barytona in ις, & ες, declinata non purè,
 fortiuntur utramque terminationem, ἡ εἶς,
 εἶδος, τὴν εἶδα & εἶν, *lis*, *contentio*. ὁ γένυς,
 γενυδός, τὸν γενυδα & γένυω, *nuper adven-*
iens.

Etiam ας, in αῶν: ναῖς, ναός, ναῶν, *navis*.
 γραιῖς, γραιός, γραιῶν, *vetula*.

Finite in ος, sæpius in ν: ὁ βοῖς, βοός, βοῶν
 rarò autem in α, τὸν βόα, *bovem*.

VOCATIVVS idem cum Nominativo, Vocati-
 ὁ Τιταῖ, ὦ Τιταῖ, *Titan*.

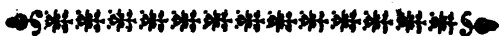
Excipe flexa per ντις, quæ ablato τος, for-
 mant Vocativum, ὁ Αἴας, Αἴαντις, ὦ Αἴαν,
Ajax. λέων, λέοντις, ὦ λέον, *leo*. Adjectiva in
 ω & ες, quæ neutrum per εν, ea & Vocati-
 vum per εν, τέλειω, τὸ τέλειν, ὦ τέλειν, *tener*, α,
 ἡ. χαεῖς, τὸ χαεῖν, ὦ χαεῖν, vel etiam ὦ χα-
 εῖα, *gratus*, α, ἡ. Gravitona in ης habent ερ,
 μήτηρ, ὦ μήτηρ, *mater*. Sic acuta quatuor, πα-
 τήρ, δαήρ, σωτήρ, ἀνὴρ, *pater*, *levir*, *servator*,
 vir, ὦ πάτερ, δάερ, σῶτερ, αἶερ: vbi & accen-

tus in penultima. Diphthongi *ds* & *ois* depou-
nunt *ς*, ὁ βασιλᾷ, βῦ, πλακοῦ, ὁ *rex*, *bos*, *pla-*
centa. præter ὁ ποῖς & ὁ δοῖς, ὁ *pes* & *dens*. Gra-
vitona quoque in *is* & *us* rejiciunt *ς*, ὁ ὄφι, ὁ
serpens, βότρυ *raceme*: sic πῦς, ὁ πῦ, quod fit
à πῦς, ὁ πῦ, *puer*, *puella*.

Dativus   **DATIVVS** pluralis fit à singulari, posito *σ*
pluralis. ante *ι*, τῷ βότρυι, τοῖς βότρυσι, *racemo*, *racemis*.
Et litteræ *δ*, *θ*, *ν*, *τ*, sunt rejiciendæ, λαμπάδι,
λαμπάσι, *lucerna*, *lucernis*: ὄρνιδι, ὄρνισι, *avi*,
avibus: Τιταῖι, Τιταῖσι, *Titani*, *Titanibus*: λέ-
βητι, λέβησι, *lebeti*, *lebetibus*.

Quòd si tum penultima corripiatur, fiet
diphthongus, λέοντι, λέουσι, *leoni*, *leonibus*:
ποντί, ποντίσι, *ponenti*, *ponentibus*: aut voca-
lis anceps quæ in singulari producebatur posi-
tione, hîc in plurali habebitur longa, Αἴαν-
τι, Αἴανσι, *Ajaci*, *Ajacibus*: ἱστίῳ, ἱστίῳ, *stanti*,
stantibus.

Quæ exeunt in *ξ*, *ψ*, aut diphthongum, ad-
jectione faciunt Dativum pluralem: ἄρπαξ,
ἄρπαξι, *rapax*, *rapacibus*: Ἀραβί, Ἀραβί, *A-*
rabs, *Arabibus*: βασιλῆς, βασιλῆσι, *rex*, *regi-*
bis: βοῖς, βοῖσι, *bos*, *bobus*: at ὁ ποῖς, τοῖς ποσὶ,
pes, *pedibus*. Illa in *ης* quæ syncopen patiun-
tur, Dativum pluralem faciunt in *άσι*, πατὴρ,
pater, πατέρι, πατέρι, τῷ πατρί, τοῖς πατράσι.
sic μητέρα, μητέρα, *matribus*: υἱα, υἱάσι, *filiabus*: ἀν-
δρα, ἀνδράσι, *viris*: & similia.

DE NOMINIBVS CONTRACTIS.

ATQVE hæ quidem Declinationes appellantur Simples. Ceterum cum inter tam varia nomina quintæ Declinationis quædam Genitivum faciunt in *es* purum, & reliquos item casus in terminationem puram, fit vt in multis accadat synæresis, siue crasis, duabus syllabis in vnam contractis, vt τὸ τίχ^{ος} *murus*, τίχ^{ος}⓪, & per crasim τίχ^{ους} : τὸ τίχ^η *mur*, & per synæresim τίχ^η, & similia. Ideoque quædam sunt Declinationes Nominum Contractorum.

Synæresis propriè est vocalium servatarum in diphthongum contractio, τίχ^η, τίχ^η, *ii* in *e*.

Crasis cum alioqui duæ syllabæ commiscuntur in vnam, vt τίχ^{ος} τίχ^{ους}, *eo* in *e*, τίχ^α τίχ^η, *ea* in *a* : sine discrimine tamen, his vocibus pro eodem vtimur, Synæresis, Crasis, siue Contractio.

PRIMA DECLINATIO CONTRACTORVM.

PRIMA Declinatio Contractorum est nominum masculinorum, fœmininorum, & communium in *es* : neutrorum verò in *es* & *es* : quorum Genitivus definit in *eos*, ac fermè in omnibus casibus fiunt crases, ex *e* & vocali aut diphthongo sequente, hoc modo :

B ij

ους, ει, η, η, οιν, εις, ων, εις, εις.

S. ης, εϑ, ει, εα, η. D. εε, εοιν. P. εες, εων, εας, εες.

ες, ες, ες. η, η, η.

ος, ος, ος. εα, εα, εα.

Contractio singul. Genitivi est εο, ε: Dat.

ει ε: Accusf. εα η. Dual. Nom. εε η: Gen. εοι οι.

Plural. Nom. εε ε: Gen. εω ω. Neutri plural. εα η.

Vocales εα nunc in η, nunc in ε. sic εε & in η, & in ε.

Vocativus singularis in ες, ὦ Δημόδενες.

Dativus plur. in nulla contrahitur Declinat.

S. ὁ Δημόδηνες, *Demosthenes*: τῷ Δημόδένεος
Δημοδένους: τῷ Δημόδένει δύνει τὸν Δημόδένεα δύνει,
ὦ Δημόδενες.

Dual. τὼ & ὦ Δημόδένεε δύνει, τοῖν Δημόδένεοιν
δυνῶν.

Plural. οἱ & ὦ Δημόδένεες δύνει, ὦ Δημόδενέων δυνῶν, τοῖς Δημόδένεσι, absque crafī, τὸν Δημόδένεα δύνει.

S. ἡ τεύχευς, *teuchis*: τῷ τεύχεα τεύχευς, τῷ τεύχεϊ τεύχεα τεύχευ, ὦ τεύχεες.

D. τὰ τεύχεε τεύχευ, ταῖν τευχέοιν τευχέειν.

P. αἱ τεύχεες τεύχεες, τῇ τευχέων τευχέων, ταῖς τεύχεσι, τὰς τεύχεας τεύχεες, ὦ τεύχεες τεύχεες.

S. ὁ καὶ ἡ ἀληθής, *verus, vera*, τῷ καὶ τῆς ἀληθούς ἀληθοῦς, τῷ καὶ τῇ ἀληθεί ἀληθεῖ, τὸν καὶ τὴν ἀληθεῖα ἀληθεῖ, ὦ ἀληθής.

D. τὼ καὶ τὰ ἀληθεῖ ἀληθεῖ, τοῖν καὶ ταῖν ἀληθεῖοιν ἀληθεῖν.

P. οἱ καὶ αἱ ἀληθεῖς ἀληθεῖς, τῇ ἀληθεῖων ἀληθεῶν, τοῖς καὶ ταῖς ἀληθεῖσι, τὸν καὶ τὰς ἀληθεῖας ἀληθεῖς, ὦ ἀληθεῖς ἀληθεῖς.

S. τὸ ἀληθές, *verum*, τῷ ἀληθέος ἀληθοῦς, τῷ ἀληθεί ἀληθεῖ, τὸ ἀληθές, ὃ ἀληθές.

D. τῷ ἀληθεί ἀληθῇ, τοῖν ἀληθέοιν ἀληθοῖν.

P. τὰ ἀληθέα ἀληθῇ, τῷ ἀληθέων ἀληθῶν, τοῖς ἀληθείσι, τὰ ἀληθέα ἀληθῇ, ὃ ἀληθέα ἀληθῇ.

S. τὸ τεῖχος, *murus*, τῷ τείχεος τείχους, τῷ τείχεϊ τείχει, τὸ τεῖχος, ὃ τεῖχος.

D. τῷ τείχει τείχῃ, τοῖν τείχεων τείχοιν.

P. τὰ τείχεα τείχῃ, τῷ τείχεων τείχων, τοῖς τείχεσι, τὰ τείχεα τείχῃ, ὃ τείχεα τείχῃ.

SECUNDA CONTRACTORVM.

SECUNDA Declinatio est masculinorum & fœmininorum in *is*, neutrorum in *i*.

1,	15,	15, 15.
S. 15, 105, 11, 11, 1.	D. 11, 1017.	P. 115, 1017, 115, 115.
	1,	1, 1.
1,	1, 1.	11, 11.

Cras es hîc tantum in *i* longum, idque in paucis. Singularis Dativus *ii* in *i*. Pluralis Nominativus *ies* in *is*, Accusativus similiter *ias* in *is*. Reliqui casus sine contractione. Neutrorum plurale *ia* in *i*. Accusativus singularis semper in *iv*. Vocativus in *i* ablato *s* Nominativi.

S. ὁ ὄφις, *serpens*, τῷ ὄφιος, τῷ ὄφιϊ ὄφι, τὸν ὄφιν, ὃ ὄφι.

D. τῷ & ὃ ὄφι, τοῖν ὄφιοιν.

P. οἱ & ὃ ὄφεις ὄφις, τῷ ὄφίων, τοῖς ὄφιοι, τὸς ὄφιας ὄφεις, ὃ ὄφεις ὄφεις. sic ἡ πόλις, πόλις, πόλις, *civitas*.

Neutrum τὸ σίνηπι, *σινάρι*, σινήπιος, P. σινή-
πια σινήπι.

Iones hæc nomina fleſcunt per εος, fitque
crasis primæ Declinationis, τῷ ὄφει ὄφει, τῷ
ὄφει ὄφει, οἱ & ὦ ὄφειες ὄφεις, τὸν ὄφειας ὄφεις: alii
autem casus non contrahuntur.

Atticus Genitivus singularis εως, ὄφειως.
Dualis εων, ὄφειων. Pluralis εων, ὄφειων, accentu
semper in antepenultima.

TERTIA CONTRACTORVM.

TERTIA est masculinorum in δς, Ge-
nitivus communis in εος, vnde in qui-
busdam casibus fit crasis more primæ Declina-
tionis. Ionicus autem in ῆος, ex quo non fit
contractio.

ᾱ, ῆ, ᾱς, ᾱς, ᾱς.
S. δς, εος, εἰ, εἰα, δ. D. εἰε, εἰον. P. εἰες, εἰων, εἰσι, εἰας, εἰες.
ῆος, ῆι, ῆα. ῆε, ῆιον. ῆες, ῆων, ῆας, ῆες.

S. ὁ βασιλδς, rex, τὸ βασιλέος, τῷ βασιλεῖ λῆ.

D. τὸ βασιλέε λῆ.

P. οἱ & ὦ βασιλέες λῆες, τὸν βασιλέας λῆς.

Vocativus singul. in δ, ὦ βασιλδ. Dativus
pluralis in εἰσι, τοῖς βασιλδεῖσι.

Ionicè τῷ βασιλῆος, τῷ βασιλῆι, τὸν βασιλῆα &c.

Atticus Gen. singularis, in εως, τὸ βασιλέως.

QUARTA CONTRACTORVM.

QUARTA est fœmininorum in ᾱ & ᾱς,
ἡ Λητώ, *Latona*, ἡ αἰδώς, *prudor*: quorum
Genitivus ὅος contrahitur in οῖς, Λητώος Λητωῖς:

Dativus *οἱ, οῖ, Λητοῖ Λητοῖ*: Accus. *όα, ώ, Λη-
τώα Λητώ*: Vocat. in *οἱ, ὦ Λητοῖ*, Dualis & Plu-
ralis vt in tertia simplici Declinatione, *τὰ Λη-
τῶ, αἱ Λητοῖ, &c.*

QVINTA CONTRACTORVM.

QUINTA Declinatio continet neutra in
as purum, & in *εas*: Genitivus com-
munis *ατος*, Ionicus *αος*, ex quo fit crasis At-
tica.

ως, α, *α, ων.*
αος, αἱ, *αι, άων.*

S. *ας, ατος, απ, ας, ας.* D. *ατι, άτιν.*

α, ων, *α, α.*
αα, άων, *αα, αα.*

P. *ατι, άτιν, ασι, ατι, ατι.*

S. *τὸ κρέας, καρο, τὸ κρέατος κρέας κρέως, τῷ
κρέατι κρέατι κρέα, τὸ κρέας, ὃ κρέας.*

D. *τῶ κρέατι κρέας κρέα, τοῖν κρεάτοιιν κρεάοιν
κρεῶν.*

P. *τὰ κρέατα κρέαα κρέα, τῷ κρεάτιν κρεάων
κρεῶν, τοῖς κρέασι, τὰ κρέατα κρέαα κρέα, ὃ κρέα-
τα κρέαα κρέα. sic κίεας, κίεατος κίεας κίεως,
semperque est contractio ex α, sequente vo-
cali.*

Et Declinationes quidem sic habent. Quæ
autem præterea de Nominibus dicenda sunt,
postea trademus, vbi singulas orationis par-
tes abfoluerimus. Nunc pergamus ad Con-
jugationes Verborum.

CONIUGATIONES VERBORVM.

IN Verborum Coniugationibus Græci præcipuè habent rationem Futuri, & Præteriti perfecti, quando hinc cetera pendent tempora.

Præteritum perfectum vocatur *παρκαίμενος*; Futurum *μέλλων*. quæ Grammatici notant literis π & μ.

PRIMA Coniugatio est verborum in βω, πω, φω, πω, quorum Futurum in ψω, Præteritum in φω.

β, λέβω, <i>sacrifico.</i>	ψω	λέψω	φω	λέεφα.
π, τέπω, <i>delecto.</i>		τέψω		τέπεφα.
φ, γράφω, <i>scribo.</i>		γράψω		γέγραφα.
πῖ, τύπω, <i>verbero.</i>		τύψω		τέτυφα.

γ, λέγω, <i>dico.</i>	ξω	λέξω	χα	λέεχα.
κ, πλέκω, <i>plico.</i>		πλέξω		πέπλεχα.
χ, τρέχω, <i>curro.</i>		τρέξω		τέπεχα.
κτ, τίκτω, <i>pario.</i>		τίξω		τέτηχα.

δ, ᾄδω, <i>canto.</i>	σω	ᾄσω	χα	ᾄεχα.
τ, αἰύτω, <i>perficio.</i>		αἰύσω		εἰύηχα.
θ, πλήθω, <i>impleo.</i>		πλήσω		πέπληχα.

QUARTA in ζω, ωω: Futurum ξω, Præteritum χα, vt in secunda Coniugatione; aut in σω & χα, vt in tertia.

ζ, παίζω, <i>ludo</i> .	} ξω {	παίξω	} χα {	πέπαιχα.
ω, ὀρύσσω, <i>fodio</i> .		ὀρίξω		ᾠρύχα.
ζ, φερίζω, <i>loquor</i> .	} σω {	φερίζω	} χα {	πέφεριχα.
ω, πλάσσω, <i>formo</i> .		πλάσω		πέπλαχα.

Attici pro gemino ω usurpant geminum η, ὀρύσσω ὀρύττω, πλάσσω πλάττω, vt γλῶσσαι γλῶττα, *lingua*.

QVINTA in λω, μω, ρω, ρω: Futurum in λῶ, μῶ, ρῶ, ρῶ, Præteritum in χε.

λ, ψάλλω, <i>psallo</i> .	} ῶ {	ψαλλῶ	} χα {	ἑψαλχα.
μ, νέμω, <i>distribuo</i> .		νεμῶ		νετέμυχα.
ρ, φαίνω, <i>ostendo</i> .		φανῶ		πέφαλχα.
ρ, σπείρω, <i>femino</i> .		σπερῶ		ἑσπαρχα.
μ, τέμνω, <i>scindo</i> .		τεμῶ		τετέμυχα.

Liquidæ λ, μ, ρ, dicuntur immutabiles, quòd in Futuro non mutantur, sed permanent vt in Præsentī.

In hac Coniugatione, vltima Futuri circumflectitur, penultima verò corripitur, abjiciendo alteram immutabilem, ψάλλω, ψαλλῶ: aut vocalem subiectivam, σπείρω, σπερῶ: φαίνω, φανῶ: aut breuiando ancipitem κείνω, κεινῶ.

SEXTA in ω purum, hoc est præcedente vocali, aut diphthongo: μ. in σω, π. in χα.

α, μιλῶ, <i>rideo</i> .	} σω {	μιλάσω	} χα {	μεμίλαχα.
ε, τελῶ, <i>finio</i> .		τελέσω		τετέλεχα.
ι, τίω, <i>honoro</i> .		τίσω		τέπηχα.
ο, ὁμῶ, <i>juro</i> .		ὁμόσω		ὠμωχα.
υ, δύω, <i>ingredior</i> .		δύσω		δέδυχα.
ω, ῥῶ, <i>firmit</i> .		ῥώσω		ῥῥωχα.
αι, παύω, <i>ferio</i> .		παύσω		πέπαυχα.

26 VERBORVM BARYT.

αι, ψάω, <i>tango.</i>		ψάω		ἔψαυκα.
ει, σπώ, <i>quatio.</i>		σπώ		σπείκα.
δι, ἵππύω, <i>equito.</i>	} σ	ἵππύω	} κα	ἵππεικα.
οι, οἶω, <i>fero, puto.</i>		οἶω		ῶκα.
φν, κρούω, <i>pulso.</i>		κρούω		κίκευκα.
υ, ὀπύω, <i>coeo.</i>		ὀπύω		ὤπικα.

Litteram verò per quam Conjugationem formamus aut tempora, nominant *γράμμα χαρκτηριστικόν*, hoc est figurativam litteram; ut caracteristicon primæ Conjugationis est vna ex mutis β, π, φ: secundæ γ, κ, χ: tertiæ δ, τ, θ, : quartæ ζ, ω, aut η: quintæ λ, μ, ν, ρ: sextæ omnes vocales præter η, omnes diphthongi propriæ, & vna impropria υ. Sic figurativæ litteræ Futuri sunt ψ, ξ, σ, λ, μ, ν, ρ: Præteriti autem φ, χ, κ: & ita de reliquis quoque temporibus dicendum.

In terminationibus *πίω, κτω, μνω*, prior consonans figurativa censetur littera, nempe π, κ, μ.

Atque hæ Conjugationes dicuntur Barytonæ, quòd verba sint βαρύτονα; hoc est gravi tono pronuncietur vltima syllaba, λέγω, λέγω, &c. Siquidem in omni syllaba quæ non signatur accentu, intelligitur gravis, qui ob id vocatur accentus syllabicus.

VERBI ACTIVI

INDICATIVI Præsens.

Paradi-
gma a-
ctivi
Bary-
toni.

Sing. *τύπω, τύπης, τύπη, verbero, ras, rat.*
Dual. *τύπεται, τύπεται, verberatis, ant. duo.*

Pural. *τύπτομαι, τύπτετε, τύπτοις, amus, atis, ant.*

Numeri tres vt in Nominibus, personæ totidem, *τύπω, verbero, τύπεις, verberas, τύπεις, verberat.*

Prima pluralis in *μαι* excludit primam dualem.

Secunda & tertia dualis sunt pares, quando tertia pluralis exit in *ι*, aut *αι*: alioqui impares.

Imperfectum.

S. *ἔτυπον, ἔτυπεις, ἔτυπτε, verberabam, bas, bat.*

D. *ἔτύπiston, ἔτυπέτω, abatis, abant. duo,*

P. *ἔτύπομαι, ἔτύπετε, ἔτυπον, abamus, atis, ant.*

Dativis pluralibus, aut personis in *ι* desinentibus additur *ι*, sequente vocali, *πῖς λέοντων ἐκείνοις, leonibus illis: τύπουσιν αὐτὸν verberant ipsum.* Sic personis in *ι*, *ἔτυπεν ἐκεῖνος, verberabat ille.*

DE AVGMENTO.

VERBUM à consonante incœptum assumit *ε* in principio Imperfecti, quod est augmentum sive incrementum syllabicum, crescente videlicet numero syllabarum, vt *τύπτω, ἔτυπον.*

Temporale augmentum est eorum quæ incipiuntur à vocali aut diphthongo mutabili, quoties vocalis anceps, aut brevis, quæ vnum habet tempus, mutatur in longam, quæ duo continet tempora.

Vocalium aut diphthongorum quædam mutabiles, quòd mutantur in Præteritis: quædam immutabiles.

28 VERBORVM BARYT,
V O C A L E S.

Mutabiles.

α in η, αἶνω, ἡύων, *perficio, perficiebam.*

ε in η, ἐλδω, ἤλδον, *venio, bam.*

ο in ω, ὀπάζω, ὤπαζον, *præbeo, bam.*

Immutabiles.

η, ἡχέω, ἡχον, *resono, bam.*

ι, ἰξέω, ἰξέον, *visco avem capio, bam.*

υ, ὑβείζω, ὑβειζον, *contumeliâ afficio, bam.*

ω, ὤδω, ὤδον, *impello, bam.*

D I P H T H O N G I.

Mutabiles.

αι in η, αἶρω, ἥρον, *tollo, bam.*

αυ in νυ, αὐλίζω, πῦλιζον, *in aula versor, bar.*

οι in ω, οἰκίζω, ὠκίζον, *condo, bam.*

Immutabiles.

ει, εἰσέζω, εἰσέζον, *assimilo, bam.*

δι, δύνω, δύνον, *dirigo, bam.*

DE AVGMENTO VERBORVM
compositorum.

PRÆPOSITIONES in compositis præfixæ vocalibus, propriam vocalem vltimam abjiciunt, tam in Præsenti quàm in Præterito: παρακούω, *perperam audio*, ex παρὰ & ακούω: περιέμω, *permanebam*, à παρὰ & Imperfecto ἑμω, *manebam*, à μέω, *maneo*.

Excipe πεί & πρὸ: πείλω, *contineo*: πείρω, *produco*, vel *procedo*, *præcedo*: ἀέχω, *habeo*,

teneo, & ἄγω, ago, duco, seu eo.

Quòd si verbum incipiat ab aspirata vocali, præpositio mutabit suam tenuem in aspiratam, κατέπιπαι, attingo: ἀφαίρωμαι, aufero, vel auferor. ex ἀπιομαι, taugeo, & αἰρώμαι, capio, & κτ', ἀπό.

Perfectum.

S. πέτυφα, πέτυφας, πέτυφε, verberavi, isti, it.

D. πέτυφατον, πέτυφατον, istis, erunt. duo.

P. πέτυφαμν, πέτυφατε, πέτυφασι, imus, istis, erunt.

Vltima syllaba Præteriti quæ sit in singulis Conjugationibus, antè dictum est.

Quod ad primam attinet, si verbum incipiatur à vocali aut diphthongo, idem initium Perfecti & Imperfecti.

ἀνύω, ἠύον, ἠύονα, perficio, bam, ci.

αἶρω, ἤρον, ἤρενα, tollo, tollebam, sustuli.

ὕβριζω, ὕβριζον, ὕβρινα, contumelià ludo, bam, si.

ἐκρίζω, ἐκρίζον, ἐκρίνα, assimilo, labam, laui.

Idipsum fit in verbis inchoatis à consonante, si modò ē augmentum syllabicum fuerit positione longum, nempe ante duas consonantes, aut duplicem ζ, ξ, ψ.

σπείρω, ἐσπειρον, ἐσπερνα, semino, abam, avi.

ζέω, ἐζεον, ἐζενα, rado, radebam, rasi.

ψάλλω, ἐψαλλον, ἐψαλνα, canto, abam, avi.

Nam si ē sit breve aut anceps, jam in Præterito perfecto repetitur prima consonans Præsentis hoc modo:

τύπω, ἐτυπῶν, τέτυφα, verbero, abam, avi.

γράφω, ἐγραφον, γέγραφα, scribo, bam, psi.

Ancipitem hîc dico, sive communem vocalem, quam sequitur muta cum liquida, ἔγρα-
φον, *scribebam*, ἐκλινον, *inclinabam*, ἐκεινον, *judicabam*.

Quæ ab aspiratis incipiuntur, pro repetendis aspiratis substituunt tenues, δείνω, ἐδεινον, *πέδαξα*, *ferio*, *bam*, ii: φαίνω, ἐφανον, *πέφαξα*, *ostendo*, *bam*, di: χαίρω, ἔχαιρον, *κέχαξα*, *gaudeo*, *ebam*, *visus sum*.

Penultima Perfecti & Futuri eadem, τύψω, *πέψα*. At dissyllaba quintæ Conjugationis & penultimam Futuri mutant in α, σέλλω, μ. σελῶ, π. ἔσαλαξα, *mitto*: σπείρω, μ. σπειρῶ, π. ἔσπεραξα, *semino*.

Immutabiles λ & ρ manent in Præterito, ut in Futuro, ψάλλω, ψαλῶ, ἐψαλλα: σπείρω, σπειρῶ, ἔσπεραξα.

μ servatur quidem, sed adseiscitur η, νέμω, νεμῶ, *νενέμηκα*, *pasco*, pro *νένεμκα*: sic δέμω, *adifico*, βρέμω, *fremo*, & alia.

ν vertitur in γ, φαίνω, φανῶ, *πέφαξα*, *luceo*: semper enim ν ante γ, κ, ξ, χ, migrat in γ.

Dissyllaba in ἄνω, ἰνώ, ὤνω, abijciunt ν.

κτείνω, κτεινῶ, *ἐκταξα*, *occido*, *dam*, *di*.

κείνω, κεινῶ, *κίκεικα*, *accuso*, *abo*, *avi*.

δύνω, δυνῶ, *τέδυνα*, *impetu feror*, &c.

Plusquamperfectum.

S. ἐτετύφετ, ἐτετύφετς, ἐτετύφετ, *verberaverat*, *ras*, *rat*.

Plusquamperfecti varia-
tio. D. ἐτετύφετον, ἐτετυφέτιν, *atis*, *ant*. duo.

P. ἐτετύφετον, ἐτετύφετε, ἐτετύφεσαν, *amius*, *atis*, *ant*.

A Perfecto deducitur, converso α in αν. In fronte sumitur ε, si Perfectum incipiat à con-

sonante, *τίτωα, ἐτέπωον, verberavi, aueram.*
 alioqui idem principium, *λύωα, λύωαι, per-*
feci, perfeceram.

Est Græcis tempus quoddam præteritum,
 quod appellatur *χρόνος ἀόριστος*, hoc est, *tem-*
pns indefinitum: incerta est enim significa-
 tio, paulòne antè res præterierit, an multò:
 suntque Aoristi duo.

Aoristus primus.

S. *ἔπυα, ἔπυας, ἔπυε, verberavi, sti, it.*

D. *ἐπύατον, ἐπυάτω, istis, erunt, duo.*

P. *ἐπύαμεν, ἐπύατε, ἔπυαν, imus, istis, erunt.*

Ultimam primi Aoristi metimur è Futuro,
 cujus servatur caracteristicon: sed *ω* migrat
 in *α*, *πύω, ἔπυα, verberabo, verberavi.*

Augmentum vtriusque Aoristi idem cum
 Imperfecto.

αἰύω, λύωον, λύωαι, perficio, bam, eci.

πύπω, ἔπυπον, ἔπυα, verbero, abam, avi.

Penultima eadem quæ in Futuro, ac ferè
 semper naturâ aut positione longa.

παίω, παίσω, ἔπαισα, ferio, feriebam, ferii.

λέγω, λέξω, ἔλεξα, dico, dicam, dixi.

Quòd si Futuri penultima corripitur, vt in
 quinta Conjugatione, producendæ erunt vo-
 cales hoc pacto.

Si *α* penultima Futuri extra diphthongum
 sit in Præsenti, migrabit in *η*. veniens autem
 ex *αι*, Atticè quidem vertetur in *η*, com-
 munitè manebit, sed longum in Aoristo,
 cùm breve sit in Futuro.

α, α, η, φάλλω, φαλῶ, ἔφηλα, *canto*.

αι, α, η, μαιάνω, μανῶ, ἐμίμηνα, *polluo*, Atticè.

αι, α, α, μαιίνω, μανῶ, ἐμίαννα, *communiter*.

Si penultima fuerit ε, advocatur ι, vt fiat diphthongus ει.

ει, ε, ει, σπείρω, σπειῶ, ἔσπειρα, *semino*, *abo*, *avi*.

ε, ε, ει, στέλλω, σελῶ, ἔσειλα, *mitto*, *am*, *si*.

At ι & υ breves in Futuro, producuntur in hoc Aoristo.

κείνω, κεινῶ, ἔκεινα, *iudico*, *abo*, *avi*.

ὀτρύνω, ὀτρυνῶ, ὠτρυνά, *instigo*, *abo*, *avi*.

Aoristus secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.

D. ἐτύπετον, ἐτυπέτιω.

P. ἐτύπομην, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Augmentum vt in Aoristo primo, ἔτυφα, ἔτυπον. Penultima brevis, ac fermè vna ex ancipitibus, α, ι, υ. Proinde vocales Præsentis ita mutantur.

η in α, λήβω, ἔλαβον, *capio*, *cepi*.

ω in α, τρώω, ἔτρεχον, *comedo*, *comedi*.

αι in α, χράω, ἔχραον, *uro*, *ussi*.

αυ in α, παύω, ἔπαον, *sedo*, *sedavi*.

υ in ο, ἀκούω, ἤκουον, *audio*, *audiui*.

ι in υ, φεύγω, ἔφυγον, *fugio*, *fugi*.

ε in α, δέρω, ἔδαρον, *excorio*, *avi*.

ει in ι, λείπω, ἔλιπον, *linguo*, *liqui*.

Disyllaba quintæ Conjugationis pro ει capiunt α. σπείρω, ἔσπερον, *semino*, *avi*. Trisyllaba perdunt ι, ὀφείλω, ὠφελον, *debeo*, *debui*.

Figurativa eadem quæ Præsentis, λήβω, ἔλαβον,

Con, capio. τύπτω, ἔτυπον, verbero. Nam in πτω, κτω, μυω, prior littera est figurativa.

In quarta verò Coniugatione Futurum ξω, formativam habet γ, ὀξύσω, ὀξύξω, ὠξυζον, fodio, am, di. Vbi autem Futurum in σω, erit figurativa δ, φεγίξω, φεγίσω, ἑφεγδον, dico, dicam, dixi.

Græci duplex habent Futurum.

Futurum primum.

S. τύψω, τύψεις, τύψει, verberabo, bis, bit.

D. τύψετον, τύψετον, verberabitis, abunt, duo.

P. τύψομεν, τύψετε, τύψοσι, abimus, abitis, abunt.

De hoc in singulis Coniugationibus dictum est prius.

Futurum secundum.

S. τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ,

D. τυπῆτον, τυπῆτον,

P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Fit à secundo Aoristo, ablato incremento, & ον verso in ὦ circumflexum, ἔτυπον, τυπῶ.

IMPERATIVI

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω, verbera, verberet.

D. τύπτετον, τυπτέτων, verberate, erent, duo.

P. τύπτετε, τυπτέτωσαν, verberate, erent.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω, verberaveris, verit.

D. τετυφέτον, τετυφέτων, eritis, erint, duo.

P. τέτυφετε, τετυφέτωσαν, verberaveritis, erint.

C

Aoristus primus.

S. τύλον, τυλάτω, *verberato tu, verberato ille.*D. τύλατον, τυλάτων, *verberatote, anto, duo.*P. τύλατε, τυλάτωσαν, *verberatote, anto.*

Aoristus secundus.

S. τύπε, τυπέτω,

D. τύπετον, τυπέτων,

P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Modi
reliqui
ab Indi-
cativo
forma-
ti.

Ab Indicativo ceteri omnes pendent modi & participia : in quibus vox semper est eadem Præsentis & Imp. sic Perf. & Plusquamperf.

Præteritum perfectum ubique servat augmentum : Aoristi verò extra Indicativum minimè.

Primam personam Imperativus non agnoscit, Futurum quoque nec hîc reperitur, nec in Subjunctivo, sed in illius vicè subeunt Aoristi.

OPTATIVI

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοισ, τύπτοι, *verberarem, es, et.*D. τύπτοιτον, τυπτοίττω, *retis, rent, duo.*P. τύπτοιμην, τύπτοιτε, τύπτοιεν, *remus, etis, ent.*

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι, *vissim, sses, sset.*D. τετύφοιτον, τετύφοίττω, *vissetis, ssent, duo.*P. τετύφοιμην, τετύφοιτε, τετύφοιεν, *mus, etis, ent.*

Aoristus primus.

S. τύλαμι, τύλας, τύλα, *raverim, is, it.*D. τύλατον, τυλάττω, *raveritis, rint, duo.*P. τύλαμην, τύλατε, τύλαεν, *imus, itis, int.*

Aoristus secundus.

- S. τύποιμι, τύποις, τύποι,
D. τύποιτον, τυποίτω,
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum primum.

- S. τύποιμι, τύποις, τύποι, *verberem, res, ret.*
D. τύποιτον, τυποίτω, *beretis, rent, duo.*
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν, *remus, etis, ent.*

Futurum secundum.

- S. τυποίμι, τυποίς, τυποί,
D. τυποίτον, τυποίτω,
P. τυποίμεν, τυποίτε, τυποίεν.

Omnium Optativorum penultima est diphthongus: in activis primi Aoristi αι, in ceteris οι.

Secundum Futurum circumflectitur, aliqui vox eadem cum 2. Aoristo. Usitatissimus est apud Atticos Optativi 1. Aoristus Æolicus: Aoristus Atticus & Æolicus.

S. τύψαι, τύψαις, τύψαι. D. τυψάιτον, τυψάιτω.
P. τυψάιμεν, τυψάιτε, τύψαι, *verberaverim, verberaveris, &c.*

SVBIVNCTIVI

Præsens & Imperfectum. *εἰ*

- S. τύπω, τύπης, τύπη, *si verberem, vel arem, &c.*
D. τύπητον, τύπητον,
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & Plusquamperfectum. *εἰ*

- S. τετύφω, τετύφης, τετύφη, *si verberaverim, vel*
D. τετύφητον, τετύφητον, [*visssem.*]
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Aoristus primus. *εἰ*

- S. τύψω, τύψης, τύψη, *si verberavero, is, it.*

D. τύπῃτον, τύπῃτον,

P. τύπωμι, τύπητε, τύπωσι.

Aoristus secundus. ἐάν

S. τύπω, τύπῃς, τύπη,

D. τύπῃτον, τύπῃτον,

P. τύπωμι, τύπητε, τύπωσι.

Inflexioni Subjunctivorum adhibent conjunctionem ἐάν, vt ἐάν τύπω, *si verberem.*

In secunda & tertia singulari est η diphthongus impropria, in duali & plurali vocalis tantum η.

I N F I N I T I V I

Præsens & Imperfectum, τύπτειν, *verberare.*Perfectum & Plusquamperfectum, τετυπῆναι, *verberavisse.*Aoristus 1. τύψαι, *verberavisse.*

Aoristus 2. τυπῆν.

Futurum 1. τύψει, *verberaturum esse.*

Futurum secundum idem cum 2. Aoristo.

P A R T I C I P I I

Præsens & Imperfectum.

ὁ τύπων, τῷ τύποντι, *verberans.*

ἡ τύπουσα, τῇς τυπούσας,

τὸ τύπον, τῷ τύποντι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ τετυπῶς, τῷ τετυπότι, *qui verberavit.*

ἡ τετυπῆς, τῇς τετυπῆς,

τὸ τετυπός, τῷ τετυπότι.

Aoristus primus.

ὁ τύψας, τῷ τύψατι, *qui verberavit.*

ἡ τύλαται, τῆς τυλάσης,
τὸ τυλάει, τῷ τυλάσας,

Aoristus secundus.

ὁ τυπὼν, τῷ τυπόντος, *qui verberavit.*
ἡ τυπούται, τῆς τυπούσης,
τὸ τυπὼν, τῷ τυπόντος.

Futurum primum.

ὁ τύλων, τῷ τύλοντος, *verberaturus.*
ἡ τύλουται, τῆς τύλούσης,
τὸ τύλοι, τῷ τύλοντος.

Futurum secundum.

ὁ τυπῶν, τῷ τυπουῶντος, *verberaturus.*
ἡ τυπούται, τῆς τυπούσης,
τὸ τυπουῶν, τῷ τυπουῶντος.

Omne tempus habet suum participium :
τύπων, *verberans*, *qui verberat*, aut *rabat* :
τετυφώς, *qui verberavit*, aut *verat*. Sic Aoristi
τύλας ac τυπὼν, *qui verberavit* : & Futura τύ-
λων ac τυπῶν, *verberaturus*.

Aoristus secundus acuitur τυπὼν, τυπόντος.

Futurum secundum circumflectitur, τυ-
πῶν, τυπουῶντος.

Participia masculina & neutra pertinent ad
quintam Nominum Declinationem; foemi-
nina verò ad secundam.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI Præsens.

S. τύπτομαι, τύπῃ, τύπτεται, *verberor*, *aris*, &c.

D. τυπόμενον, τυπέειον, τυπέειον, *mur*, *mini*, *tur*, *duo*

Paradi-
gma
passivi
Baryto-
ni.

C iij

P. *τυπήμιθα, τύπηδε, τύπηνται, mur, mini, antur.*

Prima pluralis non definit in *μι*, & ideo integer habetur dualis, in quo secunda & tertia similes, quòd tertia pluralis exeat in *αι*.

Imperfectum.

S. *ἐτυπήμι, ἐτύπη, ἐτύπητο, verberabar, &c.*

D. *ἐτυπήμιθον, ἐτύπηδον, ἐτυπήδω, mur, duo.*

P. *ἐτυπήμιθα, ἐτύπηδε, ἐτύπηντο, mur, mini, tur.*

Cujuscumque generis sint verba, tamen idem habent augmentum.

Perfectum.

S. *τέτυμαι, τέτυψαι, τέτυπαι, verberatus sum.*

D. *τέτυμειδον, τέτυφδον, τέτυφδον, αἱ sumus, duo.*

P. *τέτυμειδα, τέτυφε, τετυμμένοι εἰσί, αἱ sumus.*

Fit ab activo, extremâ litterâ aut syllabâ conversâ in *μαι*.

Secunda persona in *σαι*, actu aut potestate, nempe *ψαι*, aut *ξαι*. Tertia in *ται*.

In prima Conjugatione mutatur α activi in *μαι*, & φ aspirata, in β mediam, *τέτυφα, τέτυβμαι*: sed ob euphoniā dicitur *τέτυμμαί, μ* pro β.

In secunda ac tertia persona est π tenuis, *τέτυψαι, τέτυπαι*: nam ψ valet πσ.

Secunda & tertia dualis, & secunda pluralis, fiunt à tertia singulari, mutatis tenuibus ante *αι*, in proprias aspiratas, idque in omni Conjugatione, *τέτυπαι, τέτυφδον, τέτυφε*.

Tertiam pluralem circumloquimur per participium præteriti temporis, & verbum substantivum, quoties tertia singularis non definit in *ται* purum, *τέτυπαι, τετυμμένοι εἰσί*.

SECUNDA CONIVGATIO.

S. λέλειμαι, λέλειξαι, λέλεκται, *dictus sum, es, est.*

D. λελέμηνον, λελεχθον, λελεχθον,

P. λελέμηναι, λελεχθε, λελέμηνον εἰσὶ.

Eadem hīc ratio litterarum γ, κ, χ, & duplicis ξ, qualis in prima Coniugatione, mutarum β, π, φ, & duplicis ψ: vt λέγω, *dico*, Præteritum actiuum λέλεχα, *dixi*, passiuum λέλειμαι, *dictus sum*, mutando α in μαι, aspiratam χ in mediam Γ.

In secunda & tertia persona est tenuis κ, λέλειξαι, λέλεκται, nam ξ est κσ.

Reliquarum Coniugationum κσ migrat in μαι.

TERTIA CONIVGATIO.

πέπεισμαι, πέπεται, πέπειται, *persuassus sum, &c.*

πεπέισμενον, πέπειδον, πέπειδον,

πεπέισμεναι, πέπεισθε, πεπέισμένοι εἰσὶ.

Ante μαι collocandum σ, πείδαι, πέπεικα, πέπεισμαι, *persuadeo, persuasisti, persuassus sum.*

Secunda persona πέπεισαι, per vnum σ tantum, etiamsi in prima fuerit σ, πέπεισμαι.

QUARTA CONIVGATIO.

ὥρυσμαι, ὥρυξαι, ὥρυκται, *fossus sum, &c.*

ὥρυσμενον, ὥρυχθον, ὥρυχθον,

ὥρυσμεναι, ὥρυχθε, ὥρυσμένοι εἰσὶ.

πέφρασμαι, πέφρασαι, πέφραται, *dictus sum, &c.*

πεφράσμενον, πέφραδον, πέφραδον,

πεφράσμεναι, πέφραδε, πεφρασμένοι εἰσὶ.

Quorum actiuum Præteritum in χα, ea sequuntur Coniugationem secundam, χ in γ, α in μαι, ὥρυχα, ὥρυσμαι, *fodi, fossus sum*. Si autem

activum in *κα*, formatio est vt in tertia, assumpto *σ*, *φράζω*, *πέφρακα*, *πέφρασμα*, *dico*, *dixi*, *dictus sum*.

QVINTA CONIVGATIO etiam in passivo Præterito servat immutabiles *λ* & *ρ*, vt in activo: *ψάλλω*, *ἔψαλκα*, *ἔψαλμαι*, *canto*, *auī*, *atus sum*, vel *cantorem auscultavi*: *σπείρω*, *ἔσπασκα*, *ἔσπασμαι*, *semino*, *auī*, *seminatus sum*.

ψάλλω, *cano*. { *ἔψαλμαι*, *ἔψαλσαι*, *ἔψαλται*,
ἔψάλμεδον, *ἔψαλδον*, *ἔψαλδον*,
ἔψάλμεδα, *ἔψαλδε*, *ἔψαλμένοι εἰσί*.

σπείρω, *semino*. { *ἔσπασμαι*, *ἔσπασσαι*, *ἔσπασται*,
ἔσπάρμεδον, *ἔσπαρδον*, *ἔσπαρδον*,
ἔσπάρμεδα, *ἔσπαρδε*, *ἔσπαρμένοι εἰσί*.

Finita in *μω* aut *μνω*, act. habent in *ηκα*, pass. in *ημαι*: *νέμω*, *νενέμηκα*, *νενέμημαι*. *τέμνω*, *τετέμηκα*, *τετέμημαι*: nam interponitur *η*.

νέμω, *pasco*. { *νενέμημαι*, *νενέμησαι*, *νενέμηται*,
νενεμήμεδον, *νενέμηδον*, *νενέμηδον*,
νενεμήμεδα, *νενέμηδε*, *νενέμηται*.

Sic *τετέμημαι*, *τετέμησαι*, *τετέμηται*, &c.

Secunda & tertia dualis, ac secunda pluralis interferunt *σ*, quoties tertia singularis exit in *ται* purum, *νενέμηται*, *νενέμηδον*, *νενέμηδε*.

Tertiâ singulari finitâ in *ται* purum, citra circumlocutionem fit tertia pluralis, interponendo *ν* ante *ται*, *νενέμηται*, *νενέμνται*.

In αἶνω
finita.

Verba in *αἶνω*, activum Præt. faciunt in *ηκα*, passivum autem primæ personæ in *ημαι*: *φαίνω*, *πέφακα*, *πέφαμαι*, *ostendo*, *di*, *sus sum*, vel *manifestatus sum*: nam in ceteris manet *ν*.

42 VERBORVM BARYT.

pluralis exit in *ντο*, si singularis definat in *το* *pu-*
rum, *ἐκέλειτο*, *accusatus erat*, *ἐκέλειντο*, *accusa-*
ti erant: alioqui circumloquimur per verbum
 substantivum, *ἐτέτυπτο*, *τετύμμενοι ἦσαν*.

Aoristus primus.

S. *ἐτύφθην*, *ἐτύφθης*, *ἐτύφθη*, *verberatus fui*.

D. *ἐτύφθητον*, *ἐτυφθήτω*,

P. *ἐτύφθημεν*, *ἐτύφθητε*, *ἐτύφθησαν*.

Formatur à tertia Perfecti, mutatis tenui-
 bus ante *α* in proprias aspiratas, *τέτυπται*, *ἐτύ-*
φθην, *verberatus est*, *verberatus fui*: *λέλεκται*,
ἐλέχθην, *dictus est*, *dictus fui*: *πίπτειται*, *ἐπί-*
θην, *persuafus est*, *persuafus fui*.

Aoristus secundus.

S. *ἐτύπην*, *ἐτύπης*, *ἐτύπη*,

D. *ἐτύπητον*, *ἐτυπήτω*,

P. *ἐτύπημεν*, *ἐτύπητε*, *ἐτύπησαν*.

Mutat *ον* activi in *ω*, *ἔτυπον*, *verberavi*,
ἐτύπην, *verberatus fui*, vel *vapulavi*.

Caret vterque Aoristus prima duali: nam
 inflexionem habet activorum, siquidem plu-
 rale in *μεν* definit.

Futurum primum.

S. *τυφθήσομαι*, *τυφθήσῃ*, *τυφθήσεται*, *verberabor*.

D. *τυφθήσμεν*, *τυφθήσεσθον*, *τυφθήσεσθον*,

P. *τυφθήσμεθα*, *τυφθήσεσθε*, *τυφθήσονται*.

A primo Aoristo *ἐτύφθην*, *verberatus fui*,
τυφθήσομαι, *verberabor*.

Futurum secundum.

S. *τυπήσομαι*, *τυπήσῃ*, *τυπήσεται*,

D. *τυπήσμεν*, *λυπήσεσθον*, *λυπήσεσθον*,

P. τυπῆσόμεθα, τυπῆσεσθε, τυπῆσονται.

A secundo Aoristo ἐλύπω, *verberatus fui*,
 τυπίσσμαι, *verberabor*.

Est Græcis tempus in verbis passivis, quod vocatur μετ' ὀλίγον μέλλων, hoc est paullo pòst futurum, quoties actio jam mox adfutura designatur.

Paullo-pòst-futurum.

S. τελευτοῦμαι, τελευτή, τελευτῆται,

D. τελευτοῦμεθον, τελευτῆσθον, τελευτῆσθον,

P. τελευτοῦμεθα, τελευτῆσθε, τελευτῆσονται.

Fit à secunda Perfecti, interposito ομ, τελευτῆσαι, *verberatus es*, τελευτοῦμαι, *mox verberabor*, & *pene jam verberandus sum*, servátque augmentum in omni modo.

IMPERATIVI

Præsens & Imperfectum.

S. ἵππου, ἵππεω, *verberare*, *verberetur*.

D. ἵππεον, τυπτέων, *verberamini*, *rentur*, duo.

P. ἵππετε, ἵππεωσιν, *verberamini*, *rentur*.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. τέτυφο, τέτυφθω, *verberatus esto*, &c.

D. τέτυφθεν, τέτυφθων,

P. τέτυφθε, τέτυφθωσαν.

Secunda persona fit à secunda Plusquamperfecti, ἐτελευτοῦ; *verberatus eras*, τελευτοῦ, *verberare*: ἐλέλεξο, *dictus eras*, λέλεξο, *dicere*: ἐπίπεισο, *persuassus eras*, πίπεισο, *persuadere*: ὠρυξο, *fossus eras*, ὠρυξο, *fodere*.

Tertia verò à tertia ejusdem temporis, mi-

grante το in θω, & reliquis item tenuibus in aspiratas, ἐτέλυτο, τετέλυθω, *verberatus erat, beretur*: ἐλέλετο, λελέχθω, *dictus erat, dicatur*. ἐπέπεισο, πεπείδω, *persuassus erat, persuadeatur*.

Quòd si το sit purum, assumitur σ, ἐκέκειτο, κεκείδω, *accusatus erat, accusetur*.

Aoristus primus.

S. ἴψθῃ, ἴψθῇτω, *verberator tu, rator ille*.

D. ἴψθῃτον, ἴψθῇτων, *verberaminor, antor, duo*.

P. ἴψθῃτε, ἴψθῇσωσαν, *raminor, antor*.

Aoristus secundus.

S. ἴπῃθι, ἴπῇτω,

D. ἴπῃτον, ἴπῇτων,

P. ἴπῃτε, ἴπῇσωσαν.

Aoristi desinunt in θι, sed prior hic in π propter alterum θ præcedens, ἴψθῃ, non ἴψθῃθι: sic tertia singularis vtriusque, & reliqui numeri per λ, non θ, ἴπῇτω, ἴπῃτον, &c.

OPTATIVI

Præsens & Imperfectum.

S. ἴπτοίμην, ἴπτοιο, ἴπτοιοτο, *verberarer, &c.*

D. ἴπτοίμεθον, ἴπτοίδον, ἴπτοίδην,

P. ἴπτοίμεθα, ἴπτοίδε, ἴπτοιντο.

Omniū Optativorum penultima est diphthongus.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. τετετέλεθον, εἶπεν, εἶπεν, *verberatus esset, &c.*

D. τετετέλεθον, εἶπον, εἶπῃν,

P. τετετέλεθον, εἶπῃν, εἶπῃτε, εἶπῃσαν.

In verbis Barytonis semper opus est peri-

phraſi per Participium & verbum ſubſtanti-
vum.

Aoriftus primus.

- S. Ἰυφδεῖω, Ἰυφδεῖς, Ἰυφδεῖν, *verberatus ſim*, vel
D. Ἰυφδεῖντον, Ἰυφδεῖντῶ, [*fuerm*.
P. Ἰυφδεῖνμεν, Ἰυφδεῖντε, Ἰυφδεῖνται.

Aoriftus ſecundus.

- S. Ἰυπείω, Ἰυπείς, τυπείν,
D. Ἰυπείντον, τυπείντῶ,
P. Ἰυπείνμεν, Ἰυπείντε, Ἰυπείνται.

Futurum primum.

- S. τυφδεσείμω, τυφδεσείο, τυφδεσείτε, *verberer*.
D. τυφδεσείμενον, τυφδεσείον, τυφδεσείνῶ,
P. τυφδεσείμεθα, τυφδεσείδε, τυφδεσείντο.

Futurum ſecundum.

- S. τυπησείμω, τυπήσειο, τυπήσείτε.
D. τυπησείμενον, τυπήσειον, τυπησείνῶ,
P. τυπησείμεθα, τυπήσειδε, τυπήσείντο.

Paullo pòſt futurum.

- S. τετυφείμω, τετύφείο, τετύφείτε, *max verberer*.
D. τετυφείμενον, τετύφείον, τετυφείνῶ,
P. τετυφείμεθα, τετύφείδε, τετύφείντο.

SVBIVNCTIVI

Præſens & Imperfectum. εἰ

- S. τύπτωμαι, τύπτη, τύπτηται, *ſi verberer, vel arer*.
D. τυπώμενον, τύπτηδον, τύπτηδον,
P. τυπτώμεθα, τύπτηδε, τύπτωνται.

Perfectum & Plusquamperfectum. εἰ

- S. τετυμμόμην, ὦ, ἦς, ἦ, *ſi verberatus ſim, vel eſſem*.
D. τετυμμόμην, ἦτον, ἦτον,

46 VERBORVM BARYT.

P. πτυμύμοι, ὡμύμ, ἦτε, ὦσ.

Et hîc, & in Optativo, circumloquimur hoc Perfectum, vt tertiam pluralem Indicativi.

Aoristus primus. ἐὰν

S. ἰυφθῶ, ἰυφθῆς, ἰυφθῇ, *si verberatus sim, vel*

D. ἰυφθῆτον, ἰυφθῆτον. [*fuerim, ero, vel fuero.*

P. ἰυφθῶμυ, ἰυφθῆτε, ἰυφθῶσι.

Aoristus secundus. ἐὰν

S. ἰυπῶ, ἰυπῆς, ἰυπῇ,

D. ἰυπῆτον, ἰυπῆτον,

P. ἰυπῶμυ, ἰυπῆτε, ἰυπῶσι.

INFINITIVI

Præsens & Imperfectum. ἰύπτεαι, *verberari.*

Perfectum & Plusquamperfectum. τεύφθαι, *verberatum esse vel fuisse, accentu in penultima.*

Aoristus primus. ἰυφθῶμαι, *verberatum esse.*

Aoristus secundus. ἰυπῖναι.

Futurum primum. ἰυφθήσεαι, *verberandum esse.*

Futurum secundum. ἰυπῖσεαι.

Paullo-pòst-futurum. τεύψεαι, *mox verberandum esse.*

Infinitivi in αἰ fiunt à secunda plurali Indicativi, verso ε in αι, ἰύπτεαι, ἰύπτεαι, &c.

PARTICIPII

Præsens & Imperfectum.

ὁ ἰυπτόμυς, τὸ ἰυπτομύου, *qui verberatur.*

ἡ ἰυπτομύη, τῆς ἰυπτομύης, *qua verberatur.*

τὸ τυπτόμυον, τὸ τυπτομύου, *quod verberatur.*

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ τετυμμένος, τῷ τετυμμένῳ, *verberatus*.ἡ τετυμμένη, τῇς τετυμμένης, *verberata*.τὸ τετυμμένον, τῷ τετυμμένῳ, *verberatum*.

Aoristus primus.

ὁ τυφθεὶς, τῷ τυφθέντι, *verberatus*.ἡ τυφθεῖσα, τῇς τυφθείσης, *verberata*.τὸ τυφθέν, τῷ τυφθέντι, *verberatum*.

Aoristus secundus.

ὁ τυπὴς, τῷ τυπέντι, *verberatus*.ἡ τυπῖσα, τῇς τυπίσσης, *verberata*.τὸ τυπέν, τῷ τυπέντι, *verberatum*.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος, τῷ τυφθησόμενῳ, *verberandus*.ἡ τυφθησόμενη, τῇς τυφθησόμενης, *verberanda*.τὸ τυφθησόμενον, τῷ τυφθησόμενῳ, *verberandum*.

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος, τῷ τυπησόμενῳ, *verberandus*.ἡ τυπησόμενη, τῇς τυπησόμενης, *verberanda*.τὸ τυπησόμενον, τῷ τυπησόμενῳ, *verberandum*.

Paullo-pòst-futurum.

ὁ τετυφόμενος, τῷ τετυφόμενῳ, *mox verberandus*.ἡ τετυφόμενη, τῇς τετυφόμενης, *mox verberanda*.τὸ τετυφόμενον, τῷ τετυφόμενῳ, *mox verberandum*.

Accentus Perfecti in penultima: reliquorum in μέν, in antepenultima: at Aoristi acuuntur. Ceterum μέν & μένον ad tertiam pertinent Declinationem: ας & εν ad quintam: omnia autem fœminina ad secundam.

DE VERBO MEDIO.

MEDIVM verbum siue commune, quod
nunc activè capitur, nunc passivè:
βιάζομαι τὸν φίλον, *violò amicum*: βιάζομαι ὑπὸ
τῷ φίλῳ, *violor ab amico*. sic ἄγωμαι, *duco*,
ducor: κομίζομαι, *porto*, *portor*.

Ab activis autem non tantum passiva deducuntur, sed etiam media, quorum & inflexio & significatio partim activa, partim passiva est.

Præfens, & Præteritum Imperfectum non tantum inflectendi ratione, verum & voce penitus eadem sunt cum verbo passivo. Perfectum & Plusquamperfectum sortita sunt terminationem activam; Aoristi ac Futura passivam.

INDICATIVI

Perfectum.

S. τέτυπα, τέτυπας, τέτυπι, verberavi, vel verbe-

D. τεύπατον, τετύπατον, [ratus sum.

P. Γελύπαμζο, Γελύπαλε, Γελύπασι.

Medium Præt. Perf. formatur ab activo, collocatâ figurativâ litterâ Præsentis pro figurativâ Præteriti activi, ἡλυσθαι, ἡλυστα, ἀλύπτω.

Nam definientium in *πτω, κτω, μτω*, formativa littera est prior consonans: *πικτω, τέτεχα, τέτοχα*, pario: *τέμνω, τετέμνω, τέτομα*, secō, ut dictum est suprā.

Præterea quartæ Conjugationis Futurum

ξω, characteristicon facit γ, πλήσω, πλήξω, πη-
πληξα, πέπληξα, *percutio, tiam, ussi, vel percus-*
sus sum. σω autem δι, φεράω, φεράσω, πέφερα, *per-*
fero, da, dico, dicam, dixi, vt etiam notatum
est in secundo Aoristo verbi actiui.

Trium verò temporum eadem est figurati-
ua, secundi Aoristi, secundi Futuri, & Præ-
teriti medii.

In sexta Coniugatione characteristicon est
vocalis aut diphthongus, λύω, λέλυκα, λέλυα,
solvo, vi, vel solutus sum: ἀκούω, ἤκουκα, ἤκουα,
audio, audivi, vel auditus sum. quanquam
hoc tempus hîc rarum.

Penultima eadem quæ in actiivo, τέτυφα,
τέτυπα.

Dissyllabi Futuri penultima ε migrabit in ο,
λέγω, λέξω, λέλεχα, λέλοχα, *dico, &c.* diph-
thongus αι in οι, πείθω, πείσω, πέπεικα, πέπειδα,
persuadeo, &c.

Vocalis α Præsentis interdum servatur,
ψάλλω, ἔψαλλκα, ἔψαλα, *fidibus cano, &c.* inter-
dum vertitur in η, θαλλω, τέθαλλκα, τέθηλα,
germino, &c. Diphthongus autem αι in η diph-
thongum impropriam, φαίγω, πέφηνα, *ostendo,*
ostendi, vel ostensus sum, visus sum.

Plusquamperfectum.

S. ἐτεύπειν, ἐτεύπεις, ἐτεύπει, *verberaui, vel*

D. ἐτεύπειτο, ἐτετυπίτω, [*verberatus eram.*

P. ἐτετύπετο, ἐτεύπειτε, ἐτεύπεισαν.

Aoristus primus. [*beratus sum.*

S. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο, *verberaui, vel ver-*

D

D. ἐτυλάμεδον, ἐτύλαδον, ἐτυλάδιον,

P. ἐτυλάμεδα, ἐτύλαδε, ἐτύλαστο.

Additur μῶν ad activum, ἐτυλα, *verberavi*,
ἐτυλάμῶν, *verberavi*, vel *verberatus sum*.

Aoristus secundus.

S. ἐτυπόμῶν, ἐτύπου, ἐτύπετο,

D. ἐτυπόμεδον, ἐτύπειδον, ἐτυπέδιον,

P. ἐτυπόμεδα, ἐτύπειδε, ἐτύποντο.

Mutat οἱ activi in ὁμῶν, ἐτυπον, ἐτυπόμῶν.

Futurum primum.

S. τίψομαι, τίψῃ, τίψεται, *verberabo*, vel *verbe-*

D. τυψόμεδον, τυψέδον, τυψέδιον, [*rabor*.

P. τυψόμεδα, τυψέδε, τίψονται.

Activum ὦ Barytonorum, fit in ομαι, τύψω,
verberabo, τύψομαι, *verberabo*, vel *verberabor*.

Futurum secundum.

S. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπῆται,

D. τυπούμεδον, τυπεῖδον, τυπεῖδιον,

P. τυπούμεδα, τυπεῖδε, τυπουῶνται.

Etiam hoc fit ab activo, vertendo ὦ circum-
flexum in ῆμαι, τυπῶ, τυποῦμαι. Ideoque in
quinta Conjugatione, primum quoque Futu-
rum definit in ῆμαι: nam activum ὦ circum-
flectitur, ut à σπείρω, *semino*, primum Futurum
activum σπειῶ, medium autem σπειροῦμαι: se-
cundum verò activum σπαρῶ, medium σπα-
ροῦμαι.

Accidit igitur híc interdum idem esse v-
trumque Futurum, tam activum quàm me-
dium, ψάλλω, ψαλῶ, ψαλοῦμαι, *fidibus cano*.

IMPERATIVI

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. τέτυπε, τέτυπέτω, *verbera*, vel *verberare*.

D. τετίπετον, τετυπέτωγ,

P. τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Aoristus primus.

S. τύψαι, τυψάτω, *verberato*, vel *verberator*.

D. τύψαιον, τυψάων,

P. τύψατε, τυψάωσαν.

Aoristus secundus.

S. τυποῦ, τυπέτω,

D. τύπεον, τυπέτωγ,

P. τύπετε, τυπέτωσαν.

OPTATIVI

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. τετύποιμ, τετύποις, τετύποι, *verberavissem*,D. τετύποιτον, τετυποίτω, [*vel eratus essem*].

P. τετύποιμθα, τετύποιτε, τετυποιεσθε.

Aoristus primus.

S. τυψάμεν, τύψαιο, τύψαιτο, *verberaverim*, velD. τυψάμεθον, τύψαιον, τυψάιδω, [*atus fuerim*].

P. τυψάμεθα, τύψατε, τύψαντο.

Aoristus secundus.

S. τυποιμην, τύποιο, τύποιτο,

D. τυποιμήθον, τύποιον, τυποιίδω,

P. τυποιμήθα, τύποιτε, τύποιντο.

Futurum primum.

S. τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο, *verberem*, vel *berer*.

D. τυψοίμθον, τύψοιον, τυψοίδω,

D ij

51 VERBORVM BARYT.

P. τυφίμβια, τυφιδε, τυφιντο.

Futurum secundum.

S. τυποίμω, τυποίο, τυποίτο,

D. τυποίμβον, τυποίδον, τυποίδω,

P. τυποίμβια, τυφιδε, τυφιντο.

Cum Aoristo secundo consentit voce, sed pugnat accentu.

SVBIVNCTIVI

Perfectum, & Plusquamperfectum. εἰ

S. τετύπω, τετύπης, τετύπη, si verberavissēm,

D. τετύπητον, τετύπητον, [vel atus essēm.

P. τετύπωμαι, τετύπητε, τετύπωσι.

Aoristus primus. εἰ

S. τύψωμαι, τύψη, τύψηται, si verberavero, vel atus

D. τυψόμενον, τύψιδον, τύψιδον, [fuero.

P. τυφίμβια, τυφιδε, τυφινται.

Aoristus secundus. εἰ

S. τυπώμαι, τύπη, τύπηται,

D. τυπώμενον, τύπηδον, τύπηδον,

P. τυπώμβια, τύπηδε, τύπωνται.

INFINITIVI

Perfectum, & Plusquamperfectum, τετυπῆται, verberavisse, vel atum esse.

Aoristus primus, τύψαι, visse, vel atum esse.

Aoristus secundus, τυπῆαι.

Futurum primum, τύψαι, verberaturum, vel andum esse.

Futurum secundum, τυπῆαι, per ᾧ circumflexum: at secundus Aoristus per ἑ acutum, τυπῆαι.

PARTICIPII

Perfectum, & Plusquamperfectum.

τετυπώς, τετυπότος, *qui verberavit, vel atus est.*

τετυπῆα, τετυπῶας,

τετυπός, τετυπότος.

Aoristus primus.

τυψάμενθ, τυψαμένου, *qui verberavit, vel atus est.*

τυψαμένη, τυψαμένης,

τυψάμενον, τυψαμένου.

Aoristus secundus.

τυπόμενθ, τυπόμενου,

τυπόμενη, τυπόμενης,

τυπόμενον, τυπόμενου.

Futurum primum.

τυψέμενος, τυψομένου, *verberaturus, vel aturus.*

τυψομένη, τυψομένης,

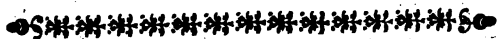
τυψομένον, τυψομένου.

Futurum secundum.

τυπούμενθ, τυπουμένου,

τυπουμένη, τυπουμένης,

τυπούμενον, τυπουμένου.

CONTRACTIONES VERBORUM

Circumflexorum.

A Barytonis sextæ Conjugationis in *έω*, *αέω*, & *έω*, fiunt per contractionem verba quæ vocantur Circumflexa, ob id quòd duabus syllabis in vnam contractis, accentum

Verborum
contra-
ctiones,
atque
eorum
forma-
tiones.

D iij

54 VERBORVM CIRCVMPL.

possideant circumflexum, ποιέω, ποιῶ, *facio*: βοάω, βοῶ, *clamo*: χυπῶ, χυπῶ, *inauro*: έω, άω, & όω, coalescentibus in ῶ: siquidem ex accentu acuto & gravi nascitur circumflexus. Itidem in reliquis personis, ποιέεις, ποιῆεις, *facis*: βοάεις, βοᾷς, *clamas*: χυπόςεις, χυπόςεις, *inauras*: de quibus postea. Neque híc est quicquam peculiare, nisi quòd ex tribus illis caracteristicis α, ε, ο, & vocali aut diphthongo sequente, certo quodam modo fiat synæresis: haud aliter atque in Contractis Nominibus, quæ exceptis contractionibus, planè quintæ sunt Declinationis. Et quemadmodum illic non in omnibus casibus semper fit contractio, licèt Genitivus desinat in ος purum: ita híc non omne tempus est capax contractionis, sed tantùm Præsens ac Imperfectum, idque in omnibus modis ac participiis: siquidem illæ terminationes quæ sequuntur η in τύπηω, τύπηεις, τύπηεις, cum in sexta Conjugatione his locis reperiantur puræ, ποιέω, ποιέεις, ποιέεις, recepta est in quibusdam contractio, nempe in iis quæ ante ω habent vnam è figurativis α, ε, ο, pro quarum numero redduntur Conjugationes Circumflexorum, vbi crases ex istis vocalibus ad hunc fiunt modum.

	PRIMA.	SECUNDA.	TERTIA.
Figura-	ε α.	ε α.	ε ε.
tiva ε.	ο ε.	ο ω.	ο ε.
	η η.	η α.	ο. η ω.
	ω ω.	ω ω.	ω ω.
	αι αι.	αι αι.	αι αι.

PRIMA.	SECUNDA.	TERTIA.
Figura- 01 01.	fig. 01 ω.	fig. 01 01.
tiva ε. { α α.	α. { α ω.	ο. { α α.
{ η η.	{ η α.	{ η 01.

Inflexio verò & formatio istiusmodi verborum per omnia genera, modos, & participia, se habet, vt præscriptum est in Barytonis. Futurum enim omnium Circumflexorum definit in ω, Præteritum in ηα, à quibus reliqua derivantur tempora, juxta canones Barytonorum.

PRIMA CONIVGATIO CIRCUMFLEXORVM.

FIT à verbis sextæ Conjugationis Baryt. in εω, vt ποιέω, ποιῶ : Futurum in ἥσω vertendo ε in η, ποιήσω : vnde Præteritum in ηα, πεποίηα.

VERBI ACTIVI

INDICATIVI Præsens,

- S. ποιέω ὦ, ποιέεις εἶς, ποιέει εἷ,
D. ποιέετον εἶτον, ποιέετον εἶτον,
P. ποιέομεν ἑμῶν, ποιέετε εἴτε, ποιέοισι ἑσσι.

Imperfectum.

- S. ἐποίεον οὖν, ἐποίεις εἰς, ἐποίει εἰ,
D. ἐποιέετον ἑτῶν, ἐποιέετων εἰτῶν,
P. ἐποιέομεν ἑμῶν, ἐποιέετε εἴτε, ἐποίεον οὖν.

Perfectū, πεποίηα, πεποίηας, vt τέτυφα, τέτυφας.

Plusquamperfectum, ἐπεποίηαν.

Aoristus primus, ἐποίησα.

Futurum primum, ποιήσω.

Secundus Aoristus, secundum Futurum, & Præteritum medium quando reperiantur, dicetur postea.

D iiij

I M P E R A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S. ποίε ε, ποιέτω έτω,

D. ποιέτω έτον, ποιέτων έτων,

P. ποιέτε έτε, ποιέτωσαν έτωσαν.

Perfectum, & Plusquamperfectum, ποιήκε.

Aoristus primus, ποιήσον.

O P T A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S. ποιέοιμι οίμι, ποιέοις οίς, ποιέοι οί,

D. ποιέοιτον οίτον, ποιέοίτις, οίτις,

P. ποιέοιμεν οίμεν, ποιέοιτε οίτε, ποιέοιεν οίεν.

Perfectum, & Plusquamperf. ποιήκοιμι.

Aoristus primus, ποιήσαιμι, Æolicè ποιήσεια.

Futurum primum, ποιήσοιμι.

S V B I V N C T I V I

Præsens, & Imperfectum. έαν

S. ποιέω ω, ποιέης ής, ποιέη ή,

D. ποιέητον ήτον, ποιέητων ήτων,

P. ποιέωμεν ωμεν, ποιέητε ήτε, ποιέωσι ωσι.

Perfectum, & Plusquamperfectum, έαν ποιήκω.

Aoristus primus, έαν ποιήσω.

I N F I N I T I V I

Præsens, & Imperfectum, ποιέειν έιν.

Perfectum, & Plusquamperfectum, ποιήσαντα.

Aoristus primus, ποιήσαι.

Futurum primum, ποιήσειν.

PARTICIPII

Præfens, & Imperfectum.

ποιέων ὢν, ποίοντος οὐκ ὢντος,
ποιέουσα οὖσα, ποιεούσης οὐκ ὄσης,
ποιέον οὐκ ὢν, ποίοντος οὐκ ὢντος.

Perfectum, & Plusquamperfectum, ποιήκως.

Aoristus primus, ποιήσας.

Futurum primum, ποιήσω.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI Præfens.

S. ποίεομαι ἔμμαι, ποίεῃ ἢ, ποίεεται ἔτιαι,

D. ποιεῖσθαι ἔμθαι, ποίεσθαι ἔμθαι, ποίεσθαι ἔμθαι,

P. ποιεῖσθαι ἔμθαι, ποίεσθαι ἔμθαι, ποίεσθαι οὐκ ὢνται.

Imperfectum.

S. ἐποίεομαι ἔμμαι, ἐποίεο ἢ, ἐποίετο ἔτιαι,

D. ἐποίεσθαι ἔμθαι, ἐποίεσθαι ἔμθαι, ἐποίεσθαι ἔμθαι,

P. ἐποίεσθαι ἔμθαι, ἐποίεσθαι ἔμθαι, ἐποίεσθαι οὐκ ὢνται.

Perfectum.

S. πεποίημαι ἔμμαι, πεποίηται ἔτιαι,

D. πεποιήσθαι ἔμθαι, πεποιήσθαι ἔμθαι, πεποιήσθαι ἔμθαι,

P. πεποιήσθαι ἔμθαι, πεποιήσθαι ἔμθαι, πεποιήσθαι οὐκ ὢνται.

Plusquamperfectum.

S. ἐπεποιήμην ἔμμαι, ἐπεποίησθαι ἔμθαι, ἐπεποίητο ἔτιαι,

D. ἐπεποιήσθαι ἔμθαι, ἐπεποιήσθαι ἔμθαι, ἐπεποιήσθαι ἔμθαι,

P. ἐπεποιήσθαι ἔμθαι, ἐπεποιήσθαι ἔμθαι, ἐπεποιήσθαι οὐκ ὢνται.

Aoristus primus, ἐποίησθαι.

Futurum primum, ποιηθήσομαι.

Pullo-post-futurum, πεποιήσομαι.

§8 VERBORVM CIRCVMFL. IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. πορεύει, πορεύεαι, πορεύεται,

D. πορεύεσθαι, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι,

P. πορεύεσθαι, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. πεποίητο, πεποίηται,

D. πεποίησθαι, πεποίησθαι,

P. πεποίησθαι, πεποίησθαι.

Aoristus primus, ποιήσῃ.

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. πορεύμην, πορεύῃς, πορεύοιτο, πορεύοιτο,

D. πορεύεσθαι, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι,

P. πορεύεσθαι, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. πεποιήμεν, πεποιήῃς, πεποιήοιτο,

D. πεποιήεσθαι, πεποιήεσθαι, πεποιήεσθαι,

P. πεποιήεσθαι, πεποιήεσθαι, πεποιήεσθαι.

Aoristus primus, ποιήσῃ.

Futurum primum, ποιήσῃ.

Paullo-pòst-futurum, ποιήσῃ.

SVBIVNCTIVI

Præsens, & Imperfectum. εἰ

S. πορεύμαι, πορεύῃς, πορεύοιτο, πορεύοιτο,

D. πορεύεσθαι, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι,

P. πορεύεσθαι, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι.

Perfectum, & Plusquamperfectum. ἐὰν

S. ποιῶμαι, ποιῇ, ποιῆται,

D. ποιῶμεν, ποιῆτε, ποιῆσιν,

P. ποιῶμεθα, ποιῆσθε, ποιῶνται.

Aoristus primus, ἐὰν ποιῇ.

INFINITIVI

Præsens, & Imperfectum, ποιεῖν, εἶναι.

Perfectum, & Plusquamperfectum, ποιῆσαι, περ ἢ circumflexum.

Aoristus primus, ποιῆσαι.

Futurum primum, ποιήσεαι.

Paullo-pòst-futurum, ποιήσεται.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum.

ποιεῖς, ἐμείς, ποιεῖς σου, ἐμῶν,

ποιεῖς σου, ἐμῶν, ποιεῖς σου, ἐμῶν,

ποιεῖς σου, ἐμῶν, ποιεῖς σου, ἐμῶν.

Perfectum, & Plusquamperf. ποιήσας.

Aoristus primus, ποιήσας.

Futurum primum, ποιήσας.

Paullo-pòst-futurum, ποιήσας.

VERBI MEDII

PRÆSENS, & Imperfectum eadem cum passivis. Perfectum, & Plusquamperfectum, Aoristus secundus, & Futurum secundum, quando reperiantur, dicemus postea.

Restant igitur in Verbis Circumflexis duo tantum tempora, primus Aoristus, & primum Futurum, quæ legem sequuntur Barytonorum, hoc pacto.

60 VERBORVM CIRCVMFL.

Primus Aoristus Indicativi ἐποίησαμιν, Imperativi ποίησαι, Optativi ποιησάμην, Subjunctivi ποιήσωμαι, Infinitivi ποιήσαθ, Participii ποιησάμενος.

Primum Futurum Indicativi ποιήσομαι, Optativi ποιησάμην, Infinitivi ποιήσαθ, Participii ποιησάμενος. Eadem est ratio in ceteris Conjugationibus.

SECUNDA CONIUGATIO

CIRCVMFLEXORVM.

FIT à verbis in αω, βοάω βοῶ, Futurum in ήσω, βοήσω, Præteritum in ηκα, βεβόηκα, migrante α in η.

VERBI ACTIVI

INDICATIVI Præsens.

S. βοάω ὦ, βοάεις ᾗς, βοάει ᾗ,

D. βοάετον ἄτον, βοάετον ἄτον,

P. βοάομεν ὦμεν, βοάετε ἄτε, βοάοισι ὧσι.

Imperfectum.

S. ἐβόαον ὦν, ἐβόαες ας, ἐβόαε α,

D. ἐβόαετον ἄτον, ἐβόαέτιν ἄτιν,

P. ἐβόαομεν ὦμεν, ἐβόαετε ἄτε, ἐβόαον ὦν.

Perfectum, βεβόηκα, ηκα, ηκε, ὡς τέτυχα.

Plusquamperfectum, ἐβεβόηκα.

Aoristus primus, ἐβόησα.

Futurum primum, βοήσω.

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. βοάε α, βοάετο άτω,

D. βοάετον άτον, βοάέτωγ άτων,

P. βοάέτε άτε, βοάέτωσαν άτωσαν.

Perfectum, & Plusquamperfectum, βεβόηκε.

Aoristus primus, βόησιν.

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. βοάοιμι ήμι, βοάοις ής, βοάηι ή,

D. βοάοιτον ήτον, βοαοίτῳ ήτῳ,

P. βοάοιμεν ήμεν, βοάοιτε ήτε, βοάοιεν ήεν.

Perfectum, & Plusquamperfectum, βεβοήκοιμι.

Aoristus primus, βοήσαιμι.

Futurum primum, βοήσοιμι.

SVBIVNCTIVI

Præsens, & Imperfectum. έαν

S. βοάω ή, βοάης ής, βοάηι ή,

D. βοάητον ήτον, βοάητον ήτον,

P. βοάωμεν ήμεν, βοάητε ήτε, βοάωσι ήσι.

Perfectum, & Plusquamperfectum, έαν βεβόηκω.

Aoristus primus, έαν βόησω.

INFINITIVI

Præsens, & Imperfectum, βοάειν βοάειν.

Perfectum, & Plusquamperfectum, βεβόη-
κάναι.

62 VERBORVM CIRCVMFL.

Aoristus primus, βαῖσαι.

Futurum primum, βοήσεν.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum.

βοάων ὢν, βοάοντος ὄντος,

βοάουσα ὦσα, βοαύσης ὄσης,

βοάον ὢν, βοάοντος ὄντος.

Perfectum, & Plusquamperfectum, βεβόηκας.

Aoristus primus, βόησας.

Futurum primum, βοήσων.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI Præsens.

S. βοάομαι ὦμαι, βοάῃ ᾧ, βοάεται αὐται,

D. βοαόμενον ὦμενον, βοάμενον αἰνον, βοάμενον αἰνον,

P. βοαόμεθα ὦμεθα, βοάεσθε αἶθε, βοάονται ὄνται.

Imperfectum.

S. ἐβοάμην ὦμην, ἐβοάου ὦ, ἐβοάετο αὐτο,

D. ἐβοαόμην ὦμην, ἐβοάμενον αἰνον, ἐβοάμενον αἰνον,

P. ἐβοαόμεθα ὦμεθα, ἐβοάεσθε αἶθε, ἐβοάοντο ὄντο.

Perfectum.

S. βεβόημαι, βεβόησαι, βεβόηται,

D. βεβοήμενον, βεβόημενον, βεβόημενον,

P. βεβοήμεθα, βεβόησθε, βεβόησθε.

Plusquamperfectum.

S. ἐβεβοήμην, ἐβεβόησθαι, ἐβεβόησθαι,

D. ἐβεβοήμεθα, ἐβεβόημεθα, ἐβεβοήμεθα,

P. ἐβεβοήμεθα, ἐβεβόησθε, ἐβεβόησθε.

Aoristus primus, ἐβόηθην.

Futurum primum, βεβήθησομαι.

Paullo-post-futurum, βεβήθησομαι.

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. βοάου βοῶ, βοάειν ἀντα,

D. βοάειν ἀντα, βοάειν ἀντα,

P. βοάειν ἀντα, βοάειν ἀντα.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. βεβόησθαι, βεβόησθαι,

D. βεβόησθαι, βεβόησθαι,

P. βεβόησθαι, βεβόησθαι.

Aoristus primus, βοήθητι.

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. βοαίμην ὦμην, βοαίῃς ὦς, βοαίῃτο ὦτο,

D. βοαίμεν ὦμεν, βοαίμεν ὦμεν, βοαίμεν ὦμεν,

P. βοαίμεν ὦμεν, βοαίμεν ὦμεν, βοαίμεν ὦμεν.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. βεβόημην, βεβόηῃς, βεβόηῃτο,

D. βεβόημεν, βεβόημεν, βεβόημεν,

P. βεβόημεν, βεβόημεν, βεβόημεν.

Aoristus primus, βοηθείτω.

Futurum secundum, βοηθήσομαι.

Paullo-post-futurum, βεβήθησομαι.

SVBIVNCTIVI

Præsens, & Imperfectum. ἐάν

S. βοάωμαι ὦμαι, βοάῃς ὦς, βοάῃται ὦται,

64 VERBORVM CIRCVMFL.

D. βοάωμιθον ὡμιθον, βοάωντον ἄωντον, βοάωντον ἄωντον;

P. βοάωμιθα ὡμιθα, βοάωντε ἄωντε, βοάωνται ὦνται.

Perfectum, & Plusquamperfectum. ἐὰν

S. βεβόωμαι, βεβόῃ, βεβόῃται,

D. βεβόωμιθον, βεβόῃοντον, βεβόῃοντον,

P. βεβόωμιθα, βεβόῃτε, βεβόῃνται.

Aoristus primus, ἐὰν βοηθῶ.

INFINITIVI

Præsens, & Imperfectum, βοάεω βοάσθαι.

Perfectum, & Plusquamperfectum, βεβόῃω.

Aoristus primus, βοηθῶμαι.

Futurum primum, βοηθήσεω.

Paullo-pòst-futurum, βεβοήσεω.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum.

βοαόμενος ὡμέμος, βοαόμενου ὡμέμου,

βοαομένη ὡμήνη, βοαομένης ὡμήνης,

βοαόμενον ὡμέμον, βοαόμενου ὡμέμου.

Perfectum, & Plusquamperfectum, βεβοήμενος.

Aoristus primus, βοηθείς.

Futurum primum, βοηθήσόμενος.

Paullo-pòst-futurum, βεβοήσόμενος.

VERBI MEDII

Aoristus primus; ἐβοησάμην, βόησαι, βοηθάμην, βοήσωμαι, βοήσεαι, βοηθήμην.

Futurum primum, βοήσωμαι, βοησείμην, βοήσεαι, βοησέμην.

De quibus in prima Conjugatione.

TERTIA

TERTIA CONIVGATIO CIRCUMFLEXORVM

FORMATUR à verbis in *έω*, χρυσάω χρυσάω, *ιναυρο*. Futurum in *ώσω*, χρυσάσω. Præteritum in *ωκα*, καχρυσάωκα.

VERBI ACTIVI

INDICATIVI Præsens.

S. χρυσάω χρυσάω, χρυσάεις οἷς, χρυσάει σὺ,

D. χρυσάετον ἔτον, χρυσάετον ἔτον,

P. χρυσάομαι ἔμην, χρυσάετε ἔτε, χρυσάοισι ἔσι.

Imperfectum.

S. ἐχρυσάον οἶμι, ἐχρυσάεις οἷς, ἐχρυσάει σὺ,

D. ἐχρυσάετον ἔτον, ἐχρυσάετιμι ἔτιμι,

P. ἐχρυσάομαι ἔμην, ἐχρυσάετε ἔτε, ἐχρυσάοιμι ἔσιμι.

Perfectum, καχρυσάωκα.

Plusquamperfectum, ὠκαχρυσάωκα.

Aoristus primus, ἐχρυσάμην.

Futurum primum, χρυσάσω.

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. χρύσαε ἦ, χρυσάετω ἔτω,

D. χρυσάετον ἔτον, χρυσάετων ἔτων,

P. χρυσάετε ἔτε, χρυσάετωσαν οἵτωσαν.

Perfectum, & Plusquamperf. καχρυσάωκα.

Aoristus primus, χράωσαν.

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. χράωμαι οἶμι, χρυσάεις οἷς, χρυσάει σὺ,

E

D. *ἔχουσιν οἶτον, ἔχουσιν οἶτον,*P. *ἔχοντες οἶτον, ἔχοντες οἶτον, ἔχοντες οἶτον.*Perfectum, & Plusquamperf. *ἔχοντες οἶτον.*Aoristus primus, *ἔχοντες οἶτον.*Futurum primum, *ἔχοντες οἶτον.*

S V B I J N C T I V I

Præfens, & Imperfectum. *ἔχοντες*S. *ἔχοντες οἶτον, ἔχοντες οἶτον, ἔχοντες οἶτον,*D. *ἔχοντες οἶτον, ἔχοντες οἶτον, ἔχοντες οἶτον,*P. *ἔχοντες οἶτον, ἔχοντες οἶτον, ἔχοντες οἶτον.*Perfectum, & Plusquamperf. *ἔχοντες οἶτον.*Aoristus primus, *ἔχοντες οἶτον.*

I N F I N I T I V I

Præfens, & Imperfectum, *ἔχοντες οἶτον.*Perfectum, & Plusquamperf. *ἔχοντες οἶτον.*Aoristus primus, *ἔχοντες οἶτον.*Futurum primum, *ἔχοντες οἶτον.*

P A R T I C I P I I

Præfens, & Imperfectum.

*ἔχοντες οἶτον, ἔχοντες οἶτον, ἔχοντες οἶτον,**ἔχοντες οἶτον, ἔχοντες οἶτον, ἔχοντες οἶτον,**ἔχοντες οἶτον, ἔχοντες οἶτον, ἔχοντες οἶτον.*Perfectum, & Plusquamperf. *ἔχοντες οἶτον.*Aoristus primus, *ἔχοντες οἶτον.*Futurum primum, *ἔχοντες οἶτον.*

V E R B I P A S S I V I

I N D I C A T I V I Præfens.

S. *ἔχεται οἶτον, ἔχεται οἶτον, ἔχεται οἶτον,*D. *ἔχεται οἶτον, ἔχεται οἶτον, ἔχεται οἶτον,*P. *ἔχεται οἶτον, ἔχεται οἶτον, ἔχεται οἶτον.*

Imperfectum.

S. ἐχρυσόμην ἑμῶν, ἐχρυσόου ᾧ, ἐχρυσόετο ᾧτο,

D. ἐχρυσόμενον ἑμέων, ἐχρυσέμενον ἑμέων, ἐχρυσάμεν [οὐμῶν.

P. ἐχρυσάμην ἑμῶν, ἐχρυσάμεν οὐμῶν, ἐχρυσάμεντο

Perfectum.

S. κέχρυσάμην, κέχρυσάσαι, κέχρυσάσθαι,

D. κέχρυσάμενον, κέχρυσάμενον, κέχρυσάμενον,

P. κέχρυσάμην, κέχρυσάμεν, κέχρυσάμεντο.

Plusquamperfectum.

S. ἐκέχρυσάμην, ἐκέχρυσάσαι, ἐκέχρυσάσθαι,

D. ἐκέχρυσάμενον, ἐκέχρυσάμενον, ἐκέχρυσάμενον,

P. ἐκέχρυσάμην, ἐκέχρυσάμεν, ἐκέχρυσάμεντο.

Aoristus primus, ἐχρυσάμην.

Futurum primum, χρύσωσάμην.

Paullo-post-futurum, κέχρυσάσθαι.

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. χρυσόου ᾧ, χρυσάμεν ἑμῶν,

D. χρυσάμενον ἑμέων, χρυσάμενον ἑμέων,

P. χρυσάμεν ἑμῶν, χρυσάμεν οὐμῶν.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. κέχρυσάσαι, κέχρυσάσθαι,

D. κέχρυσάμενον, κέχρυσάμενον,

P. κέχρυσάμεν, κέχρυσάμεντο.

Aoristus primus, χρύσωσάμην.

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. χρυσαιοίμην οἱμῶν, χρυσαιοίμην οἱμῶν, χρυσαιοίμην οἱμῶν,

D. χρυσάμενον οἱμῶν, χρυσάμενον οἱμῶν, χρυσάμενον οἱμῶν,

P. χρυσάμεν οἱμῶν, χρυσάμεν οἱμῶν, χρυσάμεντο οἱμῶν.

P. χρυσάμεν οἱμῶν, χρυσάμεν οἱμῶν, χρυσάμεντο οἱμῶν.

68 VERBORVM CIRCVMFL.
Perfectum, & Plusquamperfectum.

- S. καὶ ἔβλεπον, καὶ ἔβλεπες, καὶ ἔβλεπον;
D. καὶ ἔβλεπόμενοι, καὶ ἔβλεπόμενοι, καὶ ἔβλεπόμενοι;
P. καὶ ἔβλεπον, καὶ ἔβλεπες, καὶ ἔβλεπον.

Aoristus primus, ἔβλεπον.

Futurum primum, ἔβλεψον.

Paullo-pòst-futurum, καὶ ἔβλεψον.

SUBIUNCTIVI

Præsens, & Imperfectum. εἰ

- S. χρῆσθαι, ἔχουσι, χρῆσθαι, οἱ, χρῆσθαι, ὡς;
D. χρῆσθαι, ἔχουσι, χρῆσθαι, ὡς, χρῆσθαι, ὡς;
P. χρῆσθαι, ἔχουσι, χρῆσθαι, ὡς, χρῆσθαι, ὡς; [ὡς.

P. χρῆσθαι, ἔχουσι, χρῆσθαι, ὡς, χρῆσθαι, ὡς;
Perfectum, & Plusquamperfectum. εἰ

- S. καὶ χρῆσθαι, καὶ χρῆσθαι, καὶ χρῆσθαι;
D. καὶ χρῆσθαι, καὶ χρῆσθαι, καὶ χρῆσθαι;
P. καὶ χρῆσθαι, καὶ χρῆσθαι, καὶ χρῆσθαι.
Aoristus primus, εἰ ἔβλεπον.

INFINITIVI

Præsens, & Imperfectum, χρῆσθαι, ὡς.
Perfectum, & Plusquamperfectum, καὶ ἔβλεπον.
Aoristus primus, ἔβλεπον.

Futurum primum, ἔβλεψον.

Paullo-pòst-futurum, καὶ ἔβλεψον.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum.

χρῆσθαι, ὡς, χρῆσθαι, ὡς, χρῆσθαι, ὡς;
χρῆσθαι, ὡς, χρῆσθαι, ὡς, χρῆσθαι, ὡς;
χρῆσθαι, ὡς, χρῆσθαι, ὡς, χρῆσθαι, ὡς;
Perfectum, & Plusquamperf. καὶ ἔβλεπον.
Aoristus primus, ἔβλεπον.

Futurum primum, χρυσωθισόμεθα.

Paullo-pòst-futurum , **κεχρυσασόμενος.**

VERBI MEDII

AORISTVS primus, ἔχυσον σάμην, χρί-
σαι, χρυσάσμεν, χρυσάσμεται, χρυσάσθε, χρυσάσθητε.

Futurum primum, χρυσάσμευ, χρυσάσμεν, χρυσάσεται, χρυσάσονται. De quibus dictum in prima Conjugatione.

ANNOTATIONES

in Circumflexa.

MONOSYLLABA Circumflexa in secunda reperiuntur Conjugatione $\delta\rho\tilde{\omega}$, $\delta\lambda\tilde{\omega}$, & $\kappa\lambda\tilde{\omega}$, *facio*, *tundo*, *frango*. In prima verò primæ Conjugationis persona minimè, nec in prima plurali, nec in tertia: $\pi\lambda\tilde{\epsilon}\omega$, $\pi\lambda\tilde{\epsilon}\omicron\mu$, $\pi\lambda\tilde{\epsilon}\iota\omicron\varsigma$, *navigo*, *navigamus*, *navigant*. Non autem $\pi\lambda\tilde{\omega}$, $\pi\lambda\tilde{\omicron}\mu$, $\pi\lambda\tilde{\omicron}\varsigma$.

Quædam verba in duabus Conjugationibus reperiuntur eâdem significatione, ut ξυεῶ & ξυετώ, rado : συλάω & συλῶ, spolio, compilo : γηεῶ & γηετώ, senescō, senescō.

Craſis α & ε in ã, βοᾶς βοᾶς, *clamas*. Doricè autem in η, μλάας μλῆς, *rides* : διψάς διψῆς, *sitis*, per η monophthongum, hoc est nudam vocalem : quem morem in quibusdam

Attici quoque seruant, dicentes πεινῆς, διψῆς, ζῆς, esuris, sitis, vivis: vnde Imperfectum ἔζη, vivebat: & Infinitivus ζῶν, vivere.

Futurum in ῥσω, vel ὦσω. Quædam figurativam retinent, τελέω, τελέσω, τετέλεχα, perficio, perficiam, perfecì: γλάω, γλάσω, γέλαχα, rideo, ridebo, risi: ὁμῶω, ὁμῶσω, ὤμοχα, juro, abo, avi: & hæc penultimam Aor. primi corripunt, ἐτέλεσα, ἐγάλασα, perfecì, risi: poëtice autem ἐτέλεωσα, productâ penultimâ perpositionem gemini ω.

In nonnullis duplex Futurum, αἰνέω, αἰνέσω & αἰνήσω, laudo: sic καλέω, καλέσω & καλήσω, seu potius κλήσω, voco: κορέω, πονέω, φορέω, φερέω, saturo, laboro, fero, sapio. Et in secunda, ἀλοάω, ἀλοάσω, ἀλοήσω, verbero.

Secundum Aoristum, secundum Futurum, & Præteritum medium, tertia Conjugatio non agnoscit. At in duabus prioribus ita demum reperiuntur, si thema jam affectum contractione definat in ω non purum, idque ad hunc modum. Ex primo Aoristo, primo Futuro, & Præterito activo eliditur penultima vocalis cum consonante sequente, δουπέω δουπῶ, φθνο.

Futurum primum, δουπίσω.

Futurum secundum, δουπῶ.

Aoristus primus, ἐδούπισα.

Aoristus secundus, ἔδουπον.

Præteritum activum, διεδούπηκα.

Medium δίδουπα : sic *μυκάω μυκάω, μυκήσω, μυκῶ, ἐμύκησα, ἐμυκον, μεμύκηκα, μέμυκα, τιμῆσι*, &c.

Monosyllaba verò Circumflexa his temporibus carent, præter duo, *ἔχω ἔχω, habeo, teneo* : *απάω ἀπῶ, vello, traho, sorbeo* : vnde formantur Aoristi secundi, *ἔχον, ἔχες, ἔχε*, à primo *ἔχητα* : & *ἔαπον, ἔαπες, ἔαπε*, ab *ἔαπατα*.

Oprativi Præsens circumflexum solent Attici etiam per *ω* purum inflectere hoc pacto:

Atticus Oprativus.

ποιοῖω, ποιοῖης, ποιοῖη,

ποιοῖντο, ποιηήτω,

ποιοῖμεν, ποιοῖντε, ποιοῖσθε.

Infinitivi Barytoni *ποιέειν, βοάειν, χυπέειν*, primùm abjiciunt *ι*, ac deinde fit crasis, *πιτέειν, πειέειν* : *βοάειν, βοᾷν* : *χυπέειν, χυπωῖν*, quam in secunda Conjugatione quidam subscribunt *ι*, *βοᾷν, πεινᾷν* : quidam non subscribunt, *βοᾷν, πεινᾷν*.

Præteritum perfectum in passivum fit ab activo, mutando *κα* in *μαι* : sed adsciscitur *σ*, si penultima sit brevis, *τετέλεικα, τετέλειμαι, perfecti, perfectus sum*.

In tertia quoque plurali ac reliquis modis, vtimur periphrasi, ut in Barytonis. Si autem penultima sit longa, *η* vel *ω*, non assumitur *σ*, *πιποῖνκα, πεπείνημαι* : *βεβόηκα, βεβόημαι* : *καχέισακα, καχρύσωμαι*. Verùm quia *ται* tertiæ personæ singularis est purum, *πιποῖνται, βεβόηται, καχέουσται*, idè locis aliquot interponitur *σ*, quemadmodum scriptum est in quinta Conjugat. Baryt.

E iiiij

Oprativi præterea in hujusmodi Præterito fiunt sine periphrasi per diphthongum impropriam η & ω, *πεποιήμην, βεβοήμην, κέχρυσάμην.*

Sic & Subjunctivi legitimè formantur per circumflexum *πεποιῶμαι, βεβοῶμαι, κέχρυσῶμαι.*

In utroque autem modo circumflectitur secunda & tertia persona, *πεποιήμην, πεπειῶ, πεποιήτο: ἐὰν πεποιῶμαι, πεποιῇ, πεποιῆται, & ita in ceteris Conjugationibus.*

DE VERBIS IN MI.

A Verbis sextæ Conjugationis in *έω, άω, έω*, & *ίω*, deducuntur quæ vocata sunt verba in *μι*, quòd in *μι* desinant: *δέω, πίνμι, ποπο: σάω, ίσημι, statuo, σίστο: δόω, δίδωμι, do: ζέω, ζέωμι, jungo: Ideoque desinentium in μι, quatuor sunt Conjugationes, pro numero vocalium ε, α, ο, υ, quæ sunt indices ac figurativæ Conjugationum.*

Quod ad principalem attinet syllabam, tres primæ Conjugationes fiunt per *ἀναδιπλασιασμόν*, hoc est *reduplicationem*: quarta non item.

Reduplicatio propria est, quando prima thematis repetitur consonans, & assumitur iota breve, *δῶ, δίδωμι*: in vicem autem aspiratæ succedit illius tenuis, *δέω, πίνμι*, mutando δ in τ, non *δίνμι*.

Reduplicatio impropria, vbi tantum præfigitur iota: vt si verbum incipiat à vocali, *ἴω*, *ἴνμ*, *ἴμω*, aut à literis *στ*, *σάω*, *ἴσμ*. Ultima verò & penultima syllaba sic se habent: migrat *ω* purum in *μ*: vocales autem characteristicæ, in proprias longas: *ε* & *α* in *η*, *δέω*, *πίσμ*, *σάω*, *ἴσμ*: *ο* in *ω*, *δω*, *διδωμ*. Ceterum *υ* cum sit anceps, hîc longum censebitur *ζδγνύω*, *ζδγνυμ*. Quæcumque igitur in his verbis sortita sunt reduplicationem, tribus habent opus syllabis, reduplicatione, penultimâ longâ, & syllabâ *μ*. Nec est reduplicatio, nisi in Præsenti, & Præterito imperfecto, per omnes modos & participia.

Trium quoque temporum hîc solùm habenda est ratio, Præsentis scilicet, Imperfecti, & secundi Aoristi. Præsens peculiarem sibi vindicat inflexionem; at Imperfectum & secundus Aoristus reguntur legibus Aoristi passivi Barytonorum, exceptâ penultimâ, de qua postea. Perfectum, Plusquamperfectum, Aoristus primus, & Futurum, consueti more formantur ab iis verbis, siue Circumflexis, siue Barytonis, vnde manant ipsa verba in *μ*: vt *πίσμ*, Futurum *θήσω*, à *θίω* vel *θῶ*. Sic *ἴσμ*, Aoristus primus, *ἔσμεν*, à *εἶω*. Item *διδωμ*, Perfectum *δίδωκεν*, Plusquamperfectum, *ἐδίδωκεν*, à *δῶ*.

Proinde hæc tempora quòd sint ad Barytonorum canones exigenda, parum prosequemur in istis Coniugationibus, nisi quid inter-

74 V E R B O R V M I N M I
venerit, quo deflectant à præscriptis legibus.

Medio Præterito carent verba in μ , & item secundo Futuro, perinde atque Circumflexa.

Secundum Aoristum passivum quidem ignorant, at medium ritè formant vt activum.

PRIMA CONIVGATIO IN μ

FIT à verbis in $\acute{\epsilon}\omega$, per reduplicationem, $\acute{\epsilon}\acute{\omega}$ $\pi\acute{\iota}\delta\eta\mu$: Futurum in $\acute{\eta}\sigma\omega$, $\delta\acute{\eta}\sigma\omega$, vt in prima Circumflexorum.

V E R B I A C T I V I

INDICATIVI Præsens.

S. $\pi\acute{\iota}\delta\eta\mu$, $\pi\acute{\iota}\delta\eta\varsigma$, $\pi\acute{\iota}\delta\eta\sigma\iota$, *pono, is, it.*

D. $\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\tau\omicron\nu$, $\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\tau\omicron\nu$,

P. $\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\mu\upsilon$, $\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\tau\epsilon$, $\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\iota\sigma\iota$, & Ionicè $\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\alpha\sigma\iota$.

Imperfectum.

S. $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\delta\acute{\omega}$, $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\delta\eta\varsigma$, $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\delta\eta$,

D. $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\tau\omicron\nu$, $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\delta\acute{\epsilon}\tau\acute{\omega}$,

P. $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\mu\upsilon$, $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\tau\epsilon$, $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\sigma\alpha\nu$.

Perfectum, $\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\iota\kappa\alpha$, $\kappa\epsilon\varsigma$, $\kappa\epsilon$, per diphthongum $\epsilon\alpha$.

Plusquamperfectum, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\iota\kappa\alpha\nu$, $\kappa\epsilon\varsigma$, $\kappa\epsilon$.

Aoristus primus, $\acute{\epsilon}\delta\eta\kappa\alpha$, $\kappa\epsilon\varsigma$, $\kappa\epsilon$, per κ scribitur.

Aoristus secundus.

S. $\acute{\epsilon}\delta\acute{\omega}$, $\acute{\epsilon}\delta\eta\varsigma$, $\acute{\epsilon}\delta\eta$,

D. $\acute{\epsilon}\delta\epsilon\tau\omicron\nu$, $\acute{\epsilon}\delta\acute{\epsilon}\tau\acute{\omega}$,

P. $\acute{\epsilon}\delta\epsilon\mu\upsilon$, $\acute{\epsilon}\delta\epsilon\tau\epsilon$, $\acute{\epsilon}\delta\epsilon\sigma\alpha\nu$.

Futurum primum, $\delta\acute{\eta}\sigma\omega$, $\sigma\epsilon\iota\varsigma$, $\sigma\epsilon\iota$, à $\delta\acute{\epsilon}\omega$.

IMPERATIVI

Præfens, & Imperfectum.

S. πῖνε, πίνετω,

D. πίνετον, πίνετων,

P. πίνετε, πίνετωσαν.

Aoristus secundus.

S. βίε, βίτω,

D. βίετον, βίετων,

P. βίετε, βίετωσαν.

OPTATIVI

Præfens, & Imperfectum.

S. πδεῖλω, πδεῖνς, πδεῖν,

D. πδεῖντον, πδεῖντήλω,

P. πδεῖνμεν, πδεῖντε, πδεῖνσαν.

Aoristus secundus.

S. βεῖλω, βεῖνς, βεῖν,

D. βεῖντον, βεῖντήλω,

P. βεῖνμεν, βεῖντε, βεῖνσαν.

SVBIVNCTIVI

Præfens, & Imperfectum. εἰ

S. πδῶ, πδῶς, πδῆ,

D. πδῆτον, πδῆτον,

P. πδῶμεν, πδῆτε, πδῶσι.

Aoristus secundus. εἰ

S. βῶ, βῶς, βῆ,

D. βῆτον, βῆτον,

P. βῶμεν, βῆτε, βῶσι.

INFINITIVI

Præfens, & Imperfectum, πδέναι.

Aoristus secundus, βέναι.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum.

ὁ πρᾶξας, πρᾶξας,
ἡ πρᾶξις, πρᾶξις,
τὸ πρᾶξ, πρᾶξας.

Aoristus secundus.

ὁ πρᾶξ, πρᾶξας,
ἡ πρᾶξις, πρᾶξις,
τὸ πρᾶξ, πρᾶξας.

VERBUM PASSIVUM

FIR ab activo, corripiendo penultimam
πίπτει, πίπτει.

INDICATIVI Præsens.

S. πίπτει, πίπτει, πίπτει,
D. πρᾶξις, πρᾶξις, πρᾶξις,
P. πρᾶξις, πρᾶξις, πρᾶξις.

Imperfectum.

S. ἐπρᾶξεν, ἐπρᾶξεν, ἐπρᾶξεν,
D. ἐπρᾶξις, ἐπρᾶξις, ἐπρᾶξις,
P. ἐπρᾶξις, ἐπρᾶξις, ἐπρᾶξις.

Perfectum.

S. πέπρᾶκε, πέπρᾶκε, πέπρᾶκε,
D. πέπρᾶξις, πέπρᾶξις, πέπρᾶξις,
P. πέπρᾶξις, πέπρᾶξις, πέπρᾶξις.

Per a penultima perinde ac activum πέπρᾶκε.
Plusquamperfectum, ἐπρᾶξεν, ἐπρᾶξεν, &c.
Aoristus primus, ἐπρᾶξεν, ἐπρᾶξεν, vt in Barytonis.

Futurum primum, *τενεσμεαι*.

Paullo-pòst-futurum, *τενεσσομεαι*.

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. *πνεστο, πνεστω,*

D. *πνεστων, πνεστων,*

P. *πνεστωε, πνεσσωται.*

Perfectum, & Plusquamperf. *πνεστο, &c.*

Aoristus primus, *πνεπ, &c.*

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. *πνεμλω, πνεϊο, πνεϊτο,*

D. *πνεμεδων, πνεϊδων, πνεϊδλω,*

P. *πνεμεδα, πνεϊδε, πνεϊντα.*

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. *πνεμλω, πνεϊο, πνεϊτο,*

D. *πνεμεδων, πνεϊδων, πνεϊδλω,*

P. *πνεμεδα, πνεϊδε, πνεϊντα.*

SVBUNCTIVI

Præsens, & Imperfectum. *εαυ*

S. *πνῶμαι, πνῆ, πνῆται,*

D. *πνῶμεδων, πνῆδων, πνῆδων,*

P. *πνῶμεδα, πνῆδε, πνῆνται.*

Perfectum, & Plusquamperfectum. *εαυ*

S. *πνῶμαι, πνῆ, πνῆται,*

D. *πνῶμεδων, πνῆδων, πνῆδων,*

P. *πνῶμεδα, πνῆδε, πνῆνται.*

INFINITIVI

Præsens, & Imperfectum, *πνεσθαι, ab Indicativo πνεστωε.*

78 VERBORVM IN MI
PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum, ὁ παρὴν, ἡ παρὴν, τὸ παρὴν.

VERBI MEDII

PRÆSENS & Imperfectum eadem sunt cum passivis.

Perfectum, & Plusquamperfectum, & secundum Futurum desiderantur.

Reliqua sunt tria tempora: primus Aoristus, secundus Aoristus, & Futurum primum, Aoristus primus, ἐπαράμην, sed parum vñtatur. Futurum primum per omnes modos, ac participia, θήσομαι, θήσῃμι, θήσεαι, θήσῃς.

Secundus autem Aoristus inflectitur sic:

INDICATIVI

S. ἐπαρήμην, ἐπαρήσθην, ἐπαρήσομαι,
D. ἐπαρήμηνον, ἐπαρήσθηνον, ἐπαρήσῃμι,
P. ἐπαρήμῃα, ἐπαρήσῃαι, ἐπαρήσῃτω.

IMPERATIVI

S. παρήσθην, παρήσθηναι,
D. παρήσθηνον, παρήσθηνοναι,
P. παρήσθηναι, παρήσθηνοναι.

OPTATIVI

S. παρήμην, παρήσομαι, παρήσῃμι,
D. παρήμηνον, παρήσθηνον, παρήσῃμι,
P. παρήμῃα, παρήσῃαι, παρήσῃτω.

SVBIVNCTIVI

S. θῶμαι, θῆ, θήται,

D. θώμεθον, θήμεθον, θήμεθον,

P. θώμεθα, θήθε, θήνται.

INFINITIVI, θείναι.

PARTICIPII, ὁ θέμενος, ἡ θέμενη, τὸ θέμενον.

Et in sequentibus quoque Conjugationibus eodem modo se habent hæc tempora, vt postea videbitur.

SECUNDA CONIVGATIO IN *μ*

FIT à verbis in *άω*, *αίω*, *ἴσθμι*: Futurum in *ήσω*, *ήσσω*, vt in secunda Conjugatione Circumflexorum.

VERBI ACTIVI

INDICATIVI Præsens.

S. ἴσθμι, ἴσθς, ἴσθσι,

D. ἴστατον, ἴστατον,

P. ἴσταμεν, ἴστατε, ἴσασθαι.

Imperfectum.

S. ἴσθην, ἴσθς, ἴσθι,

D. ἴστατον, ἴσάτω,

P. ἴσταμεν, ἴστατε, ἴσταν.

Perfectum ἴστακα, penultima per *α*.

Plusquamperfectum, ἴσάκειν.

Aoristus primus, ἴστηται.

80 VERBORVM IN MI

Aoristus secundus.

S. ἔσθην, ἔσθης, ἔσθη,

D. ἔσθητον, ἐσθήτω,

P. ἔσθμεν, ἔσθητε, ἔσθσαν.

Futurum primum, σήσω.

INFINITIVI

Præfens, & Imperfectum.

S. ἴσθαι, ἰσάτω,

D. ἴσθαιον, ἰσάτων,

P. ἴσθατε, ἰσάτωσαν.

Aoristus primus.

S. σῆδι, σήτω,

D. σῆτον, σήτων,

P. σήτε, σήτωσαν.

OPTATIVI

Præfens, & Imperfectum.

S. ἰσάμην, ἰσάμης, ἰσάμην,

D. ἰσάμηντον, ἰσάμήτω,

P. ἰσάμεθα, ἰσάμετε, ἰσάμεσαν.

Aoristus secundus.

S. σάμην, σάμης, σάμην,

D. σάμηντον, σάμήτω,

P. σάμεθα, σάμετε, σάμεσαν.

SVBIVNCTIVI

Præfens, & Imperfectum. εἰδῶ

S. ἰσῶ, ἰσῆς, ἰσῆ,

D. ἰσῶτον, ἰσῶτον,

P. ἰσῶμεν, ἰσῶτε, ἰσῶσι.

Aoristus secundus. εἰδῷ

S. σῶ, σῆς, σῆ,

D. σῶτον, σῶτον,

P. σῶ-

P. *ᾤμην, ᾤτε, ᾤσθ.*

INFINITIVI

Præfens, & Imperfectum, *ἰσάμαι.*

Aoristus secundus, *ᾤναι.*

PARTICIPII

Præfens, & Imperfectum.

ὁ *ἰσας, ἰσάμενος,*

ἡ *ἰσᾶσα, ἰσᾶσθς,*

τὸ *ἰσάν, ἰσάντος.*

Aoristus secundus.

ὁ *σας, σάμενος,*

ἡ *σᾶσα, σᾶσθς,*

τὸ *σάν, σάντος,*

VERBI PASSIVI

INDICATIVI Præfens.

S. *ἰσάμαι, ἰσᾶσαι, ἰσᾶται,*

D. *ἰσάμεθον, ἰσᾶσθον, ἰσᾶσθον,*

P. *ἰσάμεθα, ἰσᾶσθε, ἰσᾶνται.*

Imperfectum.

S. *ἰσάμην, ἰσᾶσο, ἰσᾶτο,*

D. *ἰσάμεθον, ἰσᾶσθον, ἰσᾶσθην,*

P. *ἰσάμεθα, ἰσᾶσθε, ἰσᾶντο.*

Perfectum, *ἴσθαι, ἴσασθαι, ἴσᾶται.*

Plusquamperfectum, *ἔσθην, ἔσασθην, ἔσᾶτο,*
more consueto.

Aoristus primus, *ἔσθην.*

Futurum primum, *ἔσθισθαι.*

Paullo-post-futurum, *ἔσισθαι.*

IMPERATIVI

Præfens, & Imperfectum.

- S. ἵστασο, ἵστάμεν,
 D. ἵστασθον, ἵστάμεσθον,
 P. ἵστασθε, ἵστάμεσθαι.

OPTATIVI

Præfens, & Imperfectum.

- S. ἱσταίμην, ἱσταῖο, ἱσταῖτο,
 D. ἱσταίμεθον, ἱσταῖσθον, ἱσταῖσθαι,
 P. ἱσταίμην, ἱσταῖσθε, ἱσταῖντο.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

- S. ἱστάμην, ἱσταῖο, ἱσταῖτο,
 D. ἱστάμεθον, ἱσταῖσθον, ἱσταῖσθαι,
 P. ἱστάμην, ἱσταῖσθε, ἱσταῖντο.

SVBIVNCTIVI

Præfens, & Imperfectum. εἰ

- S. ἱσθῆμαι, ἱσθῆ, ἱσθῆται,
 D. ἱσθῆμεθον, ἱσθῆσθον, ἱσθῆσθαι,
 P. ἱσθῆμεθα, ἱσθῆσθε, ἱσθῆνται.

Perfectum, & Plusquamperfectum. εἰ

- S. ἱσθῆμαι, ἱσθῆ, ἱσθῆται,
 D. ἱσθῆμεθον, ἱσθῆσθον, ἱσθῆσθαι,
 P. ἱσθῆμεθα, ἱσθῆσθε, ἱσθῆνται.

INFINITIVI

Præfens, & Imperfectum, ἵστασθαι, ab Indicativo ἵστασθε.

PARTICIPII

Præfens, & Imperfectum, ἱστάμενος, ἱσταμένη, ἱστάμενον.

VERBI MEDII

AORISTVS primus, ἔστησα, ἔστησας, ἔστησαίμην, ἔστησάμην, ἔστησαν, ἔστησαντο, ἔστησαντοίμην, ἔστησαντόν.

Futurum verò primum, ἔστημι, ἔστησῃς, ἔστησάμεθα, ἔστησάμεθα, ἔστησάμεθα, ἔστησάμεθα.

Aoristus secundus.

S. ἔστα, ἔστασθαι, ἔστασθαι,

D. ἔστατον, ἔστατον, ἔστατον,

P. ἔστατον, ἔστατον, ἔστατον.

Sed in hoc verbo non est hoc tempus vñtum.

TERTIA CONIVGATIO IN μι

Fit à verbis in ὦν: ὦν, ὦν, ὦν: Futurum in ὦν, ὦν, ὦν, perinde vt in tertia Circumflexorum: Præteritum ὦν.

VERBI ACTIVI

INDICATIVI Præsens.

S. ὦν, ὦν, ὦν,

D. ὦντον, ὦντον,

P. ὦντον, ὦντε, ὦντον, Ionicè ὦντα.

Imperfectum.

S. ὦν, ὦν, ὦν,

D. ὦντον, ὦντον,

P. ὦντον, ὦντε, ὦνσαν.

Perfectum, ὦν.

Plusquamperfectum, ὦν.

F ij

Aoristus primus, ἔδωκα, per κ.

Aoristus secundus.

S. ἔδωγ, ἔδως, ἔδω,

D. ἔδωτον, ἔδότῃ,

P. ἔδωμεν, ἔδωτε, ἔδωσαν.

Futurum primum, δώσω.

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. δίδω, δίδω,

D. δίδωτον, δίδωτον,

P. δίδωτε, δίδωσαν.

Aoristus secundus.

S. δός, δός,

D. δόςτον, δόςτον,

P. δόςτε, δόςσαν.

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. δίδωμι, δίδως, δίδω,

D. δίδωτον, δίδωτον,

P. δίδωμεν, δίδωτε, δίδωσαν.

Aoristus secundus.

S. δίδωμι, δίδως, δίδω,

D. δίδωτον, δίδωτον,

P. δίδωμεν, δίδωτε, δίδωσαν.

SVBIVNCTIVI

Præsens, & Imperfectum. εἰ

S. δίδωμι, δίδως, δίδω,

D. δίδωτον, δίδωτον,

P. δίδωμεν, δίδωτε, δίδωσαν.

Aoristus secundus. εἰ

S. δίδωμι, δίδως, δίδω,

D. δῶτον, δῶτον,

P. δῶμι, δῶτε, δῶτε.

INFINITIVI

Præsens, & Imperfectum, δίδόναι.

Aoristus secundus, δίδωμι.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum.

ὁ δίδως, δίδοντας,

ἡ δίδουσα, δίδουσα,

τὸ δίδον, δίδοντας.

Aoristus secundus.

ὁ δίδως, δίδοντας,

ἡ δίδουσα, δίδουσα,

τὸ δίδον, δίδοντας.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI Præsens.

S. δίδωμαι, δίδου, δίδου,

D. δίδωμι, δίδου, δίδου,

P. δίδωμι, δίδου, δίδου.

Imperfectum.

S. ἐδίδωμι, ἐδίδου, ἐδίδου,

D. ἐδίδωμι, ἐδίδου, ἐδίδου,

P. ἐδίδωμι, ἐδίδου, ἐδίδου.

Perfectum, δέδωκα per o.

Plusquamperfectum, ἐδέδωκα.

Aoristus primus, ἔδωκα.

Futurum primum, δώσω.

Paullo-post-futurum, δώσω.

F iij

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. *විචිත, විචරමිත,*D. *විචරමිත, විචරමිත,*P. *විචරමිත, විචරමිත.*

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. *විචිත, විචරමිත,*D. *විචරමිත, විචරමිත,*P. *විචරමිත, විචරමිත.*

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. *විචරිමු, විචරිමි, විචරිමි,*D. *විචරිමි, විචරිමි, විචරිමි,*P. *විචරිමි, විචරිමි, විචරිමි.*

Perfectum, & Plusquamperfectum.

විචරිමු, විචරිමි, විචරිමි, vt Præsens.

SUBIUNCTIVI

Præsens, & Imperfectum. *ඉඳ*S. *විචරිමු, විචරිමි, විචරිමි,*D. *විචරිමි, විචරිමි, විචරිමි,*P. *විචරිමි, විචරිමි, විචරිමි.*Perfectum, & Plusquamperfectum, *ඉඳ විචරිමු, විචරිමි, විචරිමි, vt Præsens.*

INFINITIVI Præsens, & Imperfectum,

විචරිමි, ab Indicativo විචරිමි.

PARTICIPII Præsens, & Imperfectum,

*විචරිමි, ඉඳ විචරිමි, ඉඳ විචරිමි.*Perfectum, *විචරිමි, ඉඳ විචරිමි.*

VERBI MEDII

AORISTVS primus, ἐδωκεῖν, parum
usitatus.

Futurum autem primum per omnes mo-
dos, & participia, δώσω, δώσει, δώσω, δώσω,
δωσέμενος.

Aoristus verò secundus sic inflectitur.

INDICATIVI,

- S. ἐδόν, ἐδόν, ἐδόν,
D. ἐδόν, ἐδόν, ἐδόν,
P. ἐδόν, ἐδόν, ἐδόν.

IMPERATIVI,

- S. δόν, δόν,
D. δόν, δόν,
P. δόν, δόν.

OPTATIVI,

- S. δέω, δέω, δέω,
D. δέω, δέω, δέω,
P. δέω, δέω, δέω.

SUBJUNCTIVI, ἐάν

- S. δέω, δέω, δέω,
D. δέω, δέω, δέω,
P. δέω, δέω, δέω.

INFINITIVI, δέω.

PARTICIPII, ὁ δέων, ἡ δέων, τὸ δέων.

QUARTA CONIVGATIO IN μ

Fit à verbis in ύω : ζεύγνυμι, ζεύγνυμι.

F iiiij

VERBI ACTIVI

INDICATIVI Præsens.

S. ζῶνται, ζῶτε, ζῶσι,

D. ζῶντων, ζῶντων,

P. ζῶντων, ζῶτε, ζῶσι.

Imperfectum.

S. ἐζῶν, ἐζῶτε, ἐζῶσι,

D. ἐζῶντων, ἐζῶντων,

P. ἐζῶντων, ἐζῶτε, ἐζῶσι.

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. ζῶντω, ζῶτω,

D. ζῶντων, ζῶντων,

P. ζῶντε, ζῶτωσαν.

INFINITIVI

Præsens, & Imperfectum, ζῶντες.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum.

ὁ ζῶν, ζῶντος,

ἡ ζῶσα, ζῶσης,

τὸ ζῶν, ζῶντος.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI Præsens.

S. ζῶμαι, ζῶσαι, ζῶται,

D. ζῶμενοι, ζῶμενοι, ζῶμενοι,

P. ζῶμεθα, ζῶσθε, ζῶσθαι.

CONJUGATIONES.

89

Imperfectum.

S. ἐζάγνυμι, ἐζάγνυσθαι, ἐζάγνυστο,
D. ἐζάγνυμιθεν, ἐζάγνυσθον, ἐξάγνυσθαι,
P. ἐζάγνυμιθα, ἐζάγνυσθε, ἐξάγνυστο.

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. ζεύγυσσο, ζάγνυδι,
D. ζεύγυσσον, ζάγνυδιον,
P. ζεύγυσθε, ζάγνυδιωσαν.

INFINITIVI

Præsens, & Imperfectum, ζεύγυσθαι, ab
Indicativo ζάγνυσθε.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum, ζάγνυμινος, ζά-
γνυμινος, ζάγνυμινος.

ANNOTATIONES

in verba in μι.

REDUPLICATION in ἴημι aspiratur:
nam asperum spiritum habet, ante s.

Quarta Conjugatio reduplicationem igno-
rat, ζεύγνυμι, jingo: ὁμώρηνυμι, abstergo: ὀρέγνυ-
μι, extendo: κτερένυμι, misceo: πταίννυμι, pando:
δύμι, ingredior: φύμι, nascor. Quod & in aliis
quoque accidit, δίλημι, quero: ὄνημι, juvo:
φέλημι, amo: ἴλημι, propitius sum: φημι, dico:
γνώμι, nosco, & multis reliquis apud Poëtas.

Præsentis, & Imperfecti singularia activa
penultimam producant, η, ω, υ: πίνημι, ἴσημι,

δίδωμι, ζεύγνυμι : ἐπίδω, ἴσω, ἐδίδω. Dualia autem & pluralia corripunt: πῑτερον, πῑτερον : ἴσατον, ἴσατον. Sic & passivum Præsens, & Imperfectum, in quovis numero, πῑτεμαι, πῑτεμεσθον, πῑτεμεθα : ἐπιτέμελον.

Tertia pluralis Indicativi Præsentis, πῑτεῖσι, ἴσασι, διδοῦσι, ζεύγνυσι : semper enim in Præsentis & Futuro omnium verborum similis est Dativo plurali participii ejusdem temporis, ut πῑπτον, πῑπτορες, τοῖς πῑπτοῖσι, sic πῑπτομεν, πῑπτοῖσι : ut πῑτεῖς, πῑτέντες, τοῖς πῑτεῖσι, sic πῑτεμεν, πῑτεῖσι : ut ἴσασι, ἴσαντες, τοῖς ἴσασι, sic ἴσαμεν, ἴσασι.

In quarta autem receptum est non ζεύγνυσι, sed ζεύγνυσι, à Barytono ζεύγνυω.

Ionice verò πῑάσι, διδόασι, ζεύγνυασι. Expungunt enim subjunctivam vocalem, aut ancipitem breviant, & interponunt α, πῑάσι, πῑάσι : διδοῦσι, διδόασι : ζεύγνυσι, ζεύγνυασι : at ἴασι tantum, non ἴαασι, ob cacophoniam.

Imperfectum singulare trium Conjugationum vix est in usu, sed utimur personis Circumflexorum : à πῑέω πῑώ, ἐπίδωω, ἐπίδεις, ἐπίδει : ab ἴσῳ ἴσῳ, ἴσῳ, ἴσας, ἴσα : à διδόω διδῶ, ἐδίδωω, ἐδίδοις, ἐδίδου : idem judicium de tertia plurali, ἐπίδωω, ἴσῳ, ἐδίδωω.

Perfectum πέθειν, Bæotorum more, pro πέθειν, à Futuro θήσω, mutant enim Bæoti in ε. At Perfectum ἴσθη per α, pro ἴσθη, à Futuro σήσω, ad differentiam ἴσθη, permansi, Præteriti medii ab ἴσθη, permaneo, servatque aspirationem Præsentis ἴσθημι.

Aoristi primi ἔθηκε, & ἔδωκε, pro ἔθηκεν, & ἔδωκεν: defleſcunt enim à communi lege, nec retinent conſonantem Futurorum,θήσω, δώσω.

Aoristi ſecundi fiunt à primo Futuro, vertendo σω in ν, & præpoſito augmento, θήσω, ἔδωκν: ἔθηκν, ἔδωκν: δώσω, ἔδωκν. At quarta Conjugatio nec Futurum habet, nec ſecundum Aoriſtum, niſi in verbis diſſyllabis, κλύμι, δύμι, audio, ingrediōr: Futurum κλύσω, δύσω: Aoriſtus ἔκλυμι, ἔδωκν, idem cum Imperfecto. Servat autem hoc tempus eandem vocalem in omnibus numeris, ἔκλυ, ἔκλυτε, ἔσκητον, ἔσκημεν: ἔγνω, νομί, ἔγνω, ἔγνωμεν.

Imperativus deſinit in δι: σῆθι, ἴσθι: γῶθι, νοſce, per vocalem Indicativi, quæ in Infinitivo manet, σῆσαι, γῶσαι. Sed ἔδωκν & ἔδωκν in duali & plurali vocalem corripiunt, ἔδετον, ἔδεμεν: ἔδοτον, ἔδομεν. Imperativorum præterea ultima eſt σ, θες, δός. Infinitivorum autem penultima eſt diphthongus, θεῖναι, δοῦναι.

Imperativi in δι, ἴσαθι, δίδου, ζήλουθι, à prima plurali, μεν verſo in δι, ἴσαμεν, ἴσαθι: ſed πῶτε per π, non δι, de quo vide Aoriſtum paſſivum Barytonorum. Etiam hîc magis recepti ſunt Imperativi ſecundæ perſonæ à contractis, πῶθι, ἴσα, δίδου, à πῶθι, ἴσθι, δίδου.

Optativi Præſens πῶθις, ἴσθις, δίδου, & ſecundus Aoriſtus, θεῖς, σῶς, δός, per diphthongum quæ continet figurativam Conjugationis α, αι, οι.

Subjunctivi Præſens πῶθις, πῶθις, πῶθις: ἴσθις, ἴσθις, ἴσθις: δίδου, δίδου, δίδου: ſecunda & tertia perſona

singularis, per diphthongum impropriad η primæ Conjugationis, $\tilde{\alpha}$ secundæ, $\tilde{\omega}$ tertiæ.

Secundus autem Aoristus $\delta\tilde{\omega}$, $\delta\tilde{\eta}\epsilon$, $\delta\tilde{\eta}$: $\delta\tilde{\omega}$, $\delta\tilde{\eta}\epsilon$, $\delta\tilde{\eta}$: $\delta\tilde{\omega}$, $\delta\tilde{\eta}\epsilon$, $\delta\tilde{\eta}$: per η in duabus primis Conjugationibus, & per $\tilde{\omega}$ in tertia.

Quarta Conjugatio caret Optativo & Subjunctivo.

Infinitivi Præsens, $\pi\delta\acute{\alpha}\nu\alpha\iota$, $\iota\sigma\acute{\alpha}\nu\alpha\iota$, $\delta\iota\delta\acute{\alpha}\nu\alpha\iota$, $\lambda\omicron\gamma\gamma\acute{\omega}\nu\alpha\iota$, per figurativam Conjugationis ante $\nu\alpha\iota$.

Participium Præteriti perfecti, $\epsilon\sigma\alpha\kappa\acute{o}\varsigma$, $\epsilon\sigma\alpha\kappa\acute{\iota}\alpha$, $\epsilon\sigma\alpha\kappa\acute{o}\varsigma$, & Ionicè $\epsilon\sigma\alpha\omega\varsigma$, $\epsilon\sigma\alpha\acute{o}\tau\omicron\varsigma$: siquidem Iones è Præteritis subtrahunt κ , & penultimam corripunt, $\mu\acute{\epsilon}\mu\eta\kappa\alpha$, $\mu\acute{\epsilon}\mu\eta\alpha\alpha$, *paratus sum*: sic $\epsilon\sigma\alpha\kappa\alpha$, $\epsilon\sigma\alpha\alpha$, & participium $\epsilon\sigma\alpha\omega\varsigma$, deinde per crasim, $\epsilon\sigma\omega\varsigma$, $\epsilon\sigma\omega\tau\omicron\varsigma$, $\epsilon\sigma\omega\sigma\alpha$, $\epsilon\sigma\omega\sigma\iota\varsigma$, $\tau\omicron$ $\epsilon\sigma\omega\varsigma$, $\epsilon\sigma\omega\tau\omicron\varsigma$, à quo compositum $\delta\iota\epsilon\sigma\omega\tau\alpha$, *distincta, discreta*. Vtrumque verò & masculinum & neutrum habet accentum acutum, & per ω scribitur. Idem dicendum in $\gamma\epsilon\gamma\omega\varsigma$, *natus*: $\mu\acute{\epsilon}\mu\omega\varsigma$, *paratus*, *cupiens*: $\beta\epsilon\beta\omega\varsigma$, *gressus*, vel *nixus*: à $\gamma\epsilon\gamma\omega\varsigma$, $\mu\acute{\epsilon}\mu\omega\varsigma$, $\beta\epsilon\beta\omega\varsigma$; quorum themata sunt $\gamma\acute{\alpha}\omega$, *nascor*: $\mu\acute{\alpha}\omega$, *quæro*, *cupio*: $\beta\acute{\alpha}\omega$, *gradior*: unde $\gamma\acute{\eta}\omega$, $\gamma\acute{\epsilon}\eta\kappa\alpha$, $\gamma\acute{\epsilon}\eta\alpha$: $\mu\acute{\iota}\omega$, $\mu\acute{\iota}\mu\eta\kappa\alpha$, $\mu\acute{\iota}\mu\eta\alpha$: $\beta\acute{\eta}\omega$, $\beta\acute{\epsilon}\beta\eta\kappa\alpha$, $\beta\acute{\epsilon}\beta\eta\alpha$.

Passivi Præsentis secunda persona $\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\sigma\tau\iota$, $\iota\sigma\alpha\sigma\tau\iota$, & Atticè $\pi\acute{\iota}\delta\eta$, $\iota\sigma\eta$, vt Barytonorum, $\pi\acute{\upsilon}\pi\eta\sigma\mu\alpha$, $\pi\acute{\upsilon}\pi\eta$.

Imperfecti similiter secundæ personæ $\pi\acute{\iota}\delta\iota\sigma\iota\sigma$, $\iota\sigma\alpha\sigma\iota$, $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\iota\sigma\iota$, rejiciunt σ , ac deinde crasim patiuntur $\epsilon\pi\acute{\iota}\delta\iota\sigma\iota$, $\epsilon\pi\acute{\iota}\delta\iota\upsilon$, $\iota\sigma\alpha\iota$, $\iota\sigma\omega$, $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\iota\sigma\alpha$, $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\iota\upsilon$.

Perfectum passivum verborum in *μι* corripit penultimam: activum *δέδωκα*, pass. *δέδομαι*: sic *ἔσκη*, *ἔσκαμαι*, α brevī: quā lege à *πίνω* diceretur *πέσκαμαι*, ab activo *πέσκηκα*: verūm ut in activo, ita & in passivo scribitur per α Bœoticum, *πέσκηκα*, *πέσκαμαι*.

Aoristus primus, *ἔτεδω*, *ἑτάδω*, *ἰδέδω*, penultimā brevī, à tertia Perfecti *δέδοται* *ἰδέδω*: sic à *τέθειται* correptā penultimā dicendum erat *ἰδέδω*, sed prius & vertitur in τ, *ἔτεδω*.

Imperativus *πίθου*, *ἴσσο*, *δίδοο*, & abjecto σ per crasim Atticam dicitur *πίθου* *πίθου*, *ἴσσο* *ἴσσο*, *δίδοο* *δίδοο*, ut in Imperfecto. Iones enim tollunt σ, deinde Attici contrahunt.

Optativi Præsens, *πιείμην*, *πιείῃο*, *πιείῃτο*: *ἰστέμην*, *ἰστέῃο*, *ἰστέῃτο*: *διδοίμην*, *διδοίῃο*, *διδοίῃτο*: Perf. verò *πέπειμην*, *πέπειῃο*, *πέπειῃτο*: *ἑστέμην*, *ἑστέῃο*, *ἑστέῃτο*: *δέδοίμην*, *δέδοίῃο*, *δέδοίῃτο*. In utroque autem penultima diphthongus continens figurativam Conjugationis ε, α, ι, ut in activo. Duæ autem personæ circumflectuntur in Optativo, si activum sit in usu: alioquin accentus est acutus in antepenultima, *διώμαι*, *διώομαι*, *διώοιτο*, *possēm*, *possēs*, *possēt*: *διώμαι* enim receptum est, non *διώνμην*.

Subjunctivi Præsens, *πιδῶμαι*, *πιδῇ*, *πιδῇται*, per η: *ἰσδῶμαι*, *ἰσδῇ*, *ἰσδῇται*, per α: *διδῶμαι*, *διδῇ*, *διδῇται*, per ω, quorum accentus circumflexus: at *ἐὰν διώωμαι*, *si possim*, acuitur in antepenultima, quod activum *διώνμην* non sit.

94 ANNOTATIONES IN VERBA IN MI.
vfitatum, vt modò dictum est in Optativo.

Alii dicunt, εἰς ἰσῶμαι, ἰσῆ, ἰσῆται : & acti-
vum ἰσῶ, ἰσῆς, ἰσῆ. Dicunt enim εἰς δυνάμει, δύνῃ, δύνῃται, per α.

Perfectum, πεδῶμαι, πεδῆ, πεδῆται : ἰσῶμαι, ἰσῆ, ἰσῆται : δεδῶμαι, δεδῶ, δεδῶται : prima per-
sona in ᾠμαι, secunda & tertia per ᾶ, ῆ, ῶ.

Medii verbi Aoristus secundus fit ab activo, mutatâ longâ in brevem, & interjectâ syllabâ μη : ἔδω, ἔδέμην : ἔδω, ἔδέμην : sed ab ἔδω, ἔδέμην, non est in vfu.

Secunda persona ἔδω, ἔδω, & Ionicè ἔδεο, ἔδεο, deinde per crasim Atticam, ἔδου, ἔδου. Iridem in Imperativo δέο, δέο, δέο : δέο, δέο, δέο.

Et quidem de Verborum Conjugationibus hæc præcipienda duximus : reliqua suo postea loco dicturi. Nunc interim absolvamus ceteras orationis partes.

DE PRONOMINIBVS.

PRONOMINA primæ personæ, S. ἐγώ, ego, ἐμοῦ, ἐμοί, ἐμέ, & per aphæresim μου, μοί, μέ. D. ἐγώ, ἐγών. P. ἡμῖς, ἡμεῖς, ἡμῖν, ἡμᾶς.

Secundæ personæ, S. σὺ, τι, σὺ, σοί, σί. D. σὺ, σὺ. P. ὑμῖς, ὑμεῖς, ὑμῖν, ὑμᾶς : hîc υ, illic η.

Tertiæ personæ, S. ἐ, σὺ, οἱ, ἐ. D. σὺ, σὺ. P. σὺ, σὺ, σὺ, σὺ, hæc tria sunt primitiva.

Possessiva octo, ἐμός, ἐμή, ἐμὸν, μευ, α, ημ : σὺς, σὺ, σὺ, σὺ, α, ημ : ἐς, ἡ, ἡ, ἡ, α, ημ : τῶν, τῶν, α, ημ : τῶν, τῶν, α, ημ : τῶν, τῶν, α, ημ.

noſter duorum: *σφωϊτεες*, *veſter* duorum. At de pluribus: *ἡμάτεες*, *noſter*: *ὕμᾱτεες*, *veſter*: *σφίτεες*, *ſums*. Quorum omnium masculina declinantur vt *λόγος*, *ſermo*; neutra vt *ξύλον*, *lignum*; ſæminina trium in *η*, vt *πῆμῃ*, *honor*; reliquorum quinque in *εα* inflectenda, vt *ἡμέρα*, *dies*: *ὁ νωϊτεες*, *ἡ νωϊτέα*, & ita in aliis.

Demonſtrativa duo, *ἔπος*, *hic*: *ἐκεῖνος*, *ille*.

Sing. Masc. Fæm. Neut.

N. *ἔπος*, *αὐτῇ*, *τῷτο*. G. *τούτου*, *ταύτης*, *τούτου*.
D. *τέτω*, *ταύτῃ*, *τούτω*. A. *τῷτον*, *ταύτῃν*, *τῷτο*.
V. *ὃ ἔπος*, *αὐτῇ*, *τῷτο*.

Dualis N. A. V. *τούτω*, *ταύτα*, *τούτω*. G. & D. *τούτοι*, *ταύται*, *τούτοι*.

Plural. Masc. Fæm. Neut.

N. *ἔτοι*, *αὐται*, *ταῦτα*. G. *τούτων*. D. *τούτοις*, *ταύταις*, *τούτοις*. A. *τούτοις*, *ταύταις*, *ταῦτα*. V. *ἔτοι*, *αὐται*, *ταῦτα*.

Masc. *ἐκεῖνος*, ſæm. *ἐκεῖνη*, neut. *ἐκεῖνο* ſine *ν* declinandum, vt *ὁ λόγος*, *ἡ πῆμῃ*, *τὸ ξύλον*.

Attici demonſtrativis addunt *ί* acurum, *ἔπος*, *πουτοῖ*, *πουτῇ*, *πουτονι*, *ἐκεῖνο*, *ἐκεῖνοῦ*.

In neutro verò ſingulari *πουτοῖ*, & ſæpius *πουπί*. In plurali verò pro *ταῦτα*, dicunt *παντί*.

Relativum vnum *αὐτὸς*, *ipſe*, omnium perſonarum: *αὐτὸς ἐγὼ*, *ipſe ego*: *αὐτὸς σὺ*, *ipſe tu*: *αὐτὸς ἐκεῖνος*, *ipſe ille*.

Masc. *αὐτὸς*, ſæm. *αὐτῇ*, neut. *αὐτό*, vt *ὁ λόγος*, *ἡ πῆμῃ*, *τὸ ξύλον*: neut. *αὐτό* ſine *ν*, vt *τῷτο*, *ἐκεῖνο*.

Compoſita tria *ἑμαυτῷ*, *μεῖι* *ῖς*: *σταντῷ*,

tuipſius : *ἐαυτῷ*, *ſuiipſius* : carent autem nominativo.

Primæ perſonæ, Genitivus, Dativus & Accuſativus, *ἐμαντῶ*, *ἐμαντῆς*, *ἐμαντῶς* : *ἐμαντῷ*, *ἐμαντῇ*, *ἐμαντῶ* : *ἐμαντὸν*, *ἐμαντῶν*, *ἐμαντό*.

Secundæ perſonæ, *σεαυτῷ*, *σεαυτῆς*, *σεαυτῶς* : *σεαυτῷ*, *σεαυτῇ*, *σεαυτῶ* : *σεαυτὸν*, *σεαυτῶν*, *σεαυτό*, & per craſim *σαντῷ*, *σαντῶ*, *σαντόν*.

Tertiæ perſonæ, *ἐαυτῷ*, *ἐαυτῆς*, *ἐαυτῶς* : *ἐαυτῷ*, *ἐαυτῇ*, *ἐαυτῶ* : *ἐαυτὸν*, *ἐαυτῶν*, *ἐαυτό*. Cùmque duo præcedentia tantùm habeant ſingulari, hoc etiam declinatur pluraliter, & conjunctim, & diſiſim, *ἐαυτῶν* & *σπῶν αὐτῶν* : *ἐαυτοῖς* & *σπίον αὐτοῖς* : *ἐαυτῶν* & *σπας αὐτοῖς*. Sic *ἐαυτῶν*, *ἐαυταῖς*, *ἐαυταῖς* : *ἐαυτῶν*, *ἐαυτοῖς*, *ἐαυτά*. Et hujus quidem plurale in omnes quoque quadrat perſonas, *ἐαυτῶν*, *noſtrũm*, *veſtrũm*, *ſuiipſorum* : *ἐαυτῶν*, *nos*, *vos*, *ſeipſos*. Sic & interdum ſingulariter *ἐαυτῷ*, *tuipſius* : *ἐαυτὸν*, *teipſum*.

Cùm reperiuntur aſpirata *αὐτῷ*, *αὐτῶ*, *αὐτόν*, & ſimilia, aphaereſis eſt pro *ἐαυτῷ*, *ἐαυτῶ*, *ἐαυτόν*.

Infinitivum pronomen vocant *ὁ δεῖνα*, *quidam*, & ſic declinatur:

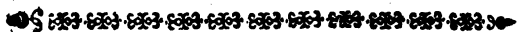
Maſ. *ὁ δεῖνα*, *τῷ δεῖνος*, *τῷ δεῖνι*, *τὸν δεῖνα*.

Fœm. *ἡ δεῖνα*, *τῆς δεῖνος*, *τῇ δεῖνι*, *τὴν δεῖνα*.

Neut. *τὸ δεῖνα*, *τῷ δεῖνος*, *τῷ δεῖνι*, *τὸ δεῖνα*.

Declinatur etiam *ὁ δεῖνα*, *τῷ δεῖνατος*, *τῷ δεῖνατι*, & *ὁ δεῖνα*, *τῷ δεῖνα*, & *ὁ δεῖς*, *τῷ δεῖνος*, *τῷ δεῖνι*, *τὸν δεῖνα*, apud Poëtas.

DE

DE ARTICVLIS.

AR T I C V L V S duplex. Præpositivus ὁ, ἡ, τὸ, quem antea declinavimus. Subjunctivus ὅς, ἥ, ὅ, valens relativum *qui, quæ, quod.*

Maf. S. ὁς, ἕ, ὃ, ὅγ. D. ὃ, οἷγ. P. οἶ, ὡγ, οἷς, ἕς.
 Fœm. S. ἥ, ἡς, ἥ, ἡγ. D. ἃ, αἷγ. P. αἶ, ὡγ, αἷς, αἷ.
 Neut. S. ὅ, ὅ, ὅ, ὅ. D. ὡ, οἷγ. P. ἃ, ὡγ, οἷς, ἃ.

Dativus ὃ aspiratur: adverbium autem vocandi ὡ lenem habet spiritum, nec iota subscriptum.

Præpositivi articuli pro interrogativis sumuntur τῷ pro τίνι, *cui*, & pro infinitis ἅτῳ pro ἅπνι, *si cui*. Capiuntur & pro demonstrativis pronomiâibus τὸν pro τῷτον, *hunc*: τὴν pro τῇτον, *hanc*: id quod crebrum est adjectis conjunctionibus δε & γα: ὅδε, ἡδε, τόδε: ὅγε, ἡγε, τόγε, pro ἕπος, αὐτῇ, τῷτο: itidem in reliquis casibus τῷδε, τῇδε, τίνδε, pro τούτου, τούτῳ, τῷτον: Attici pro ὅδε & τόδε, dicunt ὅδι, & τοδί.

Subjunctivi articuli componuntur cum nomine infinito τὸς πνός: masc. ὅςπες, ἕπνος, ὃπνι, ὄπνια: fœm. ἥπες, ἡςπνος: neut. ὅπ, ἕπνος, scribitur autem ὅ, π per distinctiunculam, ut differat à conjunctione ὅπ, *quod*. Additur & ὅσπ, ὅςπ, ἡσπ, ὅσπ, *qui, quæ, quod.*

Præpositivi articuli officium est rem certam significare: ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον; *redde*

mibi librum ; nempè istum certum , de quo inter nos constat : quamquam Attici ornatius gratiâ nunc addunt articulum , nunc rursus auferunt. Habent præterea locum in divisionibus, adjunctâ conjunctione μ & δ , ut $\acute{o}$ μ , $\acute{o}$ δ , *hic quidem, ille autem* ; $\tau\acute{o}\nu$ μ , $\tau\acute{o}\nu$ δ , *hunc quidem, illum verò*.

DE ADVERBIO, CONIUNCTIONE, & Præpositione.

TRES orationis partes , Adverbium , Coniunctionem & Præpositionem , breviter perstringemus : nam auctorum lectione præstat eas discere , quàm præceptionibus Grammaticis.

Adverbiorum significationes sunt variae.

Temporis, $\nu\acute{\omega}$, *nunc* : $\acute{\tau}\acute{o}\tau\epsilon$, *tunc*.

Loci, $\epsilon\acute{\nu}$ $\tau\omega\upsilon\theta\alpha$, *hic* : $\epsilon\acute{\nu}$ $\kappa\iota\tau\epsilon\iota$, *illinc* : $\delta\epsilon\upsilon\epsilon\varsigma$, *huc*.

Qualitatis, $\acute{\epsilon}$, *benè* : $\chi\epsilon\kappa\acute{\omega}\varsigma$, *malè*.

Quantitatis, $\acute{\alpha}$ $\pi\alpha\acute{\chi}$, *semel* : $\delta\acute{\iota}\varsigma$, *bis*, & cetera omnia , quemadmodum apud Latinos.

Qualitatis adverbia plurima fiunt à Genitivo plurali : $\sigma\phi\acute{\omega}\nu$, *sapientum*, $\sigma\phi\acute{\omega}\varsigma$, *sapienter* : $\chi\epsilon\lambda\acute{\omega}\nu$, *pulcrotum*, $\chi\epsilon\lambda\acute{\omega}\varsigma$, *pulcrè*.

Alia in $\delta\omicron\nu$ exeunt : $\kappa\omega\nu\eta\delta\acute{\omicron}\nu$, *caninè* : $\beta\omicron\tau\epsilon\upsilon\delta\acute{\omicron}\nu$, *racematim*.

Quædam in $\sigma\iota$: $\epsilon\lambda\lambda\omega\iota\sigma\acute{\iota}$, *Gracè* : $\rho\omicron\mu\alpha\iota\sigma\acute{\iota}$, *Romanè* : & in π , $\alpha\acute{\nu}$ ι $\delta\rho\omega\pi\acute{\iota}$, *sine sudore*.

Quædam in $\acute{\alpha}\chi\iota\varsigma$: $\pi\omicron\lambda\lambda\acute{\alpha}\chi\iota\varsigma$, *sæpè* : $\acute{\omicron}\lambda\iota\gamma\acute{\alpha}\chi\iota\varsigma$, *rardè*.

CONIVNCTIONE, ET PRÆPOSITIONE. 99

Cum adverbis numerantur quas vocamus interjectiones: *ὦ*, *hui*: *οἴμοι*, *hei mihi*: *βαλά*, *papa*.

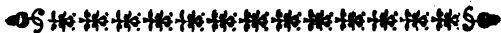
Conjunctiones sunt copulativæ, *καί*, *quidem*: *καί*, *verò*: *τε*, *que*: *καί*, *et*. Disjunctivæ, *ή*, *vel*: *ήτοι*, *sive*. Continuativæ, *καί*, *si*: *εἰ*, *siquidem*. Subcontinuativæ, *ἐπειδή*, *postquam*: *ἐπειδὴ*, *simulatque*. Causales, *ὥστε*, *ut*: *ὥστε*, *quòd*: *ὥ*, *enim*: *ὅτι*, *quòd*: *διότι*, *propterea quòd*. Dubitativæ, *ἄρα*, *an*: *μή*, *num*: *μή*, *nunquid*: & quæcumque præterea de significationibus conjunctionum dici solent.

Præpositiones monosyllabæ sunt sex, *ἐν*, *ἐξ* vel *ἐκ*, *ἐκ* vel *ἐξ*, *πρὸς*, *πρὸς*, *συν*, pro quo Attici *σύν* in compositis.

Dissyllabæ duodecim, *ἀνά*, *κατά*, *διὰ*, *μέτα*, *παρά*, *ἀντί*, *ἐνί*, *πρό*, *ἀμφί*, *ἀπό*, *ὑπό*, *ὑπέρ*.

Consonantem præcedit *ἐκ*, vocalem *ἐξ*, ut *ἐκ γῆς*, *ex terra*: *ἐξ αὐτοῦ*, *ex ipso*.

Hactenus de Partibus orationis ea conscripsimus, quæ Græcas literas auspicantibus omnino putamus necessaria, & citra quorum cognitionem frustra legendis auctoribus operam impendant. Nunc quæ præterea dicenda sunt de Nomine & Verbo, raprim ac breviter annotabimus.

ANNOTATIONES

in Nomina adjectiva.

TERTIÆ Declinationis masculini in *os* puri, aut *eos*, fœmininū est in *a*: non puri in *u*:

G ij

neutrum semper *ον*: ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, *sanctus*, *a*, *um*: ὁ αἰθιρὸς, ἡ αἰθιρὰ, τὸ αἰθιρὸν, *floridus*, *a*, *um*: ὁ καλὸς, ἡ καλή, τὸ καλόν, *bonus*, *a*, *um*. Excipe ὁ ὀϊδὸς, ἡ ὀϊδή, per *η*, *οἶστος*, *οἶστα*.

Attici & communiter accipiunt, maximè in compositis & derivatis: ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, *sapientie studiosus*, *a*: πάμφιλος, *omnibus amicus*, *a*: τὸ φιλόσοφον, πάμφιλον. ὁ καὶ ἡ κόσμιος, τὸ κόσμιον, *moderatus*, *ornatus*, *a*, *um*.

Quartæ Declinationis commune *ως*, neutrum *ων*: ὁ καὶ ἡ δῆλος, *fertilis*, τὸ δῆλον, *fertile*.

Quintæ masculinum *λω*, fœmininum *ενα*, neutrum *εν*: ὁ τέρλω, ἡ τέρενα, τὸ τέρεν, *tener*, *a*, *um*. At ὁ καὶ ἡ ἀσπὴ, *masculus*, *virilis*.

Commune *ων*, neutrum *ον*: ὁ καὶ ἡ δῶμων, τὸ δῶμον, *felix*: sic comparativa, ὁ καὶ ἡ μείζων, τὸ μείζον, *major*, *maius*.

Masculinum *ας*, fœmininum *αινα*, neutrum *αν*: ὁ μέλας, *niger*, ἡ μέλαινα: ὁ τάλας, *misér*, ἡ τάλαινα: τὸ μέλαν, τάλαν: sed ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, *omnis*, *omne*; sic composita ἀπας, *omnis*: σύμπας, *universus*.

Masculinum *εις*, ἡ εῖσα, τὸ εν: ὁ χαεῖς, ἡ χαεῖσα, τὸ χαεῖν, *gratiosus*, *a*, *um*.

Commune *ης*, τὸ ες: ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές, *verus*, *a*, *um*.

Commune *ις*, τὸ ι, compositum: ὁ καὶ ἡ δῆχαις, *gratiosus*, φιλόπαταις, *studiosus patriæ*: τὸ δῆχαι, φιλόπαται.

Masculinum ὁ ις, ἡ εἰα, τὸ υ: ὁ γλυκὺς, ἡ

γλυκεῖα, τὸ γλυκόν, *dulcis, dulce.*

Commune *ις*, τὸ *υ* : ὁ *χ* ἢ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, *non lacrimans* : ὅς *χ* ἢ φιλόγλυκός, ἀπαλὴ *dulcia.*

Commune *οις*, τὸ *οι* : ὁ *χ* ἢ πολύπους, τὸ πολὺ πῦν, *multipes.*

Pauca trium generum sub vna voce, ὁ, ἡ, τὸ ἀπ' ἀπὸς, παρὰ : μάκαρ, *beatus.*

Fœmininum habent & substantiva : ὁ λέων, *leo*, δερῶν, *draco*, δερῶπων, *famulus* : ἡ λέαινα, *leona*, δερῶνα, *dracena*, δερῶπινα, *famula*. ὁ βασιλεὺς, *rex*, αἰαξ, *rex* : ἡ βασίλισσα, *regina*, αἰασσα, *regina*. ὁ ψάλτης, *cantor*, ἡ ψάλτεια, *fidicina* : ὁ παρῆκοίτης, *maritus*, ἡ παρῆκοίς, *uxor* : ὁ δεσπότης, *dominus*, ἡ δεσποίς, & δεσποίνα, *domina.*

~~~~~

NUMERALIA CARDINALIA.

SING. εἷς, μία, ἐν : ἐνός, μίας, ἐνός : ἐνὶ, μιᾷ, ἐνὶ : ἐνα, μίαν, ἐν, *unus, a, um.*

Dual. Nom. Acc. δύο, δυο, *dua, duo* : Genit. & Dat. δυῶν, invenitur & δυῶν in fœm. & Dat. δυῶ, omnis generis. Atticè δύο, omnis generis & casus.

Pluralia communia : τρεῖς, τριῶν, τριῶν, τρεῖς, *tres, trium, tribus, tres.* Neut. τρία, τριῶν, τριῶν, τρία, *tria, trium, tribus, tria.*

Sic οἱ *χ* αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *quatuor* : τῶν τεσσάρων : τοῖς, ταῖς, τοῖς τέσσασι : τὸν, ταὶς τέσσα-

ες, τὰ τέσσαρα, & sic deinceps.

A quatuor vsque ad centum sunt indeclinabilia, πέντε, *quinque*, ἕξ, ἐπὶ, ὀκτώ, ἑνέα, δέκα, *decem*, ἑνδεκά, δωδεκά, δεκατρεῖς, δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, δεκαἕξ, δεκαεπὶ, δεκαοκτώ, δεκαεννέα, ἑκατοῖ, *viginti*, ἑκατοεῖς, ἑκατοδύο &c. τριακόντα, τεσσαράκοντα, πενήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ὀσδῆκοντα, ἑνενήκοντα, ἑκατόν, *centum*. Hinc jam declinantur, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, *ducenti*, *ducenta*, *ducenta*: τριακόσιοι, τεσσαράκοιοι, πντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἐπιακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἑνεακόσιοι, χίλιοι, *mille*, διχίλιοι, τριχίλιοι, τετραχιχίλιοι, πνταχιχίλιοι, ἑξαχιχίλιοι, ἐπιαχιχίλιοι, ὀσδαχιχίλιοι, ἑνεαχιχίλιοι, μύριοι, *decies mille*, δισμύριοι, τεισμύριοι, & ita in reliquis.

Ordinalia, πρῶτος, *primus*, δεύτερος, δεύτερος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἑβδομος, ὀσδος, ἑννατος, δέκατος, *decimus*: ἑνδέκατος, δυοκαδέκατος, τεικαδέκατος, &c. ἑκοστός, *vicesimus*, ἑκοστός πρῶτος, ἑκοστός δεύτερος, &c. τριακοστός, τεσσαρακοστός, πντηκοστός, ἑξηκοστός, ἑβδομηκοστός, ὀσδηκοστός, ἑνενηκοστός, ἑκατοστός, *centesimus*, διακοσιοστός, τριακοσιοστός, &c. χλιοστός, *millesimus*, διχλιοστός, μυριοστός, *decies millesimus*, δισμυριοστός, & sic deinceps.

GRADVS COMPARATIONIS.

COMPARATIVVS in πος, Superlativus in ταντος. Quæ verò terminationes adjectivorum admittant comparationem, &

DE COMPARATIONE. 103
 quâ ratione aut litera tollatur, aut vocalis per-
 mutetur, planum est ex sequentibus exem-
 plis, quæ in singulis terminationibus collo-
 cavimus loco præceptionum.

ος. ἑνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος, *gloriosus*.

ος. ὀψος, ὀψότερος, ὀψότατος, *mitis*.

ος. σοφός, σοφώτερος, σοφώτατος, *sapiens*.

ων. σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέτατος, *modestus*.

ης. μέλας, μελαντέρος, μελανότατος, *niger*.

εις. χαίεις, χαριέστερος, χαριέτατος, *gratiosus*.

ης. δισβής, δισβέστερος, δισβέτατος, *rimis*.

οις. ἀπλοῖς, ἀπλούστερος, ἀπλούτατος, *simplex*.

ις. εὖρις, εὐρύτερος, εὐρύτατος, *latus*.

Ex Θ præcedente longâ vocali, vel naturâ,
 vel positione, fit ὅτερος & ὅτατος, per ο, vt ἑνδο-
 ξος, ὀψος. Alioqui si præit brevis, per ὀτερος
 & ὀτατος, vt σοφός. At κανός, κανότερος, κανότατος,
vacuus: σενός, σενότερος, σενότατος, *angustus*.

Irregulariter comparatur ἀγαθός, *bonus*:
 comparativus, ἀμείνων, ἀρείων, βελτίων, κρείττων,
 λωϊων, *melior*: superlativus, αἰσιος, βέλπιστος, κρέ-
 πτος, λῶστος, *optimus*, & quandoque ἀγαθότατος.

Κακός, *malus*: comparativus, κακίων, χείρων,
peior: superlativus, κάκιστος, χείεστος, *peffimus*.

Καλός, καλλίων, κάλλιστος, *pulcher*: αἰχρὸς, αἰ-
 χρίων, αἰχρὸς, *eupris*.

Ἐχθρὸς, ἐχθρίων, ἐχθιστος, *inimicus*: ῥάδιος,
 ῥάων, ῥᾶτος, *facilis*.

Λάλος, λαλίστερος, λαλίτατος, *loquax*: φίλος,
 φίλτερος, φίλτατος, per syncopen, pro φιλώτε-
 ρος, φιλώτατος, *amicus*.

Μέγας, μείζων, μέγιστος, *magnus*: πολὺς, πλείων, πλείστος, *multus*.

Ἡαῦτ, βαθύς, *profundus*, βραδύς, *tardus*, γλυκύς, *dulcis*, ἡδύς, *suavis*, παχύς, *crassus*, ταχύς, *celer*, ὠκύς, *velox*, habent ὑπερὺς & ὑπατος, ut δριμύς: vel ἰών & ἴσος, βαδίων, βάδιος. ceterum ταχύς facit etiam δάων.

Μικρὺς, μικρότερος, μικρότατος, *parvus*: vel comparativus, ἐλάττω, ἥττω, μείων: superlativus, ἐλάχιστος.

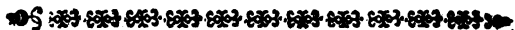
Comparatio fit etiam ex substantivo κέρδους, *lucrum*, καρδίων, *lucrosior*, κέρδιστος, *lucrosissimus*.

Etiam in verbis locum habet: βάλλω, *mitto*, βέλτερος, seu βελτίων, *melior*, βέλτιστος, *optimus*: φέρω, *gero*, φέρτερος, *præstantior*, φέρπιστος, φείσος & φέρτατος, *præstantissimus*.

In adverbiiis: ἄνω, *suprà*, ἀνώτερος, ἀνώτατος, *superior*, *supremus*: κάτω, *infra*: κατώτερος, κατώτατος, *inferior*, *infimus*: μάλα, *valdè*, μᾶλλον, μάλιστα, *magis*, *maximè*: πόρρω, *longè*, πορρώτερος, πορρώτατος, *remotior*, *remotissimus*: ὄψα, *ultra*, ὄψαιτέρω, ὄψαιτατον, *ulterior*, *ultimior*: ἐγγίς, *propè*, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, vel ἐγγίω, ἐγγιστος, *propior*, *proximus*: ἔξω, *extra*, ἐξώτερος, ἐξώτατος, *exterior*, *extimus*.

In participiis: ἐρρωμένος, *validus*, ἐρρωμέντερος, ἐρρωμένιστατος, *validior*, *validissimus*.

In præpositionibus: ὑπὲρ, *suprà*, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, *superior*, *supremus*: πρὶν, *ante*, πρὶντερος, *prior*, πρὶντατος, *primus*, & ἐλίσσεται, *fatigue* *crassi* πρὶντατος, πρὶντος.

VERBALIA.

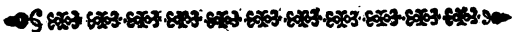
PROFICISCUNTUR à personis Perfecti passivi ablato augmento.

A prima persona fiunt finita in *μα* & *μος*: *πέπραμαι*, *egi*, *rem gessi*, *τὸ πῶμα*, *factum*, *negotium*, *res*: *ᾠδάλμαι*, *cantatus sum*, *ὁ ψαλμὸς*, *psalmus*.

A secunda in *ις*: *λέλεκαι*, *dictus es*, *ἡ λέξις*, *dictio*: & in *ια*, sed fere cum *α*, *δ*, *δυσ*: *κρίσεισαι*, *judicatus es*, *ἀκρίβια*, *indiscretio*, *nullus delectus*: *τάταξαι*, *ordinatus es*, *ἡ τάξις*, *bonus ordo*: *πέπραξαι*, *egisti*, *rem gessisti*, *δυσπραξία*, *infelicitas in rebus gerendis*.

A tertia in *τις*, *τος*, *τις*, *τίμιον*, *τιον*: *ποίηται*, *factus est*, *ὁ ποιητής*, *factor*, *poëta*: *ἤκουσαι*, *auditus est*, *ὁ ἄκουτος*, *auditus vel audibilis*: *καχάρηται*, *signatus est*, *ὁ χαρακτήρ*, *signum*: *πέποται*, *potus est*, *τὸ ποτήριον*, *potulum*: *διδάκται*, *doctus est*, *τὸ δίδακτεον*, *pretium docendi*.

Ab hac persona formantur & illa in *ειν*, quæ tamquam Gerundia sunt: *ῥηγάπιαι*, *scriptum est*, *ῥηγάπτεον*, *scribendum est*. Quod si tribus generibus varientur, veluti gerundiva fuerint, *ὁ ῥηγάπιός*, *ἡ ῥηγάπια*, *τὸ ῥηγάπιον*, *scribens*, *a*, *um*.

IN DECLINATIONES SIMPLICES.

PRIMÆ Declinationis Nomina in *αι*, quædam recepto more Genitivum faciunt in *α*, *Θωμάς*, *Θωμᾶ*, *Thomas*: sic *Ἀννίβας*, *Annibal*: *Πυθαγόρας*, *Pythagoras*: *πατριλαίης*, *patri-cida*: *Ἀρχύτας*, *Archytas*, & item alia consimiliter.

Vocativus Nominum in *ης* exit in *α* breve: *τοξότης*, *sagittarius*: *ἱππλάτης*, *equitator*: *προφήτης*, *propheta*: *ὁ τοξότα*, *ἱππλάτα*, *προφήτα*. Sic gentilia, *Σκύθης*, *ὁ Σκύθα*, *Scytha*: & poetica in *ης*, *κυνώτης*, *ὁ κυνῶπα*, *impudens*: & composita ex verbis *μετῶ*, *metior*: *πωλῶ*, *vendo*: *τείλω*, *tero*: *χωμέτης*, *geometra*: *βιβλιοπόλης*, *bibliopola*: *παιδοτείτης*, *paedagogus*: *ὁ χωμέτρα*, &c.

Secundæ Declinationis Nomina Ἀ'θωᾶ, *Pallas*: *Ναυσικᾶ*, *Nausica*: *μῶᾶ*, *mina*, servant *α* Genitivo & Dativo, Ἀ'θωᾶι, Ἀ'θωᾶ, &c. fiunt enim per crasim à desinentibus in *α* purum, Ἀθωᾶα, Ναυσικᾶα, μῶᾶα.

Tertiæ Declinationis neutra in *ον*, abjiciunt *ν*, more Attico: *ἄλλο*, *aliud*: *πῆλικόν* το, *tantum*, *tam grande natu*: *τοιοῦτο*, *tale*: *ποσῦτο*, *tantum*. Sic Pronomina: *ἔστω*, *hoc*: *ἐκεῖνο*, *illud*: *αὐτό*, *ipsum*: interdum tamen habent *ν*, *τοιοῦτον*, *ποσῦτον*.

Quartæ Declinationis Nomina deducta ex *ος* tertiæ, mutant *α* penultimam longam in *ι*:

ναὶς, νεὼς, *templum*: λαὸς, λεὼς, *populus*.

Quinque etiam Accusativum faciunt sine ν;
 Ἀῶς, Ἀῶ, *Athos*, *Atho*, vel *Athon*, *mons*
Graciae: ἔως, ἔω, *aurora*: Κέως, Κέω, *Ceos*, sive
Cea, *insula*: Κῶς, Κῶ, *Cos insula*: λαγῶς, λα-
 γῶ, *lepus*.

Vnum quoque in ως neutrum est, τὸ χεῖω, *debitum*.

Dativus singularis Declinationum Simpli-
 cium semper est diphthongus impropria, α, η,
 vel ω.

Quintæ Declinationis Nomina: ὁ πατήρ,
pater, τῷ πατέρι & πατρός, τὸν πατέρα tantum:
 ἡ μήτηρ, *mater*, τῇ μητέρι, & μητρός, τῷ μη-
 τέρι tantum; ad differentiam nominum, ἡ
 πατρίς, *patria*: ἡ μήτρα, *matrix*.

Composita quædam polysyllaba in ων fa-
 ciunt Vocativum per ον, accentu retracto in
 antepenultimam: Ἀπέλλων, ᾧ Ἀπείλλον, *Apollo*.

Monosyllaba circumflexa in ῆς Genitivum
 formant ablato ς, ὁ Δρηῆς, τῷ Δρηῇ, *Dres*: ὁ Τρηῆς,
 τῷ Τρηῇ, *Tres*. sic Ποδῆς, τῷ Ποδῇ, *Podes*.

Idem faciunt diminutiva circumflexa in ιῆς:
 ὁ Καμιῆς, τῷ Καμῷ, τὸν Καμῶν, *Camylus*: ὁ Διο-
 νιῆς, *Bacchylus*: ὁ Κλαυσῆς, *Clausylus*.

Nomen ὁ Ἰησοῖς, τῷ Ἰησοῦ, τῷ Ἰησοῦ, τὸν Ἰη-
 σοῦν, ᾧ Ἰησοῦ, *Iesus*.

IN CONTRACTIONES.

PRI^MÆ Declinationis Contractorum Accusativus *εα*, & per crasim *η*: sed quorum Nominativus definit in *ης* purum, etiam contrahuntur in *α*: *ἄφους*, *ἄφουεα*, *ἄφουῖ*, vel *ἄφουᾶ*, *ingeniosus*: *ὑγῆς*, *ὑγία*, *ὑγᾶ*, vel *ὑγῆ*, *sanus*.

Contrahuntur etiam nomina in *όος* in omnibus casibus. Sing. *ὁ νόος νοῖς*, *ἡ νός*, *τὸ νόε*, *τῷ νόῳ*, *τῆς νόου*, *τὸν νόον*, *τῷ νόῳ*, *τῇ νόῳ*. Dual. *τοὺς νόους*, *ταῖς νόῳ*, *τοῖς νόοις*, *ταῖς νόοις*. Plur. *οἱ νόοι*, *αἱ νόοι*, *τὰ νόοι*, *τοῖς νόοις*, *ταῖς νόοις*.

Sic *ὁ ῥόος*, *fluxus*: *πλόος*, *navigatio*: & adjectiva, *ἀπλόος*, *simplex*: *διπλόος*, *duplex*: quorum fœminina & neutra similiter ubique contrahuntur.

Fœm. *ἡ ἀπλόη ἀπλῆ*, *τῆς ἀπλόης ἀπλῆς*, *τῇ ἀπλόῃ ἀπλῇ*, *ταῖς ἀπλόῃς ἀπλῶ*, & ita deinceps.

Neut. *τὸ ἀπλόον ἀπλουῖ*, *τῷ ἀπλόου ἀπλουῖ*, &c. ut in masc. *τὰ ἀπλόα ἀπλᾶ*.

Neutra verò in *εον* sic inflectuntur per crasim. S. *τὸ ὅσον ὅσουῖ*, *τῷ ὅσου ὅσου*, *τῆς ὅσου*, *τῷ ὅσου*. D. *τὸ ὅσον ὅσῳ*, *τῷ ὅσῳ*, *τῆς ὅσου*, *τῷ ὅσου*. P. *τὰ ὅσα*, *ὅσα*, Gen. & Dat. ut in masc.

Sic *χρυσοῖς*, *aureus*: *ἀργυροῖς*, *argenteus*: *χαλκοῖς*, *areus*: à finitis in *εος*, *χρυσέος*, *ἀργυρέος*, *χαλκέος*, pro *χρυσῆος*, *ἀργυρῆος*, *χαλκῆος*, irte-

IN CONTRACTIONS. 109
gulariter enim accentus locum suum non
servat.

Fœm. χρυσῖ, ἀργεῖ, χαλκῖ.

Neut. χρυσοῦ, ἀργεοῦ, χαλκοῦ.

Neutra in υ, τὸ ἄςυ, ἄστος, υἱός: τὸ πῶϋ,
πῶτος, grex, licet flectantur per υος, nusquam
tamen contrahuntur.

Acuta in ι, τῆ εος, crasim patiuntur in Da-
tivo singulari, Nominativo, Accusativo, &
Vocativo plurali: ὁ ἡδύς, μαυίς, τῆ ἡδέος, τῶ
ἡδέϊ ἡδέϊ, οἱ & ᾧ ἡδέες ἡδέϊς, τὸν ἡδέας ἡδέϊς.

Sed ι, υος, contrahitur in Nominativo,
Accusativo, & Vocativo plurali: ὁ βότεις,
racemus, τῶ βότεις, οἱ & ᾧ βότεις βότεις, τὸν
βότεις βότεις, semper factâ crasi in υ: sic νέκεις,
mortuus: σάκεις, spica.

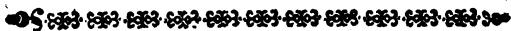
Imparisyllaba in οις similiter contrahuntur
in tribus illis casibus pluralibus: ὁ βοίς, βοίς,
τῶ βοίς, οἱ & ᾧ βόες βοίς, τὸν βόας βοίς. Accusa-
tivus quoque singularis reperitur τὸν βοῦν, vt
νοῦν ab ὁ νοίς, τῶ νοῦ, τὸν νοῦν, mens.

Comparativa in ων contrahuntur in Accu-
sativo singulari communis generis: tribus ca-
sibus pluralibus in omni genere, Nominati-
vo, Accusativo, & Vocativo; prius tamen
eliditur ν, ac deinde fit crasis ex ω & sequente
vocali: ὁ καὶ ἡ μείζων, major, τῶ καὶ τῆς μείζονος,
τὸν καὶ τὴν μείζονα, μείζω, μείζω: οἱ καὶ αἱ & ᾧ μεί-
ζονες, μείζεις, μείζεις, τὸν καὶ τὰς μείζοντας, μεί-
ζοντας, μείζεις, (non μείζως, vt τὸν βόας βοίς, non
βῶς, quod Accusativus pluralis quintæ De-

clinationis semper contrahatur ut Nominativus.) τὰ & ὃ μίζονα, μίζοα, μίζω.

Sunt & aliæ terminationes in quinta Declinatione per crasim factæ: πλακοῖς, *placenta*, πλακοῦντος, ex πλακόεσσι πλακέντος. Sic ὁ Σιμοῖς, *Simois*, φλυῖνς: ἡ Οπιῖς, *Opus*, civitas in *Locris*: Ἀμαθοῖς, *Amathus*, civitas *Cypri*: & ὁ πμῖς, πμῖντος, ex πμῖεσσι, πμίντος, *honoratus*. Et in ἡε circumflexa facta ex εαρ, τὸ κῆρ, κμῆρς, *cor*: τὸ εῆρ, εμῆρς, *adeps*, *sebum*, *fermentum*, ἂ κίαρ, κίαρς: σῆαρ, σῆαρς. & πῆρς, *puer*, παῖδς, ἂ πᾶις, παῖδς, *puer*.

HETEROCLITA.

SINGULARITER masculina sunt, ἑρεμῖος, *vinculum*: ἐρετμός, *remus*: ζυγός, *jugum*: κύκλος, *circulus*: λύχνος, *lucerna*: μοχλός, *vectis*: νῶτος, *dorsum*: σταθμός, *statio*, *statera*: πρᾶχλος, *collum*. Pluraliter neutra, δεσμά, &c. Reperimus tamen etiam κύκλοις, λύχνους.

Sic foemina, δίφρος, *biga*: κελδάρις, *via*: & commune ὃ καὶ ἡ τάρταρος, *tartarus*. Pluralia, δίφρα, κελδάρα, τάρταρα.

Hæc foemina, ἡ γυναιξ, *mulier*: ὁ δός, *via*, πόλις, *civitas*: χεῖρ, *manus*, in Nominativo & Accusativo dualis numeri sunt generis masculini, τὼ γυνᾶν, ὁ δὲ, πόλις, χεῖρ.

Declinatione variant Δάρις, *Dares*: κόμης, *Comes*, *Princeps*: μύκης, *fungus*: τὸ Δάρι &c

Δάρητης, &c. ὁ Ἀρης, τῷ Ἀ'ρου, Ἀρητης, vel Ἀρεος, *Mars*.

Propria nomina primæ Contractorum habent interdum casus parisyllabos : ὁ Λεισσοφαῖνς, *Aristophanes*, εὖς, τὸν Λεισσοφαῖν, & οἱ Λεισσοφαῖοι, τὸν Λεισσοφαῖον. Sic composita ab ἑπτος, *annus*, ὁ ἐπιάτης, εὖς : οἱ ἐπιάται, τὸν ἐπιάτην, *septennis*.

Quædam in ως quartæ vel quintæ : ἥρως, *heros* : Μίνως, *Minos* : τῷ ως, aut τῷ ω : sic γέλως, *risus* : ἔρως, *amor* : τῷ ωπος, vel τῷ ω.

Etiam ὁ νοῖς, τῷ νῆ, vel ὁ νοῖς, τῷ νοός, vt βοῖς, βοός, *bos*.

Composita à ποῖς habent οσδς vel υ : δίπους, *dipodis*, δίπυ, *bipes* : sic τείπους, *tripes* : ἐπιάπους, *septipes* : Οἰδίπους, *Oedipus* : quod & Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδον.

Sæpe namque à Genitivo imparisyllabo formatur Nominativus, qui declinatur parisyllabè : ὁ ἐπιάπους, ἐπιάποδς : vnde ὁ ἐπιαπόδης, ἐπιαπόδον. ὁ μάρτυρ, μάρτυρς : ὁ μάρτυρς, μαρτύρου, *testis*. Ψίδυρ, Ψίδυρς : ὁ Ψίδυρς, Ψιδύρου, *insurrex*.

Et alioqui diversus est Nominativus : ὁ μάχης, μάχερς, vel μάχαρς, μάχαρτος, vel μαχέριος, μαχερίου, & alia quoque, τὸ δάκρυ, δάκρυος, & τὸ δάκρυον δακρύου, *lacrima* : ὁ Μωσῆς, τῷ Μωσῶ, vel ὁ Μωσείς, Μωσείας, quod etiam per υ scribitur, Μωϋσῆς, Μωϋσεῖς, *Moses*.

Τὸ γόνυ, τῷ γόνυος, & metathesi γωνός, & τὸ γόνος γόνωτος, *geni* : τὸ δόρυ, δόρυος, & δουρός, & τὸ δόρας,

δούρατος, vel δούρας, δούρατ^ο, etiam δούρας, δούρας, & crassi δούρας, *hasta*.

Genitivus quoque interdum varius est ejusdem Nominativi : ἡ χεὶρ, χειρός, & poetice χερός, *manus*, vnde receptus Dativus pluralis ταῖς χερσίν, & Genitivus dualis τῶν χερσῶν : λυγξ, λυγξός, *singultus* : λυγξ, λυγξός, *lynx, fera*.

Quandoque diversa nomina ejusdem rei, sed casus sumuntur partim ab vno, partim ab alio : vt ἡ γυνή, inusitatum, pro quo ἡ γυνή, *mulier*, τῆς γυναικός, τῇ γυναικί, τῶν γυναικῶν, ὁ γυνή, sine ξ, vt quandoque ὁ αἶα ab αἶαξ, *rex* : τὸ γάλα, *lac*, τῆς γάλακτος, ab inusitato γάλαξ : nam tria αἶαξ, νύξ, & γάλαξ, Genitivum habent in κτος per pleonasmum, αἶακτος, νυκτός, γάλακτος.

ὁ Ζεὺς, τῆς Διὸς, τῷ Διὶ, τὸν Δία, ὁ Ζεὺς, *Iupiter*.

τὸ ὕδωρ, τῆς ὕδατος, ab ὕδαξ, etiam τὸ ὕδωρ, ὕδατος, *aqua*.

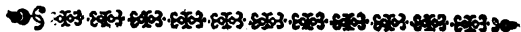
ὁ πολὺς, *multus*, τὸν πολὺν, & neutrum τὸ πολὺ : reliquos omnes casus in quovis genere ac numero sumit ab inusitato Nominativo πολλός, τῆς πολλοῦ, τῷ πολλῷ : ἡ πολλή, τῆς πολλῆς, τῇ πολλῇ, & sic deinceps.

ὁ μέγας, *magnus*, τὸν μέγαν : neutrum τὸ μέγα. cetera omnia per tria genera & totidem numeros accipiuntur ab inusitato nomine μεγάλος, τῆς μεγάλου, τῷ μεγάλῳ : ἡ μεγάλη, τῆς μεγάλης, τῇ μεγάλῃ, & reliqua.

Neutra quaedam in αρ Genitivum habent in

ANNOTATIONES IN VERBA. 113

in ατος, ab inusitatis nominibus in ας, ἥπαρ, ἥπατος, *hepar*, ab ἥπας. sic ἡμαρ, *dies* : εἶδαρ, *esca* : φεῖαρ, *puteus* : σέαρ, *adeps* : δέλεαρ, *esca*, *illecebra* : ὄνεαρ, *utilitas*. Et hactenus de Nominine, pergamus ad Verba.

ANNOTATIONES IN VERBA.

COGNATA tempora sunt, quorum eadem est figurativa. Præsens & Imperfectum, πῶ , ἐπῶ : Perfectum, & Plusquamperfectum, τέπφα, ἐπέπφαι : Aoristus primus, & Futurum primum, ἐπψα, πψω : Aoristus secundus, Futurum secundum, & Præteritum medium cognationem inter se habent, ἐππον, ππῶ, τίππα.

Attici tertiis personis in , vel ε addunt litteram, etiam ante consonantem : τύπφουσιν, vel ἐπψεν τέτον, *verberant*, vel *verberavit hunc*.

Litera ρ propter syllabicum augmentum geminatur, ριπῶ, *projicio*, ἐρριπῶν, & ρ postea aspiratur, prius lenem habet spiritum, siquidem nulla syllaba desinit in aspiratam; sed si litera geminetur, prior est tenuis, ut Ἀῖδις, Σαπφῶ, Βάκχος, *Attica*, *Sappho*, *Bacchus*.

Quorum est principium γ, aut χη, non repetunt primam consonantem : γῶω, ἐγγωα, *nosco* : χηχρῶω, ἐχηχρῶα, *vigilo*.

Hæc verò repetunt, μέμφομαι, μέμνημαι, με-

H

ἡνι: κτάομαι, κέκτημαι, possideo: πλάομαι, πέπταμαι, volo, as: πείω, πέπλωκα, cado: nam apud Poëtas κτ, μν, & πῆ, communem faciunt syllabam.

In cremento temporaliquatuor α servant: ἄω, ἄον, σπиро: ἄϊω, ἄϊον, audio: ἀνδίσκω, ἀνδισκων, affluetis sum: ἀνδίζομαι, ἀνδίζομην, tadio afficior, fastidio.

Vocalem ε plurima non in η mutant, sed augent addito ι: ἔχω, habeo: ἔπω, dico: ἔλω, capio: ἔλκω, ἐλκύω, sive ἐλκύνω, traho: ἔρπω, ἐρπίζω, serpo: ἐσίνω, sto, permaneo: ἔπιμαι, sequor: ἐρέω, dico, interrogo: ἐσιάω, convivio excipio: ἰάω, sino: ἰώ, induo, mitto, pono: ἐρύω, traho: ἰδω, consuesco: ἰδίζω, consuefacio: ἐργάζομαι, operor. ἔχω, εἶχον, non ἦχον, & ita in reliquis, quibus ex Herodiano adde ἔζω, sedeo vel pono.

ἔπω, ἔπον, dixi, ἐπί, dic, ἐπών, dixit, in omnibus modis servat augmentum.

ἔσινω, sto, ἐσίνην, steteram, Plusquamperfectum medium: nam Perfectum ἐσηκα, sine augmento, licet id veriùs sit activum ab ἔσημι, & ἔτακα dictum per α, more Dorico.

ἔω, induo vel pono, ἔμην, Præteritum passivū.

ἔείω, dico, ἔρηκα, dixi, ἔρημαι, dictus sum, unde εἰρηδω, & εἰσο, ἐρήδω, dictus sum.

ἔδω, consuesco, εἰώδα, consuevi, Præteritum medium per pleonasmum ω.

Diphthongus δ in νυ, Atticè: ἔχομαι, νύξομαι, precor: δίδω, νύδον, cubo, dormio.

Diphthongum *oi* hæc non mutant: οἶδομαι, οἶώδην, *solus ago*: οἰμάω, *impetu ruo*: οἰνώ, *uino impleo*: οἰνίζω, *vinum emo*: οἰσρώ, *astro exerceo*: οἰωνίζομαι, οἰωνοσκοπέω, οἰωνοπολέω, *auguror*: οἰακίζω, οἰακονομέω, οἰακωστροφέω, *gubernor*: οἰδαίνω, *tumescō*: οἰκουρέω, *domum custodio*.

Compositi augetur principium, si præpositio nihil addit ad significatum: ἐπὼ: ἐπέπω, *lūepōn*, *dico*: ἐπιδω, ἐπαδεδύω, ἐπαδέυδον, *dormio*, *cubo*.

Quædam Attici augent initio, quorum simplicia non sunt in vñu, ἀμφισβητῶ, ἀμφισβήπτω, *dubito*: ἀπβολῶ, *lūπιβόλουω*, *supplicō*.

Alia in medio, ἀπολαύω, ἀπλάων & ἀπλάων, *fruo*: ἐπχειρῶ, ἐπχειρῶω, *aggredior*: ἐγκαίμαζω, ἐνεγκωμίαζον, *celebro*, *laudo*.

Sic quædam composita ex *duo* & *du*: δυσχερῶ, *dyschêrouō*, *morosus sum*: δυσπατῶ, *dyspatêrouō*, *difficulter adducor ut credam*: sic διορκῶ, *sanctè juro*, vel *juramentum religiosè observo*: δερματῶ, *beneficio afficio*: δαδμλίζομαι, *bonum nuncium afferō*.

Sunt quæ vtrîmque augentur: ἐνοχλῶ, *lūώχλουω*, *turbo*, *molesto*: ἀνορῶ, *lūώρδουω*, *corrigo*: ἀτέχμαι, *lūαχόμενω*, *sustineo*.

Apud Atticos syllabicum augmentum vertitur in temporale: ἐμελλον, ἡμελλον, *futurus eram*: ἐβουλόμην, ἡβουλόμην, *volebam*: ἐδιδάμην, ἡδιδάμην, *poteram*: sic εἶδεν, ἡδεν, *noveram*, Plusquamperfectum ab εἶδω, *scio*: nam & sive solum, sive in diphthongo, mutant in *n*.

In Perfecto Attici penultimam: dissyllabi

primæ & secundæ Conjugationis, vertunt in
ο: πίμπω, *mitto*, πίπιμθα communiter, πίπιμ-
θα Atticè: βρέχει, βέβρεχα, βέβροχα, *irrigo*.

Verbum μένω facit μεμνήμηναι, tamquam à
μηνέω, *maneo*.

Attici inchoatorum ab ε, ο, & α brevi, Præ-
terito communi præfigunt duas priores lite-
ras Præsentis: εἶζω, *contendo*, ἤειχα, ἱρήειχα,
passivum ἱρήεσθαι: ὄλλω, *perdo*, ὄλα, ὄλωλα,
Præteritum medium est: ἀγείρω, ἤγαρκα, ἀγέγαρ-
κα, ἀγέγεμαι, *congrego*.

Corripitur autem Præteriti Attici tertia
syllaba, si trium syllabarum numerum excē-
ferit, hoc modo: vertitur η in ε: ω in ο: ε & δ
abjiciunt ε: η & ε, subjunctivam: ἀλέδω, ἤλη-
κα, ἀλήλικα, *molō*: ἐρώπῳ, ἠρώπηκα, ἐρήρώπηκα,
interrogo: ἀλόφω, ἤλαφα, ἀλόλιφα, *vingo*: ἐλά-
δω, ἤλαδω, ἐλάλυδα, *venio*: ἐποιμάζω, ἠποιμα-
κα, ἐπιτόμακα, *paro*: ἀκούω, ἤκουα, ἀκήκοα, *an-*
дио.

At ἐρῶδω, *firmit*, ἤρειχα, ἐρήρειχα, ἐρήρεισθαι,
ἐρήρειδα, vt differat ab ἐρήειχα, verbi εἶζω, *con-*
tendo.

Verbum ἔδω, *edo*, ἤκα, ἔδηκα, & interjectā
syllabā δο, ἐδήδωκα, pass. ἐδήδωμαι: sic ἀγῶ, *du-*
co, assumit γο, ἤχα, ἀγηχα, ἀγέγοχα, sed eupho-
nia tollit γ, ἀγέοχα.

Incæptis ab ο vel ω, Præteritum Atticum
præfigit ε, ὄρεω, *video*, ὤρεκα, ἐώρεκα: οἶρω,
aperio, ὤρα, ἔωρα, vnde fit ἀνέωρα, *aperui*, vel
apertus sum. ὠδω, *impello*, ὠσμαι, ἔωμαι: ἀνέο-

μαι, εμο-, ὠνημαι, ἐώνημαι. Idem fit in Præterito Imperf. ἐώρων, *videbam* : ἐωνούμην, *emebam*, & consimilibus.

Sic ἔκω, *assimilo*, item *similis sum*, medium Præteritum facit οἶκα, vnde εἰοικα, *similis sum*, congruo.

Accidit hoc & in Aoristis aliorum quoque verborum, ἦκα, ἔηκα, *misi*, vnde ξυλέηκα, *commisi* : item ἔειπα, εἶπα, *dixi* : προσέειπα, *allocutus sum* : ὠπάμην, ἐωπάμην, *impuli*. sed hujusmodi magis Poëtarum sunt.

Ceterum augmentum Atticum spiritum fortitur Præsentis : ὄραω, ὄραχα, ἐώραχα, *vidi* : ὠνέωμαι, ὠνημαι, ἐώνημαι, *emi*.

Attici præterea pro incremento λε & με ponunt a diphthongum : λήλω, λέληφα, ἔληφα, *sumo* : μείεμαι, μέμαρμαι, ἔμαρμαι, *partior*, *sortior*.

Plusquamperfecti & prima & tertia singularis Atticè per *n* sine *v* : ἐτετύφη ἐγώ, *verberaveram ego* : ἐτετύφη ἐκεῖνος, *verberaverat ille*. vnde ἐνεχῆν, *Plusquamperfectum medium à χύνω, hisco* : ἦδη, pro ἦδειν, ab εἶδω, *video*, *scio*.

Tertiam pluralem ἐτετύφεσαν, Atticus effert per εσαν, elidendo subjunctivam, ἐτετύφεσαν, ἦσαν, ἀκηκόεσαν, *verberaverant*, *noverant*, *audiverant*.

Est quandoque hoc tempus contentum incremento Perfecti τεθεμελίωτο, *fundatus erat*, Plusquamperfectum passivum à θεμελιόμαι, *fundor*, *aris*.

H iij

Atticum Plusquamperfectum temporaliter initio augetur, ἀγήγερα, ἡγήγερα, congregavi, congregaveram: ὀρώρυχα, ὀρωρύχειν, fodi, foderam: ἀκήκοα, ἠκηκόειν, audiui, veram. Excipe ἐλήλυκειν & ἐλήλυθεν, veneram, ab ἐλήλυχα, ἐλήλυθα, ab ἐλᾶδω, venio. At ἔολπα, speravi, ἐώλπειν: ἔοργα, feci, πατραυί, ἐώργειν: ἔοικα, similis sum, ἐώκειν: augetur secunda syllaba, pro ἀόλπειν, ἠόργειν, ἠοίκειν.

Aoristus primus consonantem servat Futuri, præter quinque, ἔπω, εἶπα, dico: ἐπίστω, ὑπέστω, fero: πίθημι, ἔθηκα, pono: δίδωμι, ἔδωκα, do: ἵημι, ἔηκα, mitto: duo primi etiam in reliquis modis usurpantur, tres ultimi minimè.

Quatuor scribuntur purè, χέω, ἔχεα, vel ἔχευα, fundo: καίω vel κάω, ἔκαα, accendo: σιύω, ἔσιυα, πονεο: ἀλᾶω, ἥλᾶα, uito, sublatâ Futuri consonante.

Aoristus secundus dissyllabus in multis non corripit penultimam, quod in eadem cadat augmentum: ἄδω, ἦδον, cano: ἔλκω, εἶλκον, traho: ἔλω, εἶλον, capio: ἔπω, εἶπον, dico: ἔχω, εἶχον, habeo: ἤκω, ἦκον, venio: ἄγω, ἤγον, ago, Atticè ἤγαγεν, interposito γα: εἶδω, εἶδον, video, nam ἴδον, poëticum est; ἐλᾶδω, ἥλᾶεν, sed est syncope ab ἥλυδον.

Etiam trissyllabis est penultima longa: ἐπίστω, ὑπέστων, fero: ἐπάρδω, ἐπαρδον, devasto: δέρπω, ἐδερκον, video: πλήσσω, ἐπληρον, percutio, ad corpus pertinet: ἐπλάρον, ad animam,

In sextæ Conjugationis Circumflexis nihil

ob penultimam mutabitur: *ἔχω, ἔχον, habeo: ἀρέω, ἄρον, invenio: βλασέω, ἐβλασον, germino: δουπύω, ἔδουπον, sono: ὀλιιδέω, ὠλιδον, labor, eris.*

Tria, λέγω, *disco: φλέγω, υρο: βλέπω, video*, non mutant *ε* in *α*, ἔλεγον, ἐφλεγον, ἐβλεπον. At τέμνω, ἔταμον, & ἔτεμον, *feco.*

Tertia pluralis par primæ singulari, ἔπυπον: sed Bæoti in Imperfecto, & utroque Aoristo hanc personam faciunt syllabis parem primæ plurali, ἐτύπηον, ἐτύπησαν: ἐτύψαον, ἐτύψασαν: ἐτύπον, ἐτύπεσαν: vnde sunt illa, εἶδον, *viderunt, novērunt: ἐμάδον, didicerunt: ἤλδον, venerunt*, ab εἶδον, ἔμαδον, ἤλδον.

Futura tria sunt, quæ tenuem Præsentis non servant; *τρέφω, θρέψω, nutrio: τρέχω, θρέξω, curro: ἔχω, ἔξω, habeo*, ad differentiam adverbii ἔξω, *extra.*

Quartæ Conjugationis polysyllabum Futurum in *ίσω* circumflectunt Attici, tollendo *σ*, νομίζω, νομίσω, νομιῶ, *puto: & medium βαδίζομαι, βαδίσσωμαι, βαδιοῦμαι, vado: ἀγωνίζομαι, ἀγωνίσσωμαι, ἀγωνιοῦμαι, certo.*

Barytona quædam habent Futurum à Circumflexis inusitatis: *δέλω, volo: ὀφείλω, debeo: αἰέλω, curro: αὔξω, augeo: ἔλω, coquo: ἀλίξω, arceo, auxilior: in ἦσω, θελήσω, ὀφειλήσω*, ab obsoletis, *θελίω θελώ, &c.* Sic etiam *βούλομαι, βουλήσομαι*, tamquam à *βουλέομαι βουλοῦμαι, volo.* Atticorum enim est, è Circumflexis facere Barytona.

H iij

Sic πλώ, *navigo*: ῥέω, *fluo*: χέω, *fundo*: πτώ, *spiro*, in δίσω, πλίσω, &c. Idem κλαίω, κλαύσω, *fleo*: χρίω, vel χράω, χρίσω, *uro*.

Imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem Genitivo plurali participiorum ejusdem temporis, τυπόντων, τυψάντων, pro τυπέντωσαν, τυψάντωσαν.

Secundus Aoristus ultimam gravat, ὕπνι: sed acuuntur tres, ἐλθέ, *veni*: διξέ, *invenito*: εἰπέ, *dicito*: sic Atticè, λαβέ, *accipito*: ἰδέ, *videto*: cùm communiter dicant, λάβε, ἴδε.

Optativo Æolico non utuntur Attici, nisi in secunda & tertia singulari τυψείας, τυψεί, & tertia plurali, τυψείαν.

Subjunctivi secunda & tertia singularis, tam Barytonorum, quàm Circumflexorum, & Verborum in μι, continet diphthongum impropriad: εὐν τύπῃς, τύπῃ: ποιῇς, ποιῇ: πιδῇς, πιδῇ.

Passivi secunda persona Præsentis & Futuri in η: τύπῃ, τυψθήσῃ, τυπῇσῃ, τετύψῃ. Perfecti autem in σαι, πεποίησαι, ut & Præsentium à Verbis in μι, πίδεμαι, πίδεσαι: quem morem in Barytonis quibusdam cernimus, φάρομαι, εδο, φάρεσαι pro φάγῃ: & in Circumflexis, κω χάομαι, ὦμα, *glorior*, κω χάεσαι, κω χάσαι, pro κω χάῃ, κω χᾶ. Et contrà, quædam è Verbis in μι desinunt in η, more Barytonorum: κάθημαι, κάθη, *sedeo*: ἐπίσταμαι, ἐπίσῃ, *scio*: δυνάμαι, δυνῃ, *possunt*: pro κέδεσαι, ἐπίσασαι, δυνάσαι. sic Perfectum μέμνημαι, μέμνη, pro μέμνησαι, *memini*.

Quatuor Attici finiunt in α: βούλωμαι, βού-
λαι, volo: οἶομαι, οἶα, puto: ὄψομαι, ὄψεται, vi-
deo: ἔομαι, ἔα, & facta crasi εἶ, sum, es.

Perfectum passivum à Verbis in πω, per
σμαι, faciunt Attici: μείνω, μεμύσμαι, fædo:
μολύνω, μεμόλυσμαι, inquinō.

Verbum μένω, μεμύσμαι, vt μεμύσθηκα, velut
à μένω, maneo.

Disyllaba primæ & secundæ Conjugatio-
nis, quæ in Attico Præterito mutantur in ο,
hîc repetuntur ε: λέγω, dico, λέλοχα, λέλεσμαι:
κλέπω, furor, κέκλοχα, κέκλημαι, invenitur &
κίχλαμμαι, furto sublati sum.

Quæ habent ε cum aliqua consonante ver-
tuntur in α: σρέφω, ἔσρεφα, ἔσραμμαι, verto: sed
βρέχω, βέβρεχα, βέβρεσμαι, irritō.

Aoristi primi passivi ἐρρώδιω, valui, ἐμνή-
διω, memini, assumpserunt σ: cùm non sit in
Præterito, ἐρρώται, μέμνηται. Contrà ἐσώδιω,
perdit σ, nam Præteritum σέσωσαι, à σώζω,
servo.

Ceterum ἐγνώδιω, regulariter fit à Baryto-
no γνῶω, posco, μ. γνώσω, π. ἔγνωκα, ἔγνωμαι,
vnde ἐγνώδιω.

Etiā ἐδυνάδιω, & Atticè ἡδυνάδιω, à δυνά-
ζω, valeo, possum: sed ἐδυνήδιω, & Atticè ἡ-
δυνήδιω, à δυνάω, μ. δυνήσω, possum.

Penultima hujus temporis eadem cum Per-
fecto. at ἀρέδιω & ἐπηνέδιω, per systolem, ab-
δρῆμαι, inventus sum, & ἐπήνημαι, laudatus
sum.

Sic composita ab αἰρέω αἶρω, *capio*, καθερέ-
δω, *destructus sum*: ἀφηρεδω, *ablatus sum*,
& simplex, ἡρέδω: à Præteritis ἤρημαι, καθή-
ρημαι, ἀφήρημαι.

Sic ἐρρέδω, ab ἔρρημαι, quod & ἐρρήδω, *di-*
ctus sum: vnde ῥηθεῖς, *dictus*.

Illa quæ verterant in Præterito ε in α, hîc
rursus per ε scribuntur: στέρω, *verto*, ἔσραμ-
μαι, ἑστέρω.

Optativorum prima pluralis in ημεν, patitur
syncopen in omnibus verbis: τυφθεῖμεν, τυ-
φθεῖμεν, vnde formatur tertia τυφθεῖεν. Confimi-
liter à Verbis in μι, πιθεῖμεν, πιθεῖμεν, πιθεῖεν.
Sic εἶεν, *essent*, pro εἶσαν, ab εἶμεν.

Subjunctivi secunda persona singularis,
diphthongus est impropria, τύπη, ποιῇ, πῇ,
similis tertiæ activorum.

Medium Præteritum à βλάπτω, *laedo*: καλύ-
πτω, *tego*: κρύπτω, *abscondo*, desinit in βα, βέ-
ελαβα, ab antiquis in βω finitis, βλάβω, &c.

Sic à βάπτω, *tingo*: θάπτω, *sepelio*: σκάπτω,
fodio, Præteritum in φα, βέεαφα, ab inusitatis
βάφω, τάφω, σκάφω. Sic Aoristus secundus, & Fu-
turum secundum, ἐελασον, βλαβῶ: ἔεαφον, βαφῶ.

Verbum μέμνω, *maneo*, facit μέμονα, à μνήω:
fit enim μέμνω, per pleonasmum à μνήω. & so-
lent hujusmodi vertere ε in ι: vt πέτω, πίπτω,
cado: τέκω, τίκτω, *pario*: ῥέπω, ῥέπτω, *projicio*:
ἔπω, ἱσσω, *dico*.

Duo illa τέπελα, & μέμελα, vnde μέμμελα,
fiunt à τελέω τελῶ, μελέω μελῶ: quæ Atticè

accuuntur, τέλω, perficio : μέλω, εμρό.

Illa δέδωκα & κάκηα, à δάω, divido, epulum prebeo, comburo, & χέω, doleo, υρο, vt φαίω, πέφνηα, appareo.

Futura secunda media sunt, ἔδομαι, edam : πίομαι, bibam : οάρομαι, edam ; præter morem, circumflecti enim deberent vt τυπούμαι.

Contractiones Verborum suprâ commemoravimus : verùm & aliter quoque fit contractio : προέδωκας, προῦδωκας, prodidisti : προτίδει, προῦτίδει, proponebat : προέπλον, προῦπλον, prævisum, manifestum : προέρρου, προῦρρου, opera pretium. Sic & τὸ ἀγαθόν, τὰγαθόν, bonum : ἐγὼ, ἐγῶ, ἔγώ ego : τὸ ἐναντίον, τοῦναντίον, contrarium : τὸ ὄνομα, τοῦῶμα, nomen : τὸ ἱμάτιον, δ'ἱμάτιον, vestis ; cuiusmodi crasis apostrophæ nota signari solet.

Perfecti passivi penultima brevis non semper adsciscit σ : δέω, ligo, δέδεκα, δέδεμαι, vnde ἐδέδωκα, ligatus sum : δέω, facio, δέδεκα, δέδεμαι, vnde δέδεμα, representatio, actus comœdiarum : ἀέω, ἤεωκα, ἤεομαι, aro, vnde ἀεγπής, arator. tamen ὁ δεσμός, vinculum, tamquam à δέδεσμαι.

ANOMALA IN MI.

PLV R I M A fiunt ab έω, quod vario spiritu varia significat.

Verbum substantivum εἰμί, fit ab έω, pro εἰάχω, hoc est, sum. Reduplicationem non habet : penultima non « ex », ne idem sit

cum ἡμί, dico: sed additur ι, ut penultima sit longa, & acuitur vltima, cum dicendum foret ἡμι. Nam dissyllaba penultimam circumflectunt: γῶμι, nosco: διμι, ingredior: κλυμι, audio.

Indicat. Præf. sing. εἰμι, εἶ, ἔστ.

Dual. ἐσόν, ἐσόν. P. ἐσμεν, ἐσε, εἰσί.

Imperf. sing. ἔμ, ἦς, ἦ. D. ἦτον, ἦτις. P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Personis in σ Aëoles addunt θα, ἦθα, eras: ἔφθα, dicebas, vel dixisti: εἴπθα, dixeris.

Plusquamperfectum medium, ἦμεν, ἦσο, ἦτο, &c.

Futurum medium, ἔσμαι, ut τύψομαι, ἔσῃ, ἔστω, & syncope ἔσαι.

Imperativi Præfens sing. ἴθι, vel ἔσο, ἔσω. D. ἔσον, ἔσων. P. ἔσε, ἔσωσαν.

Invenitur etiam ἦτω pro ἔσω, à Barytono ἔω, ἔε, ἐέτω, & crasi duorum εε in η, dicitur ἦτω.

Optativi Præfens sing. εἴλω, εἴης, εἴη. D. εἴητον, εἴητις. P. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, & εἴην, de qua syncope suprâ dictum est pag. 122.

Futurum, ἐσόμεν, ἐσοίσο, ἐσοίτο, ut τυφώσω.

Subiunctivi Præf. sing. ἐὰν ᾧ, ἦς, ᾧ. D. ἦτον, ᾧτον. P. ᾧμεν, ᾧτε, ᾧσι.

Infinitivi Præfens, εἶν. Futurum, ἐσέμεν.

Participii Præfens, ὁ ὢν, ὄντος; ἡ ὢσα, ὤσας: τὸ ὄν, ὄντος.

Futurum, ὁ ἐσόμεν, ἡ ἐσόμεν, τὸ ἐσόμενον.

Εἶμι τὸ πορεύομαι, fit ab εἶω, deinde εἶω, εἶμι;

hoc est *eo* vel *ibo* : nam Futurum εἶσω non est in usu.

Indicativi Præsens singularis, εἶμι, εἶς, vel εἶ, vnde ἀπῆμι, *abis*, vel *abibis*, εἶσι. D. ἴτον, ἴτον. P. ἴμην, ἴτε, εἶσι, Ionicè ἴασι : ἀεγείασι, *adeunt* : εἰσίστασι, *ingrediuntur*.

Imperfectum sing. εἶν, εἶς, εἶ. D. ἴτον, ἴτω. P. ἴμην, ἴτε, ἴσαν.

Perfectum inusitatum εἶχα : vnde Plusquamperfectum εἶκαυ, & Atticè ἤκαυ.

A Perfecto medio εἶα, fit ἤα, & solutione ἤια, ἤιας, ἤιε.

Plusquamperfectum, ἤεν, tertia pluralis ἤεισαν, & ἤεσαν : ἀνῆσαν, *redierant* : ἐξῆεσαν, *exiverant*.

Ab Aoristo primo εἶσα, fit εἶσαν, & inde ἦσαν & ἦσαν.

Aoristus secundus, ἴον, ἴες, ἴε, ab εἶω.

Participium, ἴων, *iens*. Alii tria dicunt præsentia acuta ἴων, *iens*, κίων, *vadens*, & εἰών, *existens*, pro ὦν, ab εἶμι, *sum*.

Imperativi sing. ἴθι, ἴτω. D. ἴτον, ἴτον. P. ἴτε, ἴτωσαν. Pro ἴθι, dicunt etiam εἶ ab εἶω : Imperativus εἶ, crasi εἶ : ἐξί, *exi* : δίξ, *percorre*.

Infinitivus ἴναι, etiam εἶν : vnde ἀπῆναι, *abire* : παρῆναι, *accedere*, per metathesim ab ἰέναι, recepto infinitivo, vnde ἀπῆναι, *abire* : μετῆναι, *persequi* : ἀεγῆναι, *adire*, ab ἴναι, quod fit ab εἶω, *eo*.

ἵναι, τὸ πῆμην, hoc est *mitto*, fit ab εἶω, per reduplicationem impropriad, conju-

gandum vt *πίθημι*: Futurum *ῥῶω*.

Activi Indicativi Præf. sing. *ἴημι*, *ἴης*, *ἴησι*.
D. *ἴετον*, *ἴετον*. P. *ἴεμεν*, *ἴετε*, *ἴασι*: Ionicè *ἴεασι*,
vnde *ἴασι*, *ἐμῖασι*, *immittunt*, &c.

Imperfectum *ἴλω*, vt *ἐπίδλω*: Perfectum *ἔ-
η*, Bæotorum more, pro *ἦη*, à Futuro *ῥῶω*:
vnde *εἰκός*, *qui misit*: *ἀφεικός*, *qui dimisit*:
ἀφεικέναι, *dimisisse*.

Aoristus primus, *ἦη*, *ἦηας*, *ἦηες*, pro *ῥῶα*, Fu-
turi consonantem non servat. Sic *ἀφῆη*, *di-
misi*: *παρῆη*, *reliqui*: & *ἀνῆλμω*, *remisi*, Ao-
ristus medius.

Aoristus secundus sing. *ῥῶ*, *ῥῆς*, *ῥῆ*. D. *ἔρον*,
ἔρτω. D. *ἔμεν*, *ἔτε*, *ἔσαν*: vnde *προέεσαν*, *præmise-
runt*. mutat penultimam, vt *ἔδλω*, & *ἔδων*.

Imperativi Præf. *ἴεθι*, *ἴετω*, &c. Aoristus
secundus *ἔς*, *ἔτω*, vt *δές*. vnde composita
προέες, *præmitte*: *ἀφες*, *dimitte*: *ῥάδες*, *submitte*.

Optativi Præf. *ἴέλω*. Subjunct. *εἰὼ ἰῶ*.

Infinitivi *ἴεναι*. Participii, *ἴας*, omnino vt
πίθημι.

Aoristus secundus Optativi *εἴλω*. Subjunct.
εἰὼ ῥῆς, *ῥῆ*, & interdum *ἔω*, *ἔης*, *ἔη*: deinde
εἴω, *εἴης*, *εἴη*, vnde *ἀφείω*, *dimisero*. Infinit.
εἴναι penultima diphthongo, vt *δείναι*: vnde com-
posita *ἀφείναι*, *dimittere*: *ῥαδείναι*, *submittere*.

Participium, *εἷς*, *ἐντος*: *ἀφείς*, *qui dimisit*:
ῥαδείς, *qui submitit*, &c.

Passivi Præf. *ἴεμαι*: Imperf. *ἴεμην*. omnia vt
πίθημαι: Perf. *εἴμαι* per *ει*, vt *τίδειμαι*.

Tertia pluralis, *εἴνται*, *missi sunt*: *ἀφείνται*,

dimissi sunt: ἀείνται, *remissi sunt*, pro quibus Attici, ἀφείωνται, ἀέωνται, vt ἀφείωκα, pro ἀφείνω, tollendo subiectivam, & interponendo ω.

Aoristus primus, εἶδω, à tertia Perfecti εἶπαι, corripiendo penultimam, vt ἐπέδω. Dicimus tamen & εἶδω: vt ἀφείδω, quod & ἀφείδω, *dimissus sum*.

Medius Aoristus primus, ἤχμην: ἀνῆχμην, *remissi*: ἀπεσῆχμην, *admissi*, &c.

Aoristus secundus Indicativi, εἶπες, εἶπες, & εἶπες & εἶπες, εἶπες.

Imperat. εἶπες, & εἶπες & εἶπες: vnde χέδου, *submitto*, *dimittito*: ἀπέδου, *admittito*: ἀπέδου, *premittito*, *emittito*.

Optativus, εἶπες, εἶπες, εἶπες.

Subiunctivus, εἰπὼς. Infinit. εἶπαι.

Participium εἶπών.

Ἰέμι, τὸ ἐπιθυμῶ, *concupisco*. Usitatum est in passivo Præsentis ἰέμαι, ἰέσαι, vt ἰδέμαι: Imperfecto ἰέμην. à quo compositum ἐφίεμαι, & ἐφίέμην, *desidero*, *desiderabam*.

ἦμαι, & χέθημαι, *sedeo*: fiunt ab ἔω, ἔειω, ἔημι, ἔεμαι, crasi ἦμαι, ἦσαι, ἦται. D. ἦμιθον, ἦδον, ἦδον. P. ἦμιθα, ἦδε, ἦται: sic χέθημαι, χέθησαι, &c.

Imperf. ἦμιθ, ἦσαι, ἦται. ἐκείνημιθ, ἐκείνησαι, ἐκείνηται. Imperat. ἦσαι, ἦται: χέθησαι, χέθηται. etiam χέθου, *sede*, à χέθησαι, Ionicè χέθη, & fystole χέθου, crasi χέθου.

Κεῖμαι, *jaceo*, à κέω, κέω, κέημι, κέμαι, & crasi κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται. Imperf. ἐκείμην, ἐκείσαι, ἐκείται.

Futurum medium, κείσθαι, κείσθαι, κείσθαι.

Composita sunt, ἀνάκειμαι, ἐπίκειμαι, διάκειμαι, *recumbo, adjaceo, dispositus sum.*

Ἴσμι, *cognosco, scio*, ab ἰσᾶν, ἴσμι, ἴσης, ἴσησι. Tertia pluralis ἴσασι, accentu in antepenultima : ut participium ἴσας, ἴσαντος, τοῖς ἴσασι, non ἰσᾶς, ἰσαντός, ἰσᾶσι : non enim servat legem Verborum in μι, quæ exigit ἰσᾶς acutum.

Imperfectum, ἴσῃν, ἴσης, ἴσῃ. Tertia pluralis ἴσασαι, syncope ἴσαν.

Imperativus, Sing. ἴσῃθι, ἰσάτω. D. ἴπατον, ἰσάτων. Pluralis, ἴσῃτε, ἰσάτωσαν. Syncope ἴδι, ἴσω : ἴσῃ, ἴσων : ἴσε, ἴσωσαν vel ἴσων. Sic in Præfenti, ἴσμεν ἴσμεν, ἴσατε ἴσε.

Passivum, ἴσμαι, vnde ἴσᾶμαι : compositum ἐπίσμαι, ἐπίσσαι, ἐπίσεται, *scio*. Imperfectum, ἐπίσμεν, ἐπίσασο, Ionicè ἐπίσαιο, crasi ἐπίσω, ἐπίσατο. Futurum, ἐπισήσομαι.

Φημι, *dico*, à φᾶω. S. φημι, φῆς, per ῆ diphthongum, φησί. D. φατὸν, φατόν. P. φάμεν, φατέ, φασί, acutâ ultimâ, licet particip. sit φᾶς φαίντες, τοῖς φᾶσι, per ᾶ circumflexum.

Imperfectum, ἴφλω, ut ἴσλω. Aoristus primus, ἐφῆκα, ex Futuro φήσω. Aoristus secundus, ἴφλω : in Singulari est similis Imperfecto : quod fit quoties non est reduplicatio, τλήμι, ἑτλήω, *tolero* : γνώμι, ἔγνω, *nosco*.

In Duali autem ἐφῆτον, ἐφῆτῶν, & Plurali ἐφῆμεν, ἐφῆτε, ἐφῆσαν, servatâ longâ penultimâ, quam Imperfectum corripit, ἴφατον, ἰφάτῶν : ἴφμεν, ἴφατε, ἴφασιν.

Inf-

Infinitivus φαῖναι, per acutum á, vt ἰσάμεν.
 Nam φαῖναι, *apparuisse*, per ã circumflexum,
 est Aoristus primus à φαίνω, *appareo*.

Medius Aoristus secundus, ἐφάμην, ἔφασκας,
 &c.

Ἰσῆ pro ἰσάδι, *siste*: quandoque Imperati-
 vus Verborum in μι fit à tertia Imperfecti,
 ἐπίμην, πημην, *implebat, imple*.

Τέδινημι, *morior*, reduplicatur per ε more
 Ionico, à διάω, τέδινημι: tertia pluralis τιδιᾶσιν,
 vt ἰσῶσιν.

Imperativus est τίδιναδι.

Optativus τιδιαίμην.

Infinitivus τιδιαίμεν. Sic τέτλημι, *tolero*: τί-
 τλαδι, *tolera*: τετλαίμην, *tolerarem*: quod & τλή-
 μι à τλάω.

Ἐσῆμι quoque per ε reduplicatum: vnde ἔπα-
 μην, ἔσῶσιν, & Optativus, ἔπαίμην, ἀφισταίμην, *des-*
sisterem. Infinitivus, ἐπαίμεν, ἀφισταίμεν, *desistere*
 vel *desficere*, penultima per á acutum.

INVESTIGATIO THEMATIS.

VLTRA Imperfectum non conjugantur
 finita in αυω, ειω, ουω, αδιω, ειδιω, ουδιω, ξω,
 σκω, χθω, λδιω, ιδιω, & alia item plurima vel
 hoc, vel illo tempore carent. Sed quia variant
 crebrò ejusdem verbi themata, vt κύνω, κύνειω,
concupio: οἶομαι, οἶέομαι, *puto*: διήσκω, δαίνω,
 διείω, διάω, τέδινημι, *morior*: aut à diversis

omnino pendet formatio receptorum temporum, vt φέρω, οἶω, ἐνέλω, ἐνέχω, *fero* : ideo huiusmodi tempora referemus ad thema proprium, licet inusitatum, vnde regulariter deduci queant. φέρω in vsu habetur, non tria reliqua : tamen Futurum οἶσω, ab οἶω : Aoristi ἔωλεκα, & ἔωλεκα, ab ἐνέλω : Præteritum medium Atticum ἐνέλωχα, ab ἐνέχω, & ita in ceteris. Quæ verò themata versentur in vsu docebit lectio.

ἄγω, *duco* : Futurum, ἄξω : Præteritum, ἦχα, & Atticè ἀγαχα, pleonasmō ἀγάχα : Aoristus secundus, ἦγον, & pleonasmō syllabæ γα, ἦγαγον : vnde ἀγάγα, ἀγάγισμι, ἐὰν ἀγάγω, ἀγαγίην, Participium ἀγαγών. Imperativus autem, ἄξε, ἀξέτω, *duc, ducito* : præsentis est temporis. Nam quorundam Futura pro Præsenti vsurpantur, vt ab ἄγω, *duco* : δῶ, *ingredior* : οἶω, *fero* : ὄρω, *concito* : Futura, ἄξω, δῶσω, οἶσω, & ὄρσω Æolicè pro ὄξω, & vsque ad Imperfectum solum conjugantur. Itaque δῶσω, Imperfectum ἰδῶσον, Imperfectum medium, ἰδούμεν : οἶσω, Imperfectum οἶσον, Imperativus οἶστε, οἰσίντω : ὄξω, passivum ὀρσέμεν, Imperf. ὠρσόμεν, ὠρσου, & Ionicè ὠρσισθε, & Imperativus ὄρσισθε : Sic ἄξω, Imperativus ἄξε, ἀξέτω.

ἄγνυμι, *frango* : Præteritum medium ἦγα, sumit ab ἄγω, & ἔαγα, pro ἦγα, solutione « in ea : Aoristus primus ἦξα & ἔαξα : Aoristus secundus passivus ἦγην, & ἰάγην. Sic in composito κατίαγα, *fregi, vel fractus sum* : κατία-

ξα, *fregi*: κατέαλμ, *fractus sum*.

Declinentium in γνω aut γνμ, tempora formabis à finitis in γω: ἄγνμ, tamquam ab ἄγω: sic ζάγνμ, *junngo*: μῆγνμ, *miscéo*: μοῖγνμ, *abstergo*: πηγνμ, *figo*: ῥηγνμ, *rumpro*.

Αἶδω, *placéo*: Præter. medium, ἤδα, & solutione εἶδα, Particip. εἶδώς: vt εἶαλμ pro ἤαλμ, *fractus sum*; εἶαλων, pro ἤαλων, *captus sum*, & similia.

Αἰδάνομαι, *sentio*: Futurum medium, αἰδήσομαι: Præter. pass. ἤδημαι: Infinit. ἡδῆσθαι: Aoristus secundus medius, ἡδόμην, ab αἰδέομαι.

Ex ἀνώ & ἀνομαι, deduces tempora vt ex εἶω, εἶομαι: ἀμαρταῖω, vt ἀμαρτίω, *pecco*: sic ἀπεχθάνομαι, *sum odio*: αὐξάω, *cresco*: βλασταίω, *germino*, καταδραδαίω, *dormio*: vt ἀπεχθίτομαι, αὐξέω, &c.

Αἰλίσκομαι, *capior*: Futurum, αἰλώσομαι: Præteritum, ἤλωκα & εἶαλωκα, passivum εἶαλωμαι: vnde verbalia αἰλωσις, *captivitas*, αἰλωτός, *captivus*, ab αἰλώ. Aoristus secundus, ἤλων, εἶαλων: Infinitivus, αἰλῶναι: Participium, αἰλούς, αἰλόντος, ab αἰλωμι. quæ sunt omnia vocis activæ, sed significationis passivæ: id quod frequentissimum est in compositis verbis: ex ἵσημι, vt καθεστῶτε, *constituta*.

Compositum ἀγαλίσκω, *consumo*, valde variat in augmento Præteriti; dicitur enim ἀγάλωκα, *consumpsi*, sine augmento, & ἀγάλωται, *consumptus est*: etiam ἀγήλωκα, *lustralis*,

ὠήλωται, ὠάλωται. Atque hæc incrementorum diversitas in multis præterea contingit. Εγγυάομαι, despondeo, promitto: Imperfectum, ἤγγυατο: Perfectum activum, ἐγγέγνηκα. Εἰσχεράζομαι, oppugno: Perfectum, εἰσχεράσθην, & εἰσχεράσθην, quod tamen fieri possit ab εἰσχεράζομαι, utrumque enim invenitur. ἐγγυάω, do fidem, ἐγγύησι, ἐγγυοσάμην, ἤγγυησι. sed ἐγγυάτο, & παρεγγύησι, fidejussit, spondidit, sine augmento. βλακεύομαι, torpeo, ἐβλάκηναι, & βεβλάκηναι, torpore dissolutus sum. & composita à λέγω, per λεῖψαι, συλλεῖψοι, & συλλεῖψοι, collecti. Διαιτέω, judico ut arbiter: διδνημιός, ut ὠώχλησι, turbavit, per duplex augmentum: ἀμπεχόμεναι, ἡμπεχόμεναι, induo, circumdo: ὠέχετο, sustinuit, & ὠέχετο, sustinebat: παρηνέω, debacchor, πεπαρώνηται, debacchatum est: ἐπιδημιώ, ἐπιδεδήκηκα, peregrè dego: ἐπορεύω, ἐπώρηνκα, pejero: ἐπιστάω, ἐπιστάηνκα, presum: ἐμπολέω, ἐμπόληκα, & ἡμπόλησα, esto, luctor: κτάομαι, κέκτημαι, & ἔκτλημαι, possideo, & plurima item alia generales canones augmenti non exactè servaverunt, de quibus copiosè Budæus in commentariis linguæ Græcæ.

Ἀμφιέννυμι & ἀμφιέμαι, induo: Futurum, ἀμφιέσω: Præteritum pass. ἡμφιέσθην, ab ἀμφιέω: siquidem ννυω & ννυμι, habenda sunt ut ω, quæcumque præcedat vocalis: ζωνύω, cingo: κερυνύω, misceo: κορυνύω, saturo: πιτανύω, expendo: ῥώννυμι, valeo: ἔρυννυμι, sterno: σ-

γεννώ, *sterno*, *sopio* : γεννώ, *aggere munio* : tamquam ζώω, &c.

Ἀνοιγώ, *aperio* : Futurum, ἀνοίξω : Aoristus primus Atticè, ἀνέωξα : Præteritum medium, ἀνέωγα : Præteritum pass. ἀνέωγμαι : Participium, ἀνέωγμένος : Aoristus primus passivus, ἀνέωχθην.

Ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, *pereo*, *perdo*, *destruo* : Futurum, ἀπολώ : Præteritum medium Atticum, ἀπόλωλα, ab ἀπόλλω. Futur. ἀπολείω, Præter. ἀπώλεκα, ἀπολώλεκα, ab ἀπολείω.

Ἀπώσκειν, *indurui*, ἀπώσκειν, *tabidus*, ἀπώσκειν, *obtriguiffe*, Perfecta sunt ab inusitato ἀποσκάω, *tabesco*, *induresco* : Optativus, ἀποσκαίλω, ab ἀπώσκειν.

Ἀρέσκω, *placeo* : Futurum, ἀρέσω, ab ἀρέω. Nam σκω & σκομαι, tamquam ω & ομαι : βρώσκω, *comedo* : μέσσκω, *senesco* : ιλάσκομαι, *placeo* : ut βρώω, μέσσω, ιλάομαι.

Ἀυξώ, *augeo* : Futurum, αὐξήσω, ab αὐξέω. Innumera Barytona facta sunt à Circumflexis, temporâque sumunt à Circumflexis : ἀλέξω, *arceo*, γυνο : ἄχθομαι, *gravor*, *gravatè fero*, *succenseo* : βούλομαι, *volo* : θέλω, *volo* : μέλλω, *phlegmo* : μέλομαι, *curo* : μέλω, *maneo* : οἶχωμαι, *abeo*, *pereo* : οἶομαι, *puto* : ὀφείλω, *debeo*, tamquam ἀλεξέω ἀλέξω, ἀχθείομαι ἀχθοῦμαι, &c.

Ἀπόχην, *sufficit* : Imperfectum, ἀπέχην, *satis erat* : Futurum, ἀποχρήσει : Aoristus primus, ἀπέχρησε, ab ἀποχράω : vide χή.

Ἀφί, *dimittebat*, Imperfectum à Circum-

flexo, pro ἀφίημι, ab ἀφίημι, *dimitto*, vt ἐπίδει, pro ἐπιδει. Atticè augetur ἀφίη, ἡφίη, vt ἡφείδην, ab ἀφείδην, *dimissus est*.

Ἀφυκτος, *inevitalis*, à φάγω, *fugio*: tertia persona Præteriti passivi πύφικτου, verbale φάικτος, vnde ἄφικτος, & ablatâ præpositivâ, ἄφυκτος, vt τίπικται, *paratus*, seu *structus est*, pro τίπικται, à τύχω, *fabrico*.

Βάινω, *vado*: Futurum, βήσομαι, à βάω: Aoristus secundus, ἔβην, à βήμι: sic κατέβαινω, κατέβην, *descendo*: Imperativus, κατέβαδι, vt ἀνάβαδι, *ascende*, per α Atticè pro κατέβηδι, ἀνέβηδι: vt etiam φάδι, *dic*, & σύμφαδι, *confitere*: per apocopen autem κατέβα, ἀνάβα, vt ἀνάσα, pro ἀνάσθηδι, *exurge*.

Βάλλω, *mitto*: Perf. βέβληκα, à βλέω, vt ἀπέσκληκα, *obligui*, non à simplici στέλλω, *sicco*, sed à σκλάω.

Βιόω, *viuo*: Futurum, βιώσομαι: tertia Præteriti passivi βεβίωται, *victum est*, *vita peracta est*, tamquam impersonale; & Participium, βεβιωμένος. Aoristus secundus, ἔβιον; Imperativus, βιώδι, βιώτω: Optativus, βιοίην, vt δούην, vnde βιώην, vt δώην: Infinit. βιώναι: Part. βιοῦς, βιόντος, à βίωμι.

Γαμέω, *duco uxorem*: Futurum, γαμήσω: Aoristus primus, ἔγημα, à γάμω. Præsens, γαμησέω, *nupturio*. nam quædam in εῖω, appetentiam actus significant, ac partim fiunt à Futuro, πολεμήσω, *bellum geram*, πολεμησέω, *bellaturio*: ὀψώ, *cernam*, ὀψείω, *cernere cupio*: βρώσω, *edam*, βρωσέω, *esurio*: partim à Præfenti, κρατῶ, κρατείω, *teneo*, *vinco*: κηξῶ, κηξείω, *commodo*: τελῶ, *perficio*, & alia consimili ratione.

ἴνομαι & ἡγομαι, *finis*: Futurum, ἡγήσομαι: Præteritum, ἡγήσθην: Aoristus primus medius, ἐῖληται: secundus, ἐῖλοντο, à ἡύομαι: Præter. medium, ἡγόνατο, à γείνω: Aoristus i. medius, ἐγείναιτο: Futurum i. medius, ἡγεύμαι, à γείνομαι.

Dicitur etiam ἡγνάω, per geminum *nn*, unde Aoristus primus ἐῖληται, medius ἐῖληται, tertia persona ἐῖληται, syncope ἐῖληται, pro qua ἡγνάτο, more Ionum qui augmenta respuunt, ut etiam γείναιτο, pro ἐγείναιτο, ab ἐγείναιτο.

Γινώσκω, *cognosco*: Futurum, γνώσομαι: Præteritum, ἔγνων, à γινώ: Aoristus secundus, ἔγνων: Imperat. γνώθι: Infinit. γινώσκειν: Particip. γινώσκων, à γινώσκω. Sic ἀγανώσκω, *lego*, ἀγανώσκω, ἀγανώσκων, &c.

Δάκνω, *mordeo*: Futurum, δάξω: Aoristus secundus, ἔδακνον, à δάκω.

Δεικνύω, & δεικνύμι, *ostendo*: Futurum, δείξω: Aoristus, ἔδειξα, à δέικω. Sic ἀποδείκνυμι, *demonstro*: ἐπιδείκνυμι, *monstro*, *demonstro*: ὑποδείκνυμι, *submonstro*, *suggero*, *submoneo*.

Δίω, *ligo*: Futurum, δίσσω & δίσσω: Præter. pass. δέδωμαι: Aoristus primus, ἔδιδω.

Δέχομαι, *indigeo*, *rogo*: Futurum, δέξομαι: Præter. δέδεκαμαι: Aoristus primus, ἔδεξάμην, à δέχομαι.

Δεῖ, *oportet*: Infinit. δεῖν, utrumque à δέω. Futurum, δέσσει: Aoristus primus, ἔδυσεν, à δέω. Sunt autē impersonalia vocis activæ tertiæ personæ.

Δεῖδω, *timeo*: Præteritum, δέδεικα: medium, δέδωκα, pro δέδωκα, euphonice gratiâ: at Ionice δέδωκα, tollendo consonantem, & corripiendo penultimam. Imperativus δέδι, *time*.

Nam δεδιήομαι, *territus* live *territor*, *attonitus sum*: Futurum, δεδέξομαι: Aoristus secundus passivus, ἐδεῖγλω: Imperativus, δεδῖγδι, syncope δέδιδι, pro quo etiam δείδιδι, à δεδιήομαι, *timeo*: crebro enim additur subjunctiva, vt fiat diphthongus: vt contrà altera è diphthongo nonnumquam tollitur, εἶμα, εἶματος, *vestis*: ἱμάτιον, *pallium*. Syncope verò hic locum habet, vt ἀνώγῃδι, αἰώχθι, *jube*, ab αἰνώγωμι, *jubeo*, & migrat γ in χ propter & sequens, vt νύχθ' ὄλλω, pro νύκτα ὄλλω. Sic κεκράγῃδι, κέκερχθι, *clama*, à κεκράζομαι, *clamo*: ὀνησάμην, ὀνάμην, *emolumentum accepi*, *adjutus sum*. Nam Aoristus primus medius faciliè admittit hanc figuram per omnes modos & participia: ὀνησάμην, ὀνάμην, *adjutus fuerim*: ἐρησάμην, ἐρέμην, *inveni*, ἐρέμηνος, *inveniens*, vel *qui invenit*: ἐπριάμην, ἐπριάμην, *emi*, vel *emebam*, secunda persona ἐπρίασο, Ionicè ἐπρίαο, & crasi ἐπρίω, & Imperativus πρίω, *eme*, vt ἴσω, pro ἴσαο, *stabas*, vel *sta*, ἐχλονήσατο, χλόνατο, Ionicè pro ἐχλόνατο, *natus est*. Et Optativi plurales in μῇν, φαίμην φαίμην, *dixerimus*, φαίεν, *dixerint*, de quibus suprà, vt δόιμην, δόιμην, *dederimus*, δόιεν, *dederint*. Et tertia pluralis in Aoristis passivis, ἡχέρθησαν, ἡχέρθεν, *congregati sunt*, vel *excitati sunt*: ἐκοσμήθησαν, ἐκόσμηθεν, *ornati sunt*. Etiam illa, δεδέμηνε, δέδμηνε, *edificavi*: τέτέμηνε, τέτμηνε, *scidi*: κακέμηνε, κέκμηνε, *laboravi*, & consimilia præter hæc, ἤειμην, ἤειμην,

iveramus, ἐπεξῆμεν, *eruperamus*, ὤρεσμεν, *accefferamus*: ἤκατε, ἤτε, *iveratis*, ἐξήτε, *exieratis*: ἤκαμεν, ἤμεν, *ivimus*, ἀπῆμεν, *abiimus*, ἀνήκαμεν, ἀνῆμεν, *redimus*. Etiam ista, ἤδειμεν, ἤσμεν, *videramus*, *noveramus*, ἤδειτε, ἤδετε, *videratis*, ἤδεισαν, ἤσαν, *viderant*; *eliso* α, & mutato δ in σ, vt contrā ἴδμεν, pro ἴσμεν, *scimus*: ἔσησαν, ἔσαν, *steterunt*. ἔσαντων per ε ab ἐσάκασαν, *steterant*. at ἔσαντων, per ε pro ἔσησαν, *steterunt*, vt ἀνάβασι, pro ἀνάβησι, *ascende*, α pro η: ἐσάκατε, ἔσατε, *permanistis*, ἀφέσατε, *Miscefistis*: ἐλούομεν, ἐλουῖμεν, *lavabamus*: εὐίκαμεν, εὐοίμεν, *videmur*: δίδοίκαμεν, δίδοιμεν, *titimemus*. Sed de syncope satis multa sunt enumerata.

Διδάσκω, *doceo*: Futurum, διδάξω: Aoristus, ἐδίδαξα, à διδάξω.

Διδέσκειν, *fugio*: Futurum, διδέσω, à διδέω. Sic ἀποδιδέσκειν, *anfugio*: διαδιδέσκειν, *diffugio*, *dilabor*. Aoristus secundus, διέδραν, ἀπέδραν, *fugi*, pro διέδρην, ἀπέδρην, ab ἀπέρημι, *anfugio*: διάδρην, *diffugio*: sed α pro η, vt ἔσαντων, pro ἔσησαν. Participium, ἀποδράς, ἀποδράντος. at ἀπέδραν, *anfugerunt*: διέδραν, *diffugerunt*, syncope, pro ἀπέδρησαν, διέδρησαν. Infinitivus Præsens, δέσθαι.

Εἶδον pro ἐγὼ εἶδα, *ego novi*: vt εἶσθαι, pro ἐγὼ οἶμαι, *ego puto*, per crasim.

ἔδω, *edo*: Præteritum activum, ἔδωκα, & pleonasmō, ἐδίδωκα: Præteritum medium, ἔδωδα; Futurum secundum medium, ἔδομαι,

pro *ἰδοῦμαι*, vt *φάγομαι*, *πίομαι*, *edam*, *bibam*.

Εἶδω, *scio*: Futurum, *εἴσομαι*, vel *ἴσομαι*, remotum ε: Præteritum medium, *οἶδω*. Sed Futurum *εἰδήσω*, ab *εἶδω*: Præteritum *εἶδον*, Plusquamperfectum *εἶδῃκα*, syncope *εἶδα*, *εἶδεν*: Infinitivus *εἶδεναι*, Participium *εἰδώς*: Plusquamperfectum *εἶδεν*, Articulè *ἦδεν*, α in η: Aoristus secundus *ᾶδον*, *vidi*, *novi*, poetice *ἴδον*, sine ε, id quod in reliquis perdurat, *ἴδε*, *ἴδομαι*, *εὖ ἴδω*, *ἴδεν*, Participium *ἰδών*: Optativi Præf. *εἰδέσθω*, ab *εἶδω*.

Εἶπὼν pro *εἶπé*, *dic*. Aoristus secundus, Synecdoche more, capto ε. At *εἶπον*, *εἰπάτω*, primus Aoristus, vt *τύπον*.

Εκέκραξα, *clamavi*, Aoristus primus à *κράζω*, *clamo*: quandoque Præteritum fit Præfens. à *κράζω*, *votiferor*: Præteritum medium *κράξα*, inde *κράζω*: Futurum *κράξω*, Aorist. *ἐκέκραξα*. Sic à *πείθω*, *persuadeo*, Præteritum medium *πείποιδα*, vnde Circumflexum *πείποιδω* *πείποιδῶ*, *confido*: à quo fit verbale *πείποιδης*, *confidentia*, *fiducia*. *ἡγερτέω*, *vigilo*, Præteritum medium *ἡγέρησα*, vnde Præfens *ἡγερῶ*, *vigilo*.

Εἴρωμαι, *interrogo*: Futurum *εῤήσομαι*, ab *εῤέωμαι*: Aoristus secundus medius *ἡερώμην*. nam *εἰερώμην* fit ab *ᾠερωμαι*, *interrogo*.

Εὕρισκα, *invenio*: Futurum, *διγίσσω*, ab *διπύω*: Aoristus primus passivus, *διγέσθην*.

Εἴχω, *habeo*: Futurum, *ἔξω*, per ε aspiratum: Præteritum, *ἔχην*: Aoristus secundus, *ἔχεν*, à

ῥέω : Imperativus ῥές, ἐπίῃς, *inhibe, differ: περίῃς, intende, praecurra*, à ῥῆμι, vt ἀπὲς, *dic vel sequere*, à ἀπῆμι : φέρς, *fer*, à φεῖμι, *ad morem dñs à πίδμι*. Aoristus secundus medius, ἐῤύμην, ἀντεῤύμην, *toleravi* : Imperativus ῥοῦ, ἀπόρου, *abstine*. at ἰῤύμην, *me reprimebam*, seu *repressi*, ab ἰῤω, *teneo*. Verbale ἄχετος, *intolerabilis*, à ῥῆμι : Præteritum passivum ἔχηναι, tertia persona ἔχεται, χετὸς, ἄχετος : sic verbale ῥάσις, *habitus* ab eodem : Aoristus primus passivus ἐῤέδην, similiter ab ἔχεται. Sic illi Aoristi, quos notavimus suprâ, δέρεδην, ἡρέδην, ἐπηνέδην, ἐπρέδην, regulariter deduci possunt à passivo Perfecto Verborum in μι.

In summa, verbalia quæ longam habent penultimam vocalem, proficiscuntur à Circumflexorum Præterito : contrâ, quæ brevem à Verbo in μι; nam hujus Præteritum passivum penultimam breviam : ῥῆμα, *figura, forma*, ab ἔχημαι : ῥάσις, *habitus*, ab ἔχηναι : ἄλωσις, *captivitas*, ἄλωτὸς, *captivus*, ab ἥλωμαι, *captivus sum* : δόσις, *datio*, à δέδομαι, *datus sum* : & ita in reliquis.

Εἶω, *induo vel sedeo* : augetur per a Præteritum passivum ἔμηναι, Plusquamperfectum ἔμην, Participium ἐμμένος : Aoristus primus ἔπι, Participium ἔπις. Verbale ἔμα, ἔματος, *vestis*, augmentum servat : vnde ἱμάτιον, *vestimentum*, ablato ε. sic ἰτέον, *sciendum*, ab εἶδω, *scio* : ἰτέον, *cundum*, ab εἶμι, *eo*.

Ἢν δ' ἐγὼ, *inquam autem ego* : Ἢ δ' ὅς, *inquit*

autem ille, dicta sunt per aphæresin à φημι, pro quo ἡμὶ, *dico*: ἐφίω, ἐφης, ἐφη, & φιλῶ, φῆς, φῆ, vnde ἔφην, ἔφης, ἔφη, *dicebam, dicebas, dicebat, vel dixi, dixisti, dixit.*

Ἦσθα, pro ἦς, *eras*, de hoc suprâ.

Ἦδιώ, *latatus sum*, & Optativus ἠδιώμην, Aoristus primus ab ἠδύμαι, *delector, lator.*

Θάπτω, *sepelio*: Futurum, θάψω: Aoristus primus, ἐθαψα: Aoristus secundus passivus ἐτάφη, à τάφω.

Θέλω, vel ἐθέλω, *volo*, tempora sumit à θέλω, vel ἐθέλω: sunt enim plurima tum verba, tum nomina διηολογούμενα, hoc est quæ dupliciter dici possunt: ὁρῶς, & ὀρῶς, *serum lactis*: ἄλφος, ἄλφης, *non alens*: αἰφίς, ἀαφίς, *una passa*: μικρὸς, σμικρὸς, *parvus*: παίρω, ἀπαίρω, *palpito*: δίδωμι, δίδωμι, *abundo*: ἐπύχω, ἐπύχω, *divulgo*: ναυαγῶ, ναυηγῶ, *naufragor, naufragium facio*: σῴω, ἐσώω, *permaneo*: ἀλινδύμαι, καλινδύμαι, *volutor, versor*. Multa præterea sunt, vel Barytona, vel Circumflexa, ῥίπτω, ῥιπίω, *projicio*: κύω, κύνω, *uterum fero*: ἔλκω, ἐλκύνω, *traho*: ἔδω, ἰδω, *video*: δέκω, vnde δέξω & δέκω, *puto, conseo*: τεύχω, & τευχόω, *attero*, vnde τετυχωμένος, *vechatus*. Alia & Barytona, & Circumflexa, & in μι: ἔδω, ἐδῶ, ἔδωμι, *scio*. Alia in diversis Conjugationibus: δυνάω, δυνάω. Quorum omnium varietas legendis authoribus est observanda.

Θνήσκω, *morior*: Futurum, θνήσκω: Aori-

stus secundus, ἔθανον, à θείνω : Præteritum, τέθνηκα, à θνάω, & Ionicè τέθναα, vt βέβηκα, βέβηκα, i vi : Imperativus, τέθναδι : Optativus, τεθναίμην : Infinitivus, τεθνάαι : Participium τεθνάς, à τέθνημι, Præsenti, quod reduplicatur per ε : vnde fit τεθνάσθι tertia pluralis, vt ἰσᾶσθι : quamquam potest τεθνάσθι Præteritum esse pro τεθνάασθι, per crasim, vt etiam Infinitivus τεθναῖναι, per α circumflexum, pro τεθναέναι. Participium autem τεθνεώς, à θνέω, τέθνημι : Præteritum Bæoticum, τέθνεα, per ε, & Ionicè τέθναα, τεθνεώς, & ablato ι τεθνεώς, pro quo poetæ τεθνηώς, mortuus.

Ἰδμεν pro ἴσμεν, scimus, more Dorico, vt ὀσμεν, ὀδμεν, odor, olfactus, vt dictum est.

ἵκνομαι, pervenio : Futurum ἵξομαι : Aoristus secundus medius, ἰκόμην, ab ἵκομαι. Sic ἀφικνούμαι, venio, pervenio : Præteritum passivum ἀφίσμαι : Aoristus secundus medius, ἀφικόμην.

ἵπταμαι, volo : Futurum, πήσομαι : Aoristus secundus, ἔπην : medius, ἐπάρην : Participium, πάρημος, ἀποπάρημος, avolans : Infinitivus, πτάσθαι, & α verso in ε, dicitur πτέσθαι, ὀππτέσθαι, devolasse. Quamquam sunt quædam vel primæ, vel secundæ Conjugationis : vt τέθνημι, à θνέω vel θνάω, ita fuerit πτάσθαι à πτώ, ἵπτημι : at πτέσθαι à πτέω, ἵπτημι. Sic composita, ἀφίπταμαι, avolo, χεδίπταμαι, devolo. Præteritum passivum πίπταμαι, vel ab ἵπτημι, vel à πῆμι. Multa enim nunc reduplicatione

sunt affecta; nunc carent: *πῆμι, ἰπῆμι: τλήμι, τέτλημι, tolero, & consimilia.*

ἴσέον, sciendum, ab εἶδω, scio: Præteritum passivum εἴσμαι, εἴσαι, εἴσθαι, verbale εἴσέον: at ἴσέον dicitur, rejecto ε, vt ἱμάπον, vestimentum, sine diphthongo, cùm tamen fiat ab εἴμα, εἴματος.

ἰτίον, & pleonasmò ἰπητίον, enndum, ab εἶμι, vado. Præteritum activum esset εἶκα, passivum εἶμαι, εἴσαι, εἴται, vnde εἴτίον, & ε sublatò ἰτίον, vt fit in ἴσέον & ἴσέος. Contrà fit in δέμα, δέσις, positio: ἀφείσις, remissio, & huiusmodi. Siquidem factum est δέμα, à Præterito passivo τίδημαι, vnde regulariter deduceretur δειμα, sed dicitur δέμα, rejectâ subjunctivâ: aut habenda est ratio legitimi Præteriti passivi, neglectis Bæotis, quomodo diceremus πῆδημι, Perfectum τίδηκα, passivum τίδημαι, corripiendo penultimam, vnde δέμα, δέσις: & ἱημι, mitto, Perfectum ἦκα, passivum ἔμαι, ἀφείμαι, dimissus sum, vnde ἀφείσις, & ita in ceteris.

Καθήζομαι, sedeo: Futurum secundum medium, καθεδύμαι: cur autem per δ scribatur, dictum est.

Κάθημαι, sedeo: Futurum καθήσομαι, de hoc alibi.

Λαγχάνω, sortior: λαμβάνω, sumo: λανθάνω, lateo: κανθάνω, disco. tempora sumunt à λήγω, λήγω, λήδω, & μαδέω.

Οἶομαι, & syncope εἶμαι, pnto: Imperf. ὄμηνω:

Futurum, οἴσομαι: Aoristus, ὤψω, ab οἴομαι.

Οἶδα, *noſti*, ab ἔδω, *ſcio*: Præteritum medium οἶδα, ſecunda perſona οἶδας, & Æolicè οἶδαδα, deinde per ſyncopen, οἶδα. Eſt autem pleonaſmus δα, familiaris perſonis in σ: ἔδω, *is* vel *ibis*: ἦδω, *eras*: παρῆδα, *aderas*, vel *adfuisti*, *interfuisti*: ἔφηνδα, *dicebas* vel *dixiſti*: ἐπεξίηνδα, *eruperis*: πῆνδα, *biberis*: ᾗδειδα vel ᾗδηνδα per η, *noveras*.

Οἷός τε pro οἷος, *qualis*, *potens*, *poſſibilis*, ut ἐφ' ᾧ τε pro ἐφ' ᾧ, *ob quod*, Ionicè abundat particula τε.

Οἰμύω & ὀιμυμι, *juro*: Futurum, ὀμώσω, ab ὀμύω: Præteritum Atticum, ὀμώμοχα.

Οὐδὲν pro ἔδεν, *nihil*, *nullum*. Doricum eſt, ut ἐξουδενῶ, pro ἐξουδενῶ, *pro nihilo habeo*, *ſperno*.

Οφείλω, *debeo*: Futurum, ὀφείλω, ab ὀφείλω, ſyncope autem ὄφλω: Futurum, ὀφλήσω: Præteritum, ὤφληχα: Aoristus primus, ὤφλησα: Aoristus ſecundus, ὤφλον.

Πάσχω, *patior*: Futurum, πείσομαι, *patiar*, pro πείσομαι, η in ε, à πῆδω: at πείσομαι, *parebo*, aut *credam*, à πείδομαι, *pareo*. Aoristus ſecundus, ἐπαδον à πῆδω: Præteritum medium, πέποιδα, à ποτέω, *laboro*. vnde Præteritum acti-
vum πεπόνηχα: medium, πέποινα, & pleonaſmo literæ θ, πέποιδα: Participiū πεπειδώς, πεποιδός.

Πίπτω, *cado*: Futurum, πεισῶμαι, Doricè uſi-
tatum eſt pro πείσομαι, à πίω. Dores enim Futura circumſectunt in omni Conjugatione, pro πίω dicentes πεισῶ: vnde Futurum

medium ποῦμαι. Præteritum, πίπτω, à πτόω. Aoristus primus, ἔπεσον. Aoristus secundus, ἔπειον, à πείω. At ἔπεισαν, tertia pluralis est Aoristi primi, pro ἔπεισαν, per syncopen, vt ἔστησαν, ἔσαν, steterunt.

Πίνω, bibo: Futurum, πώσω: Præteritum, πίπτω, à πώω. Aoristus secundus, ἔπειον, à πώω: Imperativus πῖδι, nam legitimum πίε, adsciscit pleonasmum syllabæ δι, πείδι, deinde crasi ἐε in ι longum, fit πῖδι. Futurum secundum medium, πόμαι, pro ποῦμαι, vt φάρομαι, & ἔδομαι, edam, pro φαροῦμαι, & ἐδοῦμαι.

Πυνθάνομαι, interrogo: Futurum, πύσομαι: Aoristus secundus medius, ἐπυνθόμην, à πύνδομαι: Præteritum passivum, πένυσμαι, pro πένυσμαι, vt etiam ἀφυκτος, inevitabilis, pro ἀφελκτος, elidendo ε ex diphthongo.

Πράττω, facio: Futurum, πείξω: Præteritum, πίπραχα. Sed πείττω, vendo: Futurum, πείσω: Præteritum πίπραχα. Sunt verò in quarta Coniugatione, quæ eadem significatione duplex tamen habent Futurum: ἀπάζω, rapio: βασίζω, porto: νυσάζω, nuto, dormito: παίζω, ludo: σπλῖζω, buccino, ξω & σω.

Ρέω, fluo: Futurum, ῥάσω, & ῥήσω, à ῥύω: Præteritum, ῥέρυχα: Aoristus secundus activus, ῥέρυν, à ῥύημι, aut secundus passivus à ῥύεω, etiamsi ῥυῶ circumflexum desinat in ω purum. Composita sunt ἐπιῥέω, influo: διαῥέω, diffluo, per geminum ρ: nam vt ε augmentum syllabicum duplicat ρ, ita & præpositio finita

finita in vocalem, ῥήμα, *verbum*, ἐπὶ ῥήμα, *ad-
verbiū*: ῥήγνυμι, *frango*, καταρρήγνυμι, *dirum-
po*: ῥήξαι, *rupisse*, περιρρήξαι, *circumcidisse*: pro-
inde καταρράκτης, *cataracta*, fit à ῥάσσω, καταρ-
ῥάσσω. Sed καταρράκτις (nam utrumque inveni-
tur) venit ab ἀρράσσω, *tundo*, καταρράσσω, per v-
num ρ: pro quo & ἀρράσσω dicitur, unde συναρ-
ράσσω, *confringo*: nam συρράσσω, *confringo*, col-
lido, à ῥάσσω.

ῥηγνύω, & ῥήγνυμι, *rumpo*: Futurum, ῥήξω,
à ῥήγω: Aoristus secundus passivus, ἑρρήγην:
Perfectum medium, ἑρρήγω, pro ἑρρήγα, liqui-
dem hoc verbum pro « capit saepe ω: sic διερρή-
γα, *disruptus sum*, διερρήγως, *disruptus*, ut etiam
dicitur ἀνῶγος pro ἀνῶγος, *defensor*, *opitulator*.

ῥωννύω, & ῥωννυμι, *roboro*: Futurum, ῥώσω, à
ῥώω: Præteritum activum, ἑρῥώγα, pass. ἑρῥώ-
μαι: Plusquamperfectum, ἑρῥώμεν: Imperat.
ἑρῥώσω, ἑρῥώδω, *vale*, *valeat*: Infinit. ἑρῥώδαι.

σβεννύω, σβέννυμι, *extinguo*: Futurum, σβέ-
σω, & σβήσομαι, à σβέω: Aoristus secundus, ἑ-
σβην, à σβῆμι, aut est Aoristus secundus passi-
vus à σβέω: secundus Aoristus activus, ἑσβον:
passivus, ἑσβην.

σάω, *agito*, *concito*, *fugo*: Aoristus primus,
ἔσσω, per α purum: Aoristus passivus ἐσώθην,
pro ἐσώθην.

σπένδω, *libo*: Futurum, σπείσω, à σπείδω,
quandoque Æolicè pro subjunctiva vocali
consonans ponitur, σπείρω, σπείρρω, *semino*:
γένεατο, ἔγενεατο, *genuit*.

K

Συλίνμι, *intelligo*: Aoristus primus, *συνήκα*, & Atticè *ἐσυνήκα*, per geminum augmentum, vt *λύωχλουω*, *turbabam*, & similia. Aoristus secundus, *συνελῶ*: Imperativus, *συνέες*: Participium, *συνείς*. Atticè autem *ἐσυνίμι*, *ἐσυνήκα*, *ἐσυνελῶ*, *ἐσυνέες*, *ἐσυνείς*, vt pleraque alia communiter per *συν* efferuntur, Atticè per *ἐσυν*, *συνωσικος*, *ἐσυνωσικος*, *contubernalis*.

Συρρήγνυμαι, *confringi*, compositum à *συν*, *cum*, *σινκλ*, & *ρῆγνυμαι*, *frangi*. Quomodo verò se habeat *συν* in compositis, docere possunt subiecta exempla: *βαίνω*, *vado*, *συμβαίνω*, *contingo*: *γράφω*, *scribo*, *συνγράφω*, *conscribo*: *ζάω*, *viuo*, *συνζάω*, *convivo*: *κάμω*, *laboro*, *συνκάμω*, *simul laboro*: *λέγω*, *dico*, *συνλέγω*, *colligo*: *μαρταίω*, *disco*, *συνμαρταίω*, *condisco*: *παίζω*, *ludo*, *συνπαίζω*, *colludo*: *ρίω*, *fluo*, *συνρίω*, *confluo*: *σείω*, *quatio*, *συνσείω*, *concutio*: *τέλλω*, *mitto*, *trahō*, *συντέλλω*, *contraho*: *φημί*, *dico*, *συνφημί*, *consentio*, *comprobo*: *χέω*, *fundo*, *συνχέω*, *confundo*: *ψηφίζω*, *συνψηφίζω*, *computo*. Idem iudicium de mutatione *ν* in præpositione *εν*, *in*: *βαίνω*, *ἐμβαίνω*, *ingredior*: *γράφω*, *ἐσγράφω*, *inscribo*, &c. nisi quoddam ante *σ* non mutatur *ν*, *σείω*, *quatio*, *ἐνσείω*, *incutio*: *σημαίνω*, *signo*, *ἐνσημαίνω*, *insigno*, *imprimo*.

τέμνω, *feco*: Futurum, *τμήξω*, à *τμήνω*: Aoristus secundus, *ἔταμον*, vel *ἔτιμον*: Participium, *ταμών*, vel *τεμών*.

τίκτω, *pario*: Futurum, *τέξω*, à *τέκω*: Præteritum medium, *τέτοκα*: Aoristus secundus, *ἔτεκον*, per *ε*: nam secundus Aoristus vertit *ε* in *α*:

id fermè fit præfente aliqua immutabili, *δέξω*, *ἔδοκον*, *excorio*: *πλέκω*, *ἔπλεκον*, *plico*.

τιτρώσκω, *vulnero*: Futurum, *τρώσω*, à *τρώω*. Sæpe Barytona quoque habent reduplicatio-
nem: *δέδω*, *διδέσκω*, *facio*: *μνάω*, *μυμήσκω*,
in memoriam revoco.

τρέχω, *curro*: Futurum, *τρέξω*, per *δ*: Præ-
teritum, *δεδέμην*, à *δεδάμην*: Aoristus secun-
dus, *ἔδραμον*, à *δέξην*: Futurum secundum
medium, *δραμοῦμαι*.

τρώω, *comedo*: Aoristus secundus, *ἔφαγον*, à
φάω: Futurum secundum medium, *φάσομαι*
pro *φαρῶμαι*, vt *ἔδομαι*, & *πίομαι*, *edam*, *bibam*.

πύχυνω, *sum*, *nanciscor*: Futurum, *πύξο-
μαι*, à *πύχω*: Aoristus secundus, *ἔπυχον*: Præ-
teritum, *πέπυχα*, à *πύχέω*. At *τέτυκται*, tertia
Præteriti passivi pro *τέτυκται*, à *πύχω*. Vide in
ἀφύκτος, *inevitabilis*.

ὑποχρῶμαι, *promitto*: Futurum, *ὑποχρήσομαι*:
Præteritum, *ὑπέχρημαι*: Aoristus primus, *ὑπέ-
χρίδην*: Aoristus secundus medius, *ὑπέχρημην*,
ab *ὑποχρέομαι*. At Futurum, *ὑποστήσομαι*, ab *ὑψί-
σταμαι*: Aoristus secundus, *ὑπέστην*.

φαῖναι, *apparere*: Aoristus primus à *φαίνω*,
luceo, *appareo*, pro quo & *φύωαι*: *ἀποφύωαι*,
demonstrare: vt *μαῖναι*, *μολῶαι*, *φῆδαι*.

φέρω, *fero*: Futurum, *οἴσω*, ab *οἶω*: Aoristus
primus, *ᾤέσθην*: secundus, *ᾤέσκειν*, ab *ἐνέσχω*: Præ-
teritum medium Atticum, *ἐνέωχα*, vnde *διε-
νέωχα*, *excellui*, ab *ἐνέχω*: Aoristus primus pas-
sivus, *ᾤέχθην*: Participium, *ἐνέχθεις*: sic *ἀνέφερον*,

refero, respiro, convalesco, αἰωέχθω, ἀνέ-
χθεις, refocillatus. Ceterum per syncopen di-
cta sunt φέρειν, φέρειν, ferre: φέρω, φέρω, fero,
vnde φέρω. Imperativi secundus Aoristus φέρε,
fer: εἰσφες, infer, admitte, irrumpe: ἐκφες,
effer, emitte, vt τίς, pone: Aoristus primus,
ἐφηναι: Futurum, φήσω, εἰσφήσω, inferam, ad-
mittam.

φθάω, assequor quod efficere contendo, prae-
venio: Futurum, φθάσω, à φθάω: Aoristus se-
cundus, ἐφθάνω, à φθάνω: Oprat. φθάσω.

Complura in *ro*, dum tempora formant, negligunt *r*, *q*uorū, *q*uorū, *q*uorū, *bibo*, tamquam *q*uorū, *q*uorū, *q*uorū.

Φίω, *produco* : Futurum, φίσω : Aoristus secundus, ἔφην, à φῦμ.

χαίρω, *gaudeo* : Futurum, *χαρήσονται* : Aoristus secundus passivus, *ἐχάετο*, *ἀχαρέτω*.

χάσκω, *hio*, *dehisco* : Futurum, χαροῦμαι :
Præteritum medium, κέχρηται : Aoristus secun-
dus, ἔχαρον, ἀχαίρω.

χέω, *fundo*: Futurum, χέουσιν: Aoristus pri-
 mus, ἔχε: Imperativus, χέον, ἔχχον, *effunde*:
 Infinitivus, χέαι, ἐν χέαι, *effudisse*: Aoristus se-
 cundus, ἔχον: Futurum secundum, χέω, ἐν-
 χέω, *effundam*.

Χρῆν, oportet, à. χεῖμ, per apocopen, χεῖν, ἀπόχευ, sufficit: Imperfectum, ἐχέω, & χεῖω: Infinitivus χεῖναι.

Ωἰσω, pello : Futurum, ὤσα : Aoristus primus

Atticè, ἔωπα : Præteritum passivum, ἔειπμαι, ab ὦπα.

ὦτα, ὦ amice, heus tu, ὦ bone vir, quæso, pro ὦ ἔταί; ἔτης, amicus, vnde ἔτα, vt Ἐρμῆς, Ἐρμῆς: μέγιστος, μεγίστα. ὦ ἔτα, sed synalœphe contrahit in ὦτα.

Rimantibus Verborum themata præcipuum sit, vt in promptu & tamquam ob oculos habeant Conjugationes Verborum τύπω, ποιέω, τίθημι, ac singulorum temporum exactè norint terminationes. Deinde memores quomodo formentur tempora, sensum ascendant donec statuendum sit Præsens. Participium ὁφθῆνός. ἄνος, à Futuro primo ὁφθῆνόμεαι : Aoristus primus ὠφθην, tertia Præteriti passivi ὤφθη, prima ὤμμαι, Præteritum activum esset ὤφα, Futurum ὤψω: igitur Præsens ὁέω, ὅπω, ὅρω, ὅπῳ, ὁέομαι, ὅπομαι, ὅφομαι, vel ὅπῃομαι, sed adhibitum Lexicon commonstrabit ὀπῆμαι, video.

A C C E N T V S.

ACCENTVS acutus afficit vltimam syllabam, penultimam, aut antepenultimam; circumflexus vltimam aut penultimam; gravis vltimam tantum. Dictionibus autem quæ sic vel sic notantur, huiusmodi tribuerunt vocabula.

δρός, ὀξύτονον, acutus in vltima.

K iij

λόγος, παροξύτονον, acutus in penultima.

τύπτομεν, παροπαροξύτονον, acutus in antepen.

ποιῶ, περισπώμενον, circumflexus in vltima.

πιμή, βαρύτονον, gravis in vltima.

Gravis in omni syllaba intelligitur, quæ nec acuitur, nec circumflectitur; at signatur solum in vltima. Nam vltima acuta fit gravis ob consequentiam dictionis, θεὸς ἡμέρῃ. Excipe τίς interrogativum, τίς ἐπείησι; Casuum & personarum accentus fermè manet in eadem syllaba, ὁ λόγος, τὸ λόγῳ, τῷ λόγῳ: τύπῳ, τύπῃς, τύπῃ. Quando autem mutetur accentus, aut è loco migret, sic est accipiendum: σῶμα, σώματος, ὦ in ὡ, quia antepenultima non circumflectitur. σώματα, σωμάτων, vltima si fuerit longa, non acuitur antepenultima: excipe Attica Μενέλειος, τάξιος, & similia. βοᾶτε, βοᾶτε, ἄει in ᾄ, ex acuto & gravi fit circumflexus: excipe πλὴν Ληϊόα, Ληϊῶ, & πὼ νόω, νῶ, ἄ νόος, & νῶϊ, νῶ, ab ἐζώ: Dualia enim in ω semper acuntur, etiam contracta, ἐσαῶς, ἐσῶς, non ἐσῶς: ex gravi & acuto non fit circumflexus. ἐσῶς, ἐσῶτος, longa ante finalem brevem circumflectitur. ἐσῶτες, ἐσῶτων, longa ante longam finalem acuitur. Ηρακλῆς, Ηρακλέος, brevis non est capax circumflexi, nec item longa positione, sed naturâ, σῶμα, τεῖχος, βοᾶτε, βοᾶ.

Diphthongi finales αι & οι in accentibus habentur breves, μοῦσαι, αἰθροπρι. Excipe Adverbia, οἴκοι, domi, (itam οἴκοι, domus, pluralis

ACCENTVVM RATIO. 151
 est) & Optativos ποιῆσαι, *fecisset*. At ποιῆται ,
 Infinitivus Aoristi primi activi: ποιήσαι autem
 Imperativus Aoristi primi medii.

In Declinationibus parisyllabis , circumfle-
 ctuntur Genitivi & Dativi , si Nominativus
 acuatur: ὁ ποιητής, τῷ ποιητῷ, τῷ ποιητῇ, τοῖν ποιη-
 ταῖν, τοῖς ποιηταῖς, τοῖς ποιηταῖς.

Substantivorum primæ & secundæ Declin-
 ationis, Genitivus pluralis circumflectit vl-
 timam: ὁ Αἰνείας, τοῦ Αἰνείων, non Αἰνείων: ἡ
 μοῦσα, τοῦ μουσῶν, non μουσῶν. Adjectiva verò
 secundæ Declinationis à masculino tertiæ,
 Genitivum parem habent masculino, ὁ ἄγρος,
 τοῦ ἀγρίων, ἡ ἀγρία, τοῦ ἀγρίων. Quòd si masculi-
 num sit quintæ, ultima Genitivi fœminini
 circumflectitur: ὁ ἡδύς, μέλας, τύπῳ, τοῦ ἡ-
 δέων, μελαίων, τυπώντων: ἡ ἡδεία, μέλαινα, τύ-
 πουσα, τοῦ ἡδείων, μελαινῶν, τυπουσῶν. In quibus
 etiam non eadem est penultima Genitivi in
 utroque genere.

Quintæ Declinationis Genitivi & Dativi
 dissyllabi accentum sortiuntur in ultima. No-
 minativi autem, Accusativi, & Vocativi in
 priore: ἡ χεῖρ, τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, τῷ χειρὶ, ὡ
 χεῖρ: τὰ χεῖρε, τῶν χειρῶν: αἱ & ὡ χεῖρες, τοῦ χει-
 ρῶν, τοῖς χερσὶ, ταῖς χείρεσσι. Excipe participia:
 δεῖς, δέντος, δέντι: ὢν, ὄντος, ὄντι, &c. etiam τοῦ
 παίδων, τοῦ Τρώων, τοῦ πάντων, τοῖς πασι.

Circumflectuntur δ & ε finales: βασιλῆς, ὦ
 βασιλῆ: πανταχού: præter adverbium ἰδοὺ, ecce:
 at ἰδοῦ, Imperativus, vt τυποῦ.

K iiij

λόγος, παροξύτονον, acutus in penultima.

τύπτομαι, παροπαροξύτονον, acutus in antepen.

πειῶ, περισπώμενον, circumflexus in vltima.

πμὴ, βαρύτονον, gravis in vltima.

Gravis in omni syllaba intelligitur, quæ nec acuitur, nec circumflectitur; at signatur solum in vltima. Nam vltima acuta fit gravis ob consequentiam dictionis, θεὸς ἡμεῖς. Excipe τίς interrogativum, τίς ἐπείησι; Casuum & personarum accentus fermè manet in eadem syllaba, ὁ λόγος, τὸ λόγον, τῷ λόγῳ: τύπη, τύπηδες, τύπη. Quando autem mutetur accentus, aut è locò migret, sic est accipiendum: σῶμα, σώματος, ὦ in ὡ, quia antepenultima non circumflectitur. σώματα, σωμάτων, vltima si fuerit longa, non acuitur antepenultima: excipe Attica Μενέλειος, πάξις, & similia. βοάετε, βοᾶτε, αἰ in ᾱ, ex acuto & gravi fit circumflexus: excipe πλὴν Λητώα, Λητώ, & πὼ νόω, νῶ, ἄ νόος, & νῶι, νῶ, ab ἐγώ: Dualia enim in ω semper acuntur, etiam contracta, ἐσῶς, ἐσῶς, non ἐσῶς: ex gravi & acuto non fit circumflexus. ἐσῶς, ἐσῶτος, longa ante finalem brevem circumflectitur. ἐσῶτες, ἐσῶτων, longa ante longam finalem acuitur. Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος, brevis non est capax circumflexi, nec item longa positione, sed naturâ, σῶμα, τέχης, βοᾶτε, βοᾶ.

Diphthongi finales αἱ & οἱ in accentibus habentur breves, μοῦσαι, αἴθρων. Excipe Adverbia, οἴκοι, domi, (nam οἴκοι, domus, pluralis

ACCENTVVM RATIO. 151
 est) & Optrativos ποιῆσαι, *fecisset*. At ποιῆται,
 Infinitivus Aoristi primi activi: ποιήτω autem
 Imperativus Aoristi primi medii.

In Declinationibus parisyllabis, circumfle-
 ctuntur Genitivi & Dativi, si Nominativus
 acuatur: ὁ ποιητῆς, τὸ ποιητῆ, τῷ ποιητῇ, τοῖν ποιη-
 ταῖν, ἧς ποιητῆς, τοῖς ποιηταῖς.

Substantivorum primæ & secundæ Declin-
 ationis, Genitivus pluralis circumflectit vl-
 timam: ὁ Αἰνείας, ἧς Αἰνεῶν, non Αἰνεῶν: ἡ
 μοῦσα, ἧς μουσῶν, non μουσών. Adjectiva verò
 secundæ Declinationis à masculino tertiæ,
 Genitivum parem habent masculino, ὁ ἄγρος,
 ἧς ἀγρῶν, ἡ ἀγρία, ἧς ἀγρίων. Quòd si masculi-
 num sit quintæ, vltima Genitivi fœminini
 circumflectitur: ὁ ἡδὺς, μέλας, τύπῳ, ἧς ἡ-
 δέων, μελαῶν, τυπῶντων: ἡ ἡδεῖα, μέλαινα, τύ-
 πλουτα, ἧς ἡδεῖων, μελαινῶν, τυπλουσῶν. In quibus
 etiam non eadem est penultima Genitivi in
 utroque genere.

Quintæ Declinationis Genitivi & Dativi
 dissyllabi accentum sortiuntur in vltima. No-
 minativi autem, Accusativi, & Vocativi in
 priore: ἡ χεῖρ, τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, τῷ χεῖρι, ᾧ
 χεῖρ: τὰ χεῖρε, τῶν χειρῶν: αἱ & ᾧ χεῖρες, ἧς χει-
 ρῶν, τοῖς χερσὶ, ταῖς χεῖρεσ. Excipe participia:
 δεῖς, δέντος, δέντι: ὦν, ὄντος, ὄντι, &c. etiam ἧς
 παίδων, ἧς Τεῶων, ἧς πάντων, τοῖς πᾶσι.

Circumflectuntur & & finales: βασιλῆς, ᾧ
 βασιλῆ: πανταχοῦ: præter adverbium ἰδοῦ, ecce:
 at ἰδοῦ, Imperativus, vt τυποῦ.

K iiij

Vocativus in *es* à propriis in *ης*, est *θεραπευ-
ερός* ὁ ἰατρός : ὁ Δημοδένης, ὦ Δημοδένες : ὁ Ἡρακλῆς,
εἶς, ὦ Ἡράκλειε, crafī Ἡράκλειε.

Irregularia sunt, ἡ μία, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τῶν
μῶν : ὁ Δεσπότης, μηπέτης, ὦ Δεσποτά, μηπέτα :
etiam ἡ μήτηρ, θυγάτηρ, τῆς μητέρος, θυγατέρος,
non μήτερος, θυγάτερος.

Particulæ *α*, *δ*, *δύς*, crebrò accentum retrahunt : *παιδευτός*, ἀπαίδευτος : *τακτός*, ἀτακτός :
κινητός, *δυσκίνητος*. sic *ἐκὼν*, ἀέκων, & crafī ἀκων,
λόγος, ἀλόγος, &c.

Verborum & Participiorum accentus observandi sunt in Conjugatione Verborum
τύπτω, *ποιέω*, & *πύθμι*. Præterita & Aorista
priore longâ servant accentum in compositis :
εἶχον, *κατεῖχον* : *εἶχα*, ἀφείχα : *εἶμαι*, ἀφείμαι :
ἦχα, *συνῆχα* : præter *εἶδα*, *συνόριδα*, non *συνοῖδα*.

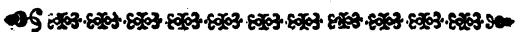
Monosyllaba longa relicta post apocopen
acuuntur : *χρῆμι*, *χρῆ* : post aphæresin autem
circumflectuntur, *εφλω*, *ἔφης*, *ἔφη*, *φλῶ*, *φῆς*,
φῆ : *λῶ*, *ῆς*, *ῆ*. At brevია sunt acuta, *ἔβαν*, *βάν*.

Quædam omnino carent accentu, ὁ, ἡ, εἰς,
ἐς, ἐν, ἐξ, ἐν, εἰ, εὔ, ἐκ.

Interdum præter accentum nativum, (quæ
vnus est tantum in vna dictione) asciscitur al-
ter propter dictiones encliticas, quæ pro-
prium accentum remittunt ad præcedentem
syllabam. Sunt autem encliticæ : *πὸς πνός*, in-
finita *τις*, *πῶ*, pro *πνός*, *πνὶ* : *εἰμὶ*, & *φημὶ*, toto
præfente : *μοῦ*, *μοί*, *μὲ*, *σοῦ*, *σὺ*, *σέ* : Adverbia
infinite capta, *ποδὶ*, *πεδῶν*, *πετὲ*, *πῶς*, *πῶ*, *πῇ* &

πῶ, τὲ, γέ: ὡς εἴ τις, εἴ τινα, εἰπέ μοι, πῶμά σου, ἤκουσέ μου.

Persona ὅτι, principium orationis, aut subdita post ἔκ, καὶ, ἀλλὰ, ὡς, εἰ, ὅτε, remittit accentum in priorem syllabam: ἔστι πόλις, καὶ ἔστιν, ἀλλ' ἔστιν, ὡς ἔστιν, εἰ ἔστι, ὅτε ἔστιν. Alioqui in præcedentem dictionem: χαλός ὅστις, ἀνθρώπος ὅστις, πῶμά ὅστις, Ἑρμῆς ὅστις. Et de Accentu quidem hæctenus. Reliquum est ut de constructione, quatenus est opus, agamus.

RATIO SYNTAXEOS.

DE Græcorum constructione tantum præcipienda sunt ea, in quibus nobiscum non consentiunt.

1. Neutrum plurale verbo gaudet singulari, ζῶα τρέχει, πρὸ τρέχουσιν, *animalia currunt.*

2. Genitivum multis adhibent, quibus nos Ablativum: siquidem uterque casus ponitur absolute. Latini, *me presente*: Græci, μου πάγοντος. Quandoque participium solum, ἐλθόντων ὃ, *ubi autem venissent*, intelligendo casum rei convenientis.

3. Atticè pro hoc Genitivo est Accusativus, & fermè cum ὡς & ὡσπερ: ὡς τὸν ἀνδρα ὅτε ποιεῖσιν, πρὸ τοῦ ἀνδρὸς ποιήσοντος, *viro istud facturo.* Estque istud receptissimum in participiis impersonalium, δέον, *cum doceat*: δεῖσεν, *cum oportuerit*: ἔξεν, *cum liceat*: ἐὼν,

cum liceat: μεζούνηον, cum deceat: παρὸν, cum adsit facultas: ἐνδεχόμενον, cum fieri possit: ἐξὸν αὐτῷ ποιῆσαι, cum ipse permissum esset facere: ὡς μὴδὲν αὐτῷ διαφέρειν, tamquam nihil ejus intersit: δόξαν ἐμοὶ γράψαι, ubi mihi statutum esset scribere: ἀδύλον ὄν, cum sit incertum.

4. Genitivum postulant comparativa & superlativa: *παχύνες δικαιότερος, trutinâ justior: βέλτιστος ἀπάντων, optimus omnium.*

5. Verba quæ animi affectionem significant, *εὖ, ἐπιθυμῶ, & similia: verba sentiendi, curandi, participandi, privandi, assequendi, frustrandi, dominandi, dissidendi, copix & inopix; quorum exemplis superferendum duximus, monuisse tantum contenti.*

6. Ad hæc verbalia per *a* privativum facta: *ἀδιάπτως ἀληθείας, qui non perspexit veritatem.*

7. Verbalia in *ικός*: *πικρογαστικός ἢ ἐπιτηδείων, industrius conquisitor eorum quibus opus est.*

8. Et adjectiva plurima: *ἄξιος, dignus: ἀνάξιος, indignus: ἀπειρος, inexpertus.*

9. Et alioqui quodvis adjectivum partitivè positum: *οἱ γνήσιοι ἢ φίλων, qui amicorum ingenui sunt: quale illud Plinianum, οὐorum oblonga.*

10. Præterea verbum substantivum *ἐμὶ & ἵγνομαι: τούτων ἔστιν ὁ Πλάτων, horum aut de numero horum est Plato. Quod verbum quandoque omittitur: ἐγὼ ἢ ἀδικούντων ἐγὼ, neque ego sum de numero nocentium.*

11. Partitiones Genitivum mutant in casum

partium, οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ πονηροί, pro ἑστὶ ἀνθρώπων, *hominum alii probi, alii improbi*: sic τὸν φίλον, τὸν δὲ ἀπέκτεινε, τὸν δὲ πένιπας ἀπέδειξε, pro ἑστὶ φίλων, *amicorum alios quidem interfecit, alios verò pauperes reddidit*, & ita per omnes casus.

12. Crebrò etiam Genitivus ἐλεπτικῶς ponitur, deficiente ἔνεκα: ἀδυναμονίζω σε τῆς τύχης, hoc est ἔνεκα τῆς τύχης, *beatum te predico ob felicitatem*, aut quod ad felicitatem pertinet; utrumque enim significat ἔνεκα: & ὁ μακάριος τῆς δόξης, *beatus qui ista videris*.

13. In Genitivo ponitur materia; πεποίηται λίθου, *factum est è lapide*.

14. Pars: ἔπον τὸ οἶνον, *bibi è vino*: λαβόμενος τὸ ποδός, *accipiens pede*.

15. Pretium: ὠντάμην δύο ὀβολῶν, *emi duobus obolis*.

16. Tempus, νυκτὸς καὶ ἡμέρας σπουδάζει, *noctis & interdiu studet*. Temporis verò continuitas in Accusativo: ὅλην τὴν ἡμέραν ἐργασάμην, *tota die operatus sum*. Quod & in Dativo: ἔασον ὅλοις ἑπτασὶν ἀποδημίαις, *viginti totis annis peregrinatus*.

17. Genitivum regunt αἰς, *satis*: ἔνεκα, *causa*: χάριν, *gratia*: ἀνά, *sine*: πάλιν, *præter*: μεταξύ, *interim dum*: παράρπον, *obiter*. etiam φῶ, *heu*: ὦ, ὁ: βασιά, *papa*: Ἡρόκλεις, *Hercules*: οἶμοι, *heu mihi*, & hujusmodi exclamationes. etiam ἀπὸ, *rectè*: πῶς, *longè*: ἄπο, *procul*, pro ἄποθεν: ἔξω, *extra*: χωρὶς, *sine*: & adverbia localia, ποῦ, *ubi*: πόθεν, *unde*.

156 RATIO SYNTAXEOS.

18. Dativo tribuuntur verba sequendi: ἀκολουθῶ, ἑπομαι, *sequor*: certandi, εἰζῶ, *contendo*: πολεμῶ, *belligero*: ἀγωνίζομαι, *certo*: μάχομαι, *pugno*. Quæcumque passivè capiuntur, πεποίηται μοι, *à me factum est*, pro ἐὰν ἐμοῦ, *à me*: & ἄγνωστον τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*.

19. Composita ab σὺν & ὁμοῦ: σὺν ἔσφορος, *collaetaneus*: ὁμόψυχος, *consentiens*.

20. Dativi casus est instrumentum: ἀπέκτεινε τῷ ξίφει, *interfecit gladio*. Causa, φθόνῳ τὰντα ποιεῖ, *invidia hac facit*. Modus actionis, πίνι ἔσπῳ γράφεις, *quomodo scribis?* Et quandoque pretium: Chrysost. ἰδίῳ θανάτῳ τὸ ποιῆμιον περιάμφορος, *propriâ morte gregem emens*.

21. Dativum habent cum Genitivo, ἀμφισβητῶ, *dubito*: μετέχω, *participo*: κοινωνῶ, *communico*: συγνώσκω, *ignosco*: φθονῶ, *invideo*: & impersonalia, δεῖ, *oportet*: μέτεσι, *adeest*: μέλει, *cure est*: μεταμέλει, *pœnitet*.

22. In Dativo pronominis αὐτὸς, sæpenu-
mero intelligitur præpositio σὺν, vt ἀποτεμὴν αὐτῆς ὠλένας τὰ πτερά, *hoc est σὺν τῆς, unâ cum ipsis vlnis pennas amputans*.

23. Accusativum admittit quodvis verbum
nominis ab eo deducti, τοιούτοις γάμοις γαμήσῃ, *tales nuptias iniens*: ἀδικῶ σε ἀδικίαν, *afficio te injuriâ*. aut nominis relativum, ἀδικία λῶ ἀδικῶ σε, *injuria quâ te afficio*.

24. Ubique locus est Accusativo, si sub-
intelligas καὶ: Σύρος καὶ τοῦνομα, καὶ πλὴν πατρίδα, *Syrus & nomine & patria*: sic Virgil. Cetera

Grains, & qualia sunt poetis nostris visitiora, *fracti membra*: & similibus Græci passim utuntur, τὴν ῥίνα κορύζης μεσός, *nares micoplenus*: κόσμιος τὴν ἀναβολῶν, *moderatus in vestitu*: τὸ ἡῆμα δ' ὀρεπής, *habitu decorus*.

25. Passiva regunt Accusativum verbi activi: vt ὀπτεύεις ἐμοὶ τὴν διαίταν, *defers mihi arbitrium*; sic passivè, ὀπτεύεσθαι τὴν διαίταν, *arbitrium mihi defertur*, & εἰς χειρίζομαι τὴν ἐπιμέλειαν, *committitur mihi hac cura*.

26. Verbalia in ἐόν, verbi sui postulant Accusativum: χαπῖόν ἐμοὶ τὴν ἐπιστολῶν, *scribendum est mihi epistolam*. Interdum secundus Accusativus in vicem Dativi succedit: ἰατέον τὴν νόσον ἀμελοῦντα τῆς αἰτίας, *medendum est morbo neglectâ causâ*.

27. Atticè Accusativus pro Genitivo: ἀποτερῶ σὲ τὰ χεῖματα, pro τῶν χρημάτων, *privo te pecuniis*: & pro Dativo: οἶά με ποιεῖς, pro ἐμοὶ, *qualia mihi facis*.

28. Quando Infinitivus & verbum præcedens ad eandem pertinent personam, non est opus Accusativo: ἔφη ποιήσειν, *dixit facturum*, nempè se, vt Terentius, *pollicitus suscepturum*.

29. Infinitivus non tam habet Accusativum quàm Nominativum: φησὶν αὐτὸς αἶπος γηγῆσθαι, *dicit se auctorem fuisse*: ἕως ἀπίχων τῆς ἀλαζονείας, ὥς πᾶντα εἰδὼς μηδὲν εἰ δέσθαι οἶεσθαι, *tam alienus ab arrogantia, ut cùm omnia norit, tamen se nihil scire putet*.

30. Iunguntur Infinitivo, ὥς, ut: ὥς, ita-
ut: ἄν, priusquam: ἐπειδὴ, postquam: ὅσον,
quoad.

31. Relativum eodem casu ponitur cum antecedente: *χρῶμαι οἷς ἔχω βιβλίοις, utor libris quos habeo*: ἐν τῇ ἐπιστολῇ ᾧ ἐπέμψεν, *ex epistolis quas misit*. hinc sunt illa, αὐδ εἰ οἷω σὶ, *viro simili tibi*, αὐδ ἐγὼ οἶδ' ὅτι, *virum similem tibi*.

32. Participium tamquam pro Infinitivo cum verbis perseverandi: ἀγαπῶν με διατίλξ, *amare me perge*. Desistendi, ἔ παύσομαι φιλῶν, *non cessabo amare*. Et cum verbis affectionem animi significantibus, μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse*: ἔ στείσαν μάτην πονουῶντες, *non intellexerunt se frustra laborare*. Sic Virgil.

Sensit medios delapsus in hostes.

33. Articulo vestitum adverbium fit adjectivum : ὁ *ῥῆς*, *hesternus*. Quòd si jungatur præpositioni cum suo casu, intelligetur commodum aliquod participium : ὁ ἐν *τῆς* ἔ*ργῳ*ς, nempe *ὦν* aut *οἰκῶν*, *qui es in calis*.

34. Præpositionum varia significatio variat regimen. Genitivum habent ἐν vel ἐν, significantes locum, tempus, materiam, causam : πρὸς, ab, coram : jurandi, officii, πρὶν, ante, locum, tempus : ὑπὲρ, coram, super, de, ab, διά, per, μετὰ, cum, παρὰ, ab, ἀντι, pro, ἐνί, circa, super, etiam tempus significat : πρό, pro, ἀπό, à, ex : ὑπο, pra, sub : ὑπερ, pro, de, super, supra, ultra.

Dativum, ἐν, in: πρὸς, cum: παρὰ, juxta: παρὰ, apud: ἐν, propter, in potestate, post, super, contra: περὶ, pro, in, circa: ὑπὸ, sub.

Accusativum, εἰς vel ἐς, in, ad: ἀνὰ, per: κατὰ, per, secundum, circa: διὰ, propter: μετὰ, post: παρὰ, ad, prater: ἐν, ad, in: περὶ, circa, circum, prope: ὑπὸ, sub: ὑπὲρ, super, ultra.

De ἀμφὶ, judicandum ut de περὶ, quod vñtatius est.

35. Duæ ἑλληνικῶς ponuntur cum Genitivo: ἐν deficiente Dativo: εἰς deficiente Accusativo: εἰς ἄδου, pro ἐν οἴκῳ τοῦ ἄδου, in adibus Plutonis: εἰς διδασκάλου, pro εἰς οἰκίαν διδασκάλου, in domum præceptoris.

36. Dicitur præterea οἱ περὶ Πλάτωνα, hoc est Plato: οἱ δὲ περὶ Σωκράτους, hoc est Socrates.

Verùm istiusmodi orationis formas, & breviter quicquid ad Græcanicas phrasas attinet, doctissimè persecutus est Budæus in suis commentariis, quos nuper & emendatè, & eleganter, magno studiosorum bono, excudit Badius, optimè semper de litteris meritis. Eum librum comparare sibi debet quisquis seriò Græcari volet.

APPENDIX SYNTAXEOS GRÆCÆ
*ex optimis, vel vetustioribus, vel recentioribus ejus auctoribus collecta, & Nic. Cle-
 nardi regulis addita, in usum scholarum
 Colleg. Societatis IESV.*

ARTICULI præpositivi natura est, ut certum quid denotet vel distinguat, ut Matth. 1. οἱ Μαγοὶ ἰδόντες τὸν ἄστέρα, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν ἔβην τὸ παιδίον, *Magi videntes stellam, & intrantes domum, invenerunt puerum.* Ibi certi quidam Magi, certa stella visa, certus puer significatur, & Ioan. 1. ὁ προφητὴς εἶπες *tu Propheta?* Ille scilicet eximius in lege promissus. Distinguit autem cū apponitur substantivū cum altero substantivo, vel adjectivo: ut Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, *Ioannes Baptista?* Πανσάνιος ὁ Λακεδαιμόνιος, *Pausanias Lacedæmonius.* Item cū substantivo apponitur cum Genitivo elliptico, subaudito scilicet substantivo altero: ut Μαρία Ἰακώβου, *Maria Iacobi mater.* Ita cū filium, vel filiam alicujus efferre volunt, per articulum cum Genitivo patris vel matris faciunt: ut, Ἰακώβου τοῦ Ζεβεδαίου, sub. υἱός, *Iacobus filius Zebedæi:* Μίνος τοῦ Διός, *Minos Iovis filius.* Clariùs perspicitur ellipsis in articuli duplicatione, cū scilicet tribuitur substantivo & adjectivo articulus, ut apud Aristotelem 3. Rhet. τῆς γυναικὸς τῆς ἡμετέρας,

τίρας, ejus mulieris quæ nostra est. Idem de Cælo, ἐν αὐτῇ τῇ ὕλῃ τῷ βαρέως, in ipsa materia, quæ rei gravis est. Estque varia ellipsis, variâque subaudiri possunt, ut τὰ τῆς τύχης, sub. πεισμάτα vel ὄντα, res fortuna: τὰ τῷ Περσέου, sub. συγγέγραμματα, Herodoti scripta.

2. In quibusdam est periphrasis tantum. Chrysostomus: αἰχεται αὐτοῖς τὰ τῆς πρῶτης, *augebitur eis pœna: τὰ τῆς παρθενίας, virginitas: τὰ τῆς ἀθυρίας, animi tranquillitas.*

3. Nominibus vniversaliter negantibus, & distribuentibus, non solet adjungi articulus: ὅθεν, ὅτις, *nihil sanum: πανσμιον ἀπάντων, sanitas est omnium.* Numeralibus etiam jungi non solet, quòd ea per se certitudinem habeant. Lucæ 9. οὐκ εἰσὶν ἡμῶν πλείον ἢ πέντε ἄρτοι, *non sunt nobis plures quàm quinque panes.* Lucian. τίθει πέντε δραχμας, *pone quinque drachmas.* nisi cùm certum numerum, vel jam memoratum indicamus, ut apud eundem Lucam: λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους, *cùm accepisset quinque panes illos.*

4. In articulis, ut in adjectivis, eleganter subintelligitur substantivum: ut, τῇ ᾧ ὕδαρ φέρε, *τῇ ᾧ τὸ πῦρ, sub. χειρὶ, alterâ fert aquam, alterâ verò ignem, sub. manu.*

5. Præfixus articulus præpositioni ἀμφὶ vel περὶ, non semper tantumdem quantum nomen proprium valet, sed aliquando pro ejus comitatu, vel sodalibus accipitur: ut, οἱ περὶ Πλάτωνα, *Plato, vel Platonis sectatores: sic οἱ ἀμφὶ τὸν*

Ορφεία, *sectatores Orphei* : sicut οἱ ἀπὸ Πλάτωνος, *qui sunt à Platone*, ut Cicero quoque loquitur pro Mur. & Virgil. & *omnes à Belo*, scilicet *oxii*. Appian. οἱ ἀπὸ τῆς βουλῆς, *qui sunt de senatu*.

DE SYNTAXI ARTICULI POSTPOSITIVI.

6. Postpositivus nonnumquam ejecto antecedente, ejusdem casum sibi usurpat. Dionys. Halicarnass. πελάκοντα σταδίους ἀπέιχεν, ἀφ' ἧ τοῦ πύδου ἐχέετο τόπου, pro ἀπὸ τοῦ τοπου, ἐν ᾧ, *triginta stadiis aberat ab eo loco, quo clades accepta erat*. Aristotel. ἀντικαταστήσωός τι ἀνδ' ἔπεισται, pro ἀπὸ τοῦ οἰ, *per commutationem aliquid accipiens, pro eo quod dimittit*. Lucian. μνησθῆναι ὅτι ἐπεποίησα, *memor eorum que feci*. Reperiuntur & communis Syntaxis exempla. Dionys. Halicarnass. τὰ ἄλλα ὅσον ἔδει τῇ στρατιᾷ, *alia quibus exercitui opus erat* : χάριν οἶδα τῆς τιμῆς, ἣ μὲ τιμᾷ, *gratias ago pro honore quo me honoratis*.

7. Si relativum ponatur inter duo substantiva, cum alterutro convenire poterit, etiam si alterum sit proprium : Lucian. πέλας εἰσὶ οἱ πόλεις ἔτι νομίμας, *civitates sunt quos tu specus arbitraris*. Plato : λόγοι μὲν εἰσιν ἐν ἑκάστοις ἡμῶν, αἱ ἐλπίδες ὀνομάζονται, *rationes in singulis nostrum sunt, quas spes nominavimus*.

8. Partitivum singulare refertur non raro per relativum plurale : Xenoph. καὶ γὰρ τῶν νόμων εἰς τις φανερός ἦνται ἢ κλέπτων, ἢ βαλάντων.

ποτομῆς, τοῦτοίς δαίματός ἐστι ἡ ζήμια, *nam secun-*
dum leges si quis furetur crumenâsque praeidat,
mors illi mulcta est, τοῦτοίς pro τούτῳ; hîc enim
 demonstrativum pronomē relativè vsurpatur.

DE NOMINIS SYNTAXI.

9. Adjectiva in neutro genere pro substan-
 tivis frequenter ponuntur: ut τὸ ἀλὴδές, *ve-*
rum, pro ἡ ἀλήθεια, *veritas*: τὸ ἀκαίρον, *impor-*
turnum, pro ἡ ἀκαίρια, *importunitas*. Isoc. τὸ δ'
 ἀκαίρον πανταχοῦ λυπηρὸν, *nam intpestivum*
ubique molestum.

10. Adjectivum neutrum construitur inter-
 dum cum substantivo masculino aut foemini-
 no. Demosth. πονηρὸν ὁ συκοφάντης, ἔχ' πανταχόθεν
 βάσανον ἔχ' φιλαίπον, *improbum quid est syco-*
phanta, & undeque invidum ac litigiosum.
 Æschin. καλὸν ἡ τῶν δημοσίων ἀγαθῶν φυλακή,
pulchrum quid publicarum rerum custodia. In
 his videtur esse ellipsis verbi ἐστίν, *est*, & nomi-
 nis χεῖμα, *res improba, invida, pulchra.* ut
 apud Dionys. Halicarnass. de dictatura: μέγα
 π' ἔχ' θαυμαστὸν ἐφαίνετο τῇ χεῖμα, *res magna &*
mirabilis esse videbatur. Sic Virgilius: *Triste*
lupus stabulis.

11. Neutrum singulare construitur inter-
 dum cum substantivo plurali. Xenophon: χεῖ-
 μασι τοῖς τούτοις ἡ αἰ ψευδὲς ἐστίν, *utile quid ad hoc*
sunt etiam simulate infidie. vel plurale cum sin-
 gulari, idque Atticè, ἐστὶν ὅπου τὸ ἀγαθόν, pro
 ἐστὶν ὅπου, *non est æquum hoc facere.*

12. Est etiam anomalia & diversitas substantivi in numero. Arist. Ἐ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex utrisque falsis*: δύο πρὶν καὶ ἐξ ἑτὺ λέγειν, *duo tempora constiitue loquendi*.

13. Eamdem anomaliā facit plerumque synthēsis. Pausanias: Διοσκούρων ἀγάλματα φέροντες τὰ Ἀδελπίου, *Castorum simulacra ferentes Leucippi*. & in collectivis nominibus, πλῆθος ὤρμησι ἀποκτενοῦντας τὴν μυστήρα, *multitudo iruebat occisura procum*.

14. Substantivum partitivè mutato casu interdum ponitur. Isoc. σπουδαῖοι ἤν' ἀνθρώπων, *pro ei σπουδαῖοι ἀνθρώποι, homines frugi*. Polyb. τὰ βαρὲα ἤν' ὀπλων, *gravis armatura*.

15. Rursus hæc enallage fit interdum per periphrasim. Dionys. Halic. χεῖμα βοσκημάτων ἐν ὀλίγον, *pro ἐν ὀλίγα βοσκήματα*, sicut Latini, *magnum velm pecorum*, *pro multa pecora*.

16. Substantivum nomen cū à substantivo regitur, in Genitivo ponitur, ut ἐργα νέων, *opera juvenum*: ἀρχαὶ γερόντων, *vota senum*. Aliquando tamen per periphrasim fit enallage, ut ἀτυχία ἢ πᾶσι τὸν βίον, *pro ἢ τῷ βίου ἀτυχία, vite infelicitas*: ἢ ἐν ταῖς κινδύοις κοινωνία, *communio periculorum*.

17. Sæpe substantivum vnum cum altero in Genitivo est rei vnius periphrasis poetis visitata: βία Πειράμοιο, *vis Priami*: ἰσχύς Ἀλκίνοιο, *robur Alcinoi*, *pro Priamus, Alcinous*. & apud Virgil. *odora canum vis*, id est *canes*. Horat. *sapientia Lalii*, *Catonis virtus*, *pro Lalinus*,

Cato. Similis & in prosa periphrasis, *χαρίων πῦες*, Lucian. *πίκτορες* : *ιατρῶν πῦες*, Chrysi. *medici*.

18. Non omnia verbalia in *ιὸς* Genitivum regunt; nam quæ à verbis derivantur quæ Dativo gaudent, eundem casum adsciscunt. Arist. *τοῖς πᾶσι τοῖς ἀκολουθικοῖς ὁ νῖος*, *juvenis qui affectus sequitur* : *προσεκτικὸς τοῖς μεγάλοις*, *qui magnis attendit*. nam *ἀκολουθεῖω*, & *προσέχω* Dativum regunt.

19. Frequentior est, & latius patet usus comparativi cum Genitivo apud Græcos, quàm cum Ablativo apud Latinos; sed addendum est quàm, aut aliud simile. *δεῖ προσέχειν ἢ ἐμπίεζον δόξας*, *ἐχ' ἢ πον ἢ ἀποδείξεων*, *assentiri oportet opinionibus expertorum, non minùs quàm demonstrationibus* : *μείζον λόγου ἐργον*, *opus majus quàm dici possit* : *κρείττων μίμψας*, *melior quàm ut reprehendendus sit*.

20. Comparativo addi solet, & superlativo, præter Genitivum, Dativus significans modum vel excessum. *μείζων ἐμοῦ ἐν δακτύλῳ*, *major me uno digito* : *μακροῦ κρείττος ἀπαιτών*, *longè omnium prestantissimus*. & aliis similibus intensio designatur, ut *πολλῶ*, *multò* : *ὅσῳ*, *quanto* : *τόσῳ*, *tanto*. Nonnumquam Accusativus loco Dativi, subauditâ *κτ'*, vel *παρα*, vel simili præpositione; *παίτων πολὺ φίλτατος*, *longè optimus carissimus* : *πρόσον ἀφαιρότερος μῶνις*, *tanto inferior luna*. Admittunt etiam comparativa quædam adverbia, *λίαν*, *valde* : *μᾶλλον*, *magis*.

21. Atticè ponitur superlativus pro comparativo, & illius constructionem obtinet: quo fit, vt tunc addatur Genitivus tam singularis, quàm pluralis. Soph. ὅσα κέρησον κτημάτων δούλου, *quanto prestantius est opibus consiliū bonum*: πλείστον σου ἐμόγησα, *multo plus te laboravi*.

22. Econtrario comparativa capiuntur loco superlativorum. 1. Cor. 13. μέζων ὁ τοῦτων ἡ ἀγάπη, *major horum charitas*, pro *μεγίστη, maxima*. sic Catul.

Hespere qui celo lucēs iucundior ignis, pro *iucundissimus*. Synes. μακρῶ πάντων βαρύτερος, pro *βαρύτερος, longè omnium gravissimus*.

DE PRONOMINE.

23. Græci ferè semper vtuntur Genitivis pronominum primitivorum pro possessivis, πατὴρ μου, pro *pater meus*; πατὴρ ἐμὸς, *pater mei*, pro *pater meus*: πάτερ ἡμῶν, pro *pater noster*. 2. Cor. 13. ἐζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς, pro *τὰ ὑμῶν, non quaero vestra, sed vos*. Sed resolvi possunt primitiva in possessiva, ὁ φίλος μου, ὁ φίλος ἐμὸς, *amicus meus*.

24. Possessivis pronominibus adiungitur nonnumquam aliorum nominum Genitivus, qui possessorem significat, vel agentem. Naz. ἐμὸς ὁ κίνδυνος τῆ τῆς ψυχῆς οἰκονόμου, *meum ipsum periculum est animam gubernantis*. Lucian. ἔτι παρὰ τῶν τὰμα τῶ κακοδαίμονος, *hæ res meas infelicis dissipant*.

25. Relativum αὐτὸς ponitur interdum le-

co-reciproci, ὅρων οὐκ ἴσως τῷ τῷ δήμου κίνησιν ἐπ' αὐτὸν δέσμον βουλόμεται, pro ἑφ' ἐαυτὸν, Nazianz. *videns igitur motum populi contra se, de fuga deliberat.*

26. Relativum αὐτὸς Dativum habet. Demosth. *ὣν δὲ νομῶ καὶ δίκαιον πολιτεῖν ταῦτά λυπεῖσθαι, καὶ ταῦτά χεῖρην τοῦ δήμου, oportet benevoluntiam civem & justum, eadem dolere, & eadem gaudere populo.* Sic Horatius:

Invitum qui servat, idem facit occidenti,
id est, idem, quod qui occidit.

DE VERBI SYNTAXI.

27. In nominis & verbi convenientia, varia est anomalia. Pro nomine ponitur interdictum verbum infinitivum, aut infinitiva oratio cum articulo. Menand. *πολλῶν τε μετὸν ὅστις τὸ ζῆν φροντίδων, molestiisque vita plurimis scattet.* Ibi τὸ ζῆν positum pro ἡ ζωῇ. Plato, *τὸ μὴ μὴ δὲν σωφλως ἀμάρταν, ἴδιον Θεοῦ, nihil omnino peccare, proprium est Dei.*

28. Crebra est ellipsis verbi substantivi, quod vel ex antecedentibus subauditur, vel extrinsecus. Menand. *πλεονεξία μέγιστον αὐθράτοις κακόν, avaritia maximum mortalibus malum.*

29. Apud poetas Vocativus aliquando pro Nominativo præponitur verbo, Homer. *ὤφρην νεφεληγερέτα Ζεὺς, allocutus est Iupiter nubes congregans.* aliquando vicissim Nominativus pro Vocativo, Hom. *ἥλιος δ' ὅς πᾶσι γ' ἑορᾶς, Sol qui omnia vides:* & in prosa, Luc. 8.

ἡ πῦς ἐγείρευ, *puella surge*. Stob. ἀκούετε λεώς, *audite populus*. Sic Virgil.

Adsis latitiae Bacchus dator.

Verbo postpositum adjectivum sæpe adverbii vim obtinet. Greg. Nazianz. ἀσπιδόσκιται δερμαῖος, *cursum seu curriculo introibit*: ὁξὺ βλέπει, *cernit acutum*.

30. Non semper Atticâ constructione neutrum plurale verbo gaudet singulari, sed aliquando apud authores plurali jungitur. Thucyd. ἐπιθυμία μ' ἐλάχιστα, *πεινότης δὲ πλείστα κατωρδεύει*, *cupiditate paucissima, plurima verò prudentiâ bene geruntur*.

31. Nomina dualia nonnumquam cum verbo plurali construuntur. Aristophanes: ἀλλ' αἶσθε δύο γυναικας πόρνοισι μιαν, *duo viri fugimus unam mulierem*.

32. Construitur quandoque verbum substantivum ἔστι, cum articulo postpositivo, & in recto & in obliquo, tam singularis, quàm pluralis numeri: hoc modo, φωνή τις ἔστι οἷς ἐξηκούετο, *vox quedam quibusdam exaudiebatur*. Plato: οἳ ἔστιν οἱ πλεῖστοι ἀπέχοντα συμπόσιον, *non sunt qui à convivii abstineant*. Ita dicunt, εἶδον μὲν πολλοὺς φερόντας, ἔστι δὲ οὐδ' εἷς θάνατον περιπόντος, *vidi multos fugientes, & aliquos in morte prostratos*. Expressit hunc Hellenismum Propertius:

Est quibus Eleæ concurrat palma quadrigæ:

Est quibus in celeres gloria nata pedes.

Item cum ὥς, & ὅπως: ὅτι ἔστι μὲν ὥς καὶ ὕλη μακρὰ

πὸς λέγεται, ἔστι ὃ ὡς ἔ, *quodammodo materia pars alicujus dicitur, & quodammodo non.* E-
lestra: ἔ γὰρ ἔσθ' ὅπως ὁδ' αἰ Ὀρέστis ὅτι, *profe-*
cto enim Orestes hic non est.

33. Verbum substantivum, quod inter duos
Nominativos diversi numeri positum est, con-
venit cum eo qui fundamentum est verbi,
apud Latinos: at apud Græcos sæpe cum al-
tero convenit. Dionysius Halicarnass. ἔπος δ'
χῶρος Μούκιοι λειμῶνες καλοῦνται, *locus hic vo-*
catur agri Mucii, pro καλεῖται, *vocatur*, sicut
postulat regula, ut apud Pausan. ὄνομα μὲν αὐ-
τοῖς Δρύοπες, *nomen erat illis Dryopes.*

34. Græci verba circumloquuntur sæpissi-
me per verba substantiva, qualia sunt εἰμὶ,
τυγχάνω, ὑπάρχω, γίνομαι, & participium: ut
Σωκράτης τυγχάνει ἀναγνώσκων, id est, ἀναγνώσκει,
Socrates legit. Arist. ἀνηρημένος ὑπάρχει, *subla-*
tus est: μὲν ἐκβάλλον, *ejiciebat.* Ita vsurpant &
alia non substantiva: ut μέλλω γράψαι, id est
γράψω, *scribam*: ἔχω λαβὼν, id est, ἔλαβον, *ac-*
cepi.

Iungitur & cum verbis substantivis τυγχάνω
& ὑπάρχω, participium verbi εἰμὶ, addito alio
Nominativo: Lucian. αἰὲν παρ' ἐὼς ὢν τυχεύεις,
semper es hilaris. Demosth. ἔ γὰρ ἐχθρὸς ὑπάρ-
χει ὢν, *non enim erat inimicus.*

35. Verba quæ sensus significant, Genitivo
gaudent: ut αἰδάνομαι φόρου, *sensio strepitum*:
τούτων γούσσειν, *hac gustare.*

Excipiuntur ea quæ visum significant: ut ὁρᾷ,

ελέπω, & similia quæ Accusativum habent, εἶνα ἔλεπε, Aët. 9. *neminem videbat.*

Attici enim verba sentiendi construunt cum Accusativo. Aristot. αἰδῶγονται τὰ πάθη, *sentiunt præsentia.*

Λέγων capitur aliquando pro vocor, & tunc Nominativum vtrimque habet. Greg. Nazianz. de Salvatore, Σαμαρείτης ἀκούς, *vocatur Samaritanus.*

36. Verba Genitivum regunt crebrò, præpositione deficiente, quæ Genitivum postulat: vt, λύω σε τῶν δεσμάτων, *pro ἀπὸ τῶν δεσμάτων, solvo te vinculis: ἀπάζω σε τῷ πυρὶ, rapio te ex igne.*

Eandem ob causam enunciantur in Genitivo pars, materia, & principium ortus: vt, ἔλκει σε πὸς, *trahit te pede: πεποιημένον μολιτῷ λίθου, factum ex molari lapide: εἰς ἀγαθῶν πατέρων, bonis parentibus natus.* In his enim considerari videtur præpositio ἐκ, vel alia.

37. Multa Genitivum regunt, vi præpositionis cum qua sunt composita. Lucian. ἀποδείξ πρὸς συμποσίου, *expellere à convivio.* Aristoph. παῖτι κατὰ χέω σοῦ, *hac in te effundo.*

38. Dativum regunt verba, quæ commodum, incommodum, auxilium, vel favorem significant, sicut apud Latinos. Isoc. λυσίται τῇ πόλει, *prodest civitati: φθονοῦμεν τοῖς πλεῖστοις, invidemus iis qui eminent.* Demosth. ἡ ῥά σθον ἀνοεῖν τοῖς κακοῖς, *non est facile favere malignis.* Quædam tamen Accusativum habent:

Demosth. τὸν βουλόμενον διποιεῖν ἡμᾶς ἐάσωμεν, *scimus nobis illum qui vult bene facere*. Plat. ἐμὲ μὲν οὐ βλάψει Μέλειτος, *nihil mihi nocebit Meletus*.

39. Multa verba Dativum habent vi præpositionis, ex qua componuntur: cujusmodi sunt, σὺ, ἐγὼ, παρὰ, πρὸς, ἐν. Chryl. τῇ ἐσχάτῃ πενίᾳ σὺ ἐζῇ, *extremè pauper erat*, ad verbum, *extrema paupertati convivebat*. Plutarch. ἐπιχειρεῖν τὸ ἔργον, *rem aggredi*. τοῦτῳ παρῆς, *huic adstisti*. Demosth. πρὸς πίπται σοι νόμος, *τὴν πόλιν*, *putes tibi civitatem accidere*, id est, *accidere ad genna*: ἐμμένει τῷ σωθῆναι, *manere in paetis*, id est, *servare paeta*.

40. Accusativo quædam gaudent verba, cùm subauditur κτ. Philip. αἰσθάνεσθαι τὸ ἐπὶ ἐμοῦ φεῖν, *sternistis in sentiendo pro me*. Theocrit. ἀλγὺν τὴν κεφαλάν, *doleo caput*; γέγραφε τὸν ἐπιγράμμιον ἔπος, *scripsit dicto modo*.

41. Additur verbis Accusativus nonnumquam loco adverbiorum, ὅξυ γράφεις, *pro ὀξείως, celeriter scribis*: βλέπειν μαρτυρῶν, *pro μαρτυρῶν, furiosè aspicere*.

DE VERBIS CONSTRUCTIS CUM DIVERSIS CASIBVS.

42. Eidem verbo diversi casus apponuntur diversæ rationis: vnde approbandi, & reprobandi verbo addi potest Accusativus cum Genitivo ἐλεεινῶς, subaudiendo ἐντα, vel Genitivus cum Accusativo, subaudiendo κτ. Demosth. Αἰσχίνης οὐδεὶς αἰπώμας ἦν ἐν πολέμῳ περὶ τῶν, *Aeschinem nullius eorum accuso quæ in*

bello gesta sunt. Synes. καταγνώσκω σε φόνου, *condemno te cedis.* Lucian. ἀφίεμ' σε τῆς αἰτίας, *absolvimus te crimine.* Et mutato Accusativo personæ in Genitivum, & Genitivo rei in Accusativum: καταγνώσκω σου ἀμαδίαν, *damno inscitiam tuam*, pro *damno te inscitiam*. Interdum in Genitivo ponitur tam persona quàm crimen: Æschin. κατηγορῶ σου ἀπάντων ἡσπέρων, *accuso te de omnibus quatuor.* Et rursus in Accusativo tam persona quàm crimen: Demosth. ἀπιῶμαι σε τῷδε, *accuso te hujus*: Et persona in Dativo: μηδὲν εἰσκαλεῖτε αὐτῷ, *nul- lius cum accusatis.* Genitivus criminis transit etiam in participium, ἀσεβῶν ἐάλωκε, *impietatis damnata est.*

43. Verba item vendendi & emendi, permutandi, æstimandi, fatiandi, Genitivum cum Accusativo regunt. Lucian. πόσου τῶτον ἀποκυρήξῃς; δέκα μινῶν, *quanti istum vendis? decem minis.* Demosth. οὐκ ὠνοῦμαι μυριάων δεκαχμῶν μεταμέλειαν, *non emo decies mille drachmis pœnitentiam.* Homer. πύχῃ ἀμειβεῖ χρύσεια χαλκίαν, *arma permutavit aurea æreis.* Chrysost. πολλοῦ τιμὴν ἡμετέραν πτωχῶν φίλιαν, *magni nostram amicitiam æstimans.* Marc. 8. πόσον πύκτος διωκοῦνται πρὸς χορτάσαι ἄρτων, *unde illos quis poterit saturare panibus?* Quædam circumloquuntur cum Genit. & præpositione πρὸς. Illoc. πρὸς πλείονος ποῖός δέξαι καλῶς ἢ πλεόντων μίαν, *pluris fac gloriam quàm magnas opes:* πρὸς πολλοῦ ποιῶν, *magni facere.*

44. Quædam Dativum cum Genitivo, vt verba participandi, communicandi, invidendi, irascendi. Plato: κοινωνεῖν αὐτῷ τῷ βίου παντός, *in vitâ cum eo consuescere*. Xen. μεταδίδου τοῖς φίλοις τῷ βασιλεῖ, *amicis dare partem operis*. Phocylid. μὴ φθονέης ἀγαθῶν ἐταίροις, *ne inuideas sociis bona*. Iloc. ἀμφισβητῶ σοι τῷ ἡρώεϊ, *contendo tecum de prædio*.

45. Dativum cum Accusativo habent ista & similia. Xen. σωαδὸς αὐτῷ πρὸς πολλὰ καὶ πονηρὰ, *qui multorum sibi malorum conscius est*. Plato: ἢ πισδομαί σοι ταῦτα, *non credotibi hæc*. Aristoph. τοῦ δ' Ἀρεῖα μὲν ἐν δίκῃ μὲν φομαὶ ταῦτ' ἐγώ, *Apolinem in hoc jure possum accusare*. Plutarch. διαλλάττει τὰς πόλεις ἀλλήλαις, *civitates inter se conciliat*. Idem: ἐπὶ τῷ τῷ γρόμῳ τῷ πολέμῳ, *intendebat animum bello*.

46. Geminos etiam casus eisdem regunt quædam: vt Dativum geminum: Demosth. σταντὸς σωήδεις ἀδικουῶντι, *consciis tibi eras te injustè facere*. Idem: οὕτω μοι προσέχετε τὴν νοῦν, *huic mihi mentem attendite*. Accusativum geminum verba monendi, docendi, petendi, vestiendi. Plato: ἀμνήσω ὑμᾶς τὰ ποῦντα περὶ τὰς πόλεις, *admonebo vos illorum quæ hic gessit*. Xen. διδάσκει τοὺς πολίτας τὰ συμφέροντα, *docere cives quæ prosunt*: ἀπαιτεῖς με τὰ ῥύσια; *pecuniam à me postulas*. ἐπέδδον τὰ ἱμάτια αὐτόν, Matth. 27. *induerunt eum vestimenta sua*.

47. Impersonalia verba quædam Genitivum simul & Dativum habent: μέλλει μοι τοῦτου,

hoc est mihi cura : μεταμέλει μοι τῆς ἁμαρτίας ,
pœnitet me peccati : διαφέρει μοι τοῦτου , *hoc meæ*
refert : ἔστιν δὲ μοι πολέμου καὶ μάχης , *nihil mihi*
opus est bello & pugna. Accusativum & Dati-
 vum , οἶμαι δὲ σοι ταῦτα μεταμελήσειν , *puto fore*
ut te horum pœniteat.

PASSIVORVM SYNTAXIS.

48. Passiva proprium casum regunt Geni-
 tivum cum præpositione ὑπὸ , παρὰ , πρὸς. De-
 mosth. ἐξηπάτηθε μὲ ὑμῖς ὑπὸ Φιλίππου , *decepti*
estis à Philippo. Dionys. Halicar. ἀγνοοῦνται παρὰ
 Ἑλλήνων , *ignorantur à Græcis*. Lucian. πρὸς θεῶν
 καὶ ἀνδράπων τὰ ἑκὼτα τιμῶνται , *à diis & homi-*
nibus honore debito affectus est.

49. Interdum Dativum sine præpositio-
 ne. Demosth. ὅτι ἐμοὶ πρὸς ἐμῶν ἐ μέμνηται ,
eorum quæ à me acta sunt, non meminit. Sic
 λέλεκται ἐμοὶ , *dictum est mihi* , pro ὑπὸ ἐμῶν ,
à me : πρὸς ἐμῶν , *factum est à me*. Sic Vir-
 gil. 1. Æneid.

Nulla tuarum audita mihi, neque visa sororū.

50. Priorem structuram retinent interdum
 etiam verbalia passiva. Aristot. de gen. & corr.
 ποικίλῃ ἀλλήλων , καὶ παθητικῇ ὑπὸ ἀλλήλων , *quæ in*
se invicem agunt, & à se invicem patiuntur.

51. Neutra verba quæ pro passivis vsurpan-
 tur , passivorum constructionem imitantur.
 Demosth. ἐφ' οἷς διχίως αὖ ἀποδάνοις ὑπὸ ὅτι δι-
 καίων , *propter quæ merito occidaris à iudicibus*.
 Id. τοιαύτη συμφορὰ πεπρωμένη ὑπὸ πύτου , *in*

talem calamitatem propter istum incidit: πάρεσσι νόσῳ, paritur à morbo.

52. Passiva cùm activorum & neutrorum significationem induunt, structuram quoque illorum sequuntur. Xenoph. ποιῆσαι ἐαυτῷ φίλον, *amicum sibi facere*. Luc. 20. ἐφοβήθησαν τὸν λαόν, *metuerunt populum*. Plutarch. ἐκπληγείς ὄντες νέων τὸ πλῆθος, *juvenum multitudine perterritus, sive reformidans multitudinem.*

53. Quæ in activa diathesi duplicem Accusativum habuerunt personæ & rei, ea rei Accusativum in passiva forma retinent. Pausan. διδάσκονταί τινα ἄλλωσιν τῆς Σπάρτης, *Sparta capienda rationem docentur*. Plutarch. ἀπαιτοῦσθαι τὰ δέματα, *cùm repossuntur ab iis pignora deposita.*

DE COMMUNI VERBORVM SYNTAXI.

54. Verbis subjiciunt nomen, quo tempus quasi mensura quædam significatur, in Accusativo casu, cùm quæritur *quandiu*, & cùm tempus continuum indicatur. Demosth. οἱ χεῖροὶ ἐπίσβεις ἔτι καὶ δώδεκα ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλοις μῶναι, *boni isti legati sedebant in Macedonia totos menses tres*. Item cùm exprimitur *quando*, sed rariùs: vt κατέπλεον δέυετ τρίτον ἔτος, *navigarunt huc tertium adhuc annum.*

55. Cùm exprimitur *quando*, sæpius Genitivus adhibetur. Thucydid. χειμῶνος ἡδὴ ἀνέχοντο, *hyeme repenti regressi sunt.*

56. Si fiat interrogatio per adverbium πῶθεν, *unde*, in Genitivo responderetur cum præ-

positione ἐν vel ἐξ : & hoc quotiescumque motus à loco significatur : ἐκ Ρώμης , *Româ* : ἐξ ἀγροῦ ἐπιστρέφωμαι , *rure redeo*.

57. Nomina locorum , per quæ motus fieri significatur , ponuntur in Genitivo cum præpositione : διὰ τῆς θαλάσσης , *per mare* : διὰ τῆς ἐλεός , *per Graciam*.

58. Cum fit interrogatio per adverbium ποῦ , nomina urbium , & locorum subjiciuntur cum præpositione ἐν . Homer. Ἀρρεὶ ἐν ἱπποβοτῷ θάλειαν , *in Argo equorum nutrice mori*. Herodot. διέπειπεν ἐν Ρώμῃ , *moratus est Romæ* : ἐν ἀγρῷ , ἐν ἐρειῷ , *in agro , in calo*. Interdum non ponitur præpositio. Thucyd. εἰλας ὃ εἴσται Πυθεῖ καὶ Ἰσθμῷ , *columnas esse erigendas apud Pytho & Isthmum*. Si fiat quæstio per ποῦ , quò? utendum est Accusativo cum præpositione εἰς , vel ἐς . Thucyd. ἦλθον καὶ αὐτοὶ εἰς Ἀθήνας , *venerunt & ipsi Athenas*.

59. Accusativum spatii vel mensuræ , admittunt pleraque verba . Herodian. ποταμὸς ἀπὸ πύξε τῆς πόλεως σημεῖα ἐν καὶ δέκα , *fluvius ab urbe aberat undecim milliaria*. Ponitur & Dativus aliquando : διέχει ὁ δὲ ἡμερῶν εἴκοσι , *abest viâ viginti dierum*.

DE INFINITIVI MODI SYNTAXI, ET ALIORVM MODORVM.

60. Infinitiva sæpe usurpant Græci pro Latinorum Supinis & Gerundiis. Propitiore Supino : Matth. 20. ἐξῆλθεν ἄμα παρὰ μωδίσταδας ἐργάται ,

ἐξέρχεται, *exiit primo mane conductum operarios.* Pro posteriore Supino : Plato, ἡδὺ καὶ ἀπὸ τῆς κτήσεως, *suave ac comparatu facile.* Pro Gerundiis in *di* : Xenophon : ὥρα προῦχθαι ὅτι, *tempus est proficiscendi.* Pro Gerundiis in *dum* : Homer. δῶκε φέρειν, *dedit ferendum.* Præponitur sæpe articulus : Demosth. τὸν χρόνον τῷ λέγειν, *tempus dicendi.* Sic & aliis Gerundiis in *do* & *dum* præponitur : Arist. τὸ πλουτεῖν ὅτι ἐν τῷ χρῆσθαι μᾶλλον, ἢ ἐν τῷ κατεῖναι, *divitem esse magis in utendo positum est, quam in possidendo.* Menand. ὅξυς εἰς τὸ πᾶσι δ' ὄραν, *acer ad prospiciendum omnia.* In his committi videtur interdum syllepsis, vt apud Hom. δείειν ἀνέμοισιν ὁμοίῃ, *similis ventis in currendo.*

61. Infinitiva pro nominibus præmissis articulo usurpantur. Antiphanes : ἐποικοτεῖ γὰρ τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν, *sumptio* (scilicet munerum) *tenebras offundit prudentia.*

62. Nomina relativa junguntur Infinitivis; itémque adiectiva relativa, vt, οἱ θεοὶ εἰσιν οἵοι μὴ μεταβάλλειν, *dii sunt qui non mutantur.* vt, χαλὸς ἰδεῖν, *pulcher visu* : ἀπίστος ἀκοντίζειν, *peritus jaculandi.* sic Virgil. bonus calamos inflare leves.

63. Usurpatur Infinitivus modus pro Imperativo. Phocylid. μήδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν, *ne inconsideratè te habeas*, vbi ellipsis videtur Imperativi, μέμνησο, *memento.*

64. Verbum μέλλω, frequenter adiungitur

temporibus Præsentibus, Aoristis & Futuris, μέλλω δράν, *facturus sum*. Arist. Rhet. ὅταν μάλ' ἐσάξαι, *cum introducturus est*.

65. Quod Latini dicunt, *ut uno verbo absolvam*, Græci plerumque efferunt per Infinitivum expressum vel subauditum, his modis, σκελόντι ἀπιῖν, *σκελόντι ᾧ*, ἐνὶ λόγῳ ἀπιῖν: quod etiam per Optativum fit, σκελὼν ἢ φαίλω αὖ.

66. Græci per Indicativum multa efferunt, quæ Latini per Coniunctivum. Arist. ὁ κἀμνηλος ἀπὸ πετυμῆδ' ἢ πίνῃ πρῶτερον ἢ σκυταράξῃ, *camelus è fluvio non prius bibit quàm conturbabit*, pro *quàm conturbaverit*. Sic dicunt, ἐκ οἶδα αἰ ἐλθούδα, *nescio num venit*: Latine, *nescio num venerit*. Per enallagen item Indicativum pro Optativo ponunt: Demosth. ἐκ ἐξήπιω στρατηγὸν δι' οὗτου δουλεύουσιν ἀπυχῶς, *non quarebant ducem per quem fideliter servirent*, pro *δουλεύουσιν ἀπυχῶς*.

67. Optativus pro Indicativo sæpe ponitur Atticè. Xen. οἱ δ' Ἰνδοὶ ἔλεξαν ὅτι πέμψει σφᾶς ὁ Ἰνδῶν βασιλεὺς, ἢ κηλεύουσιν ῥωτᾶν, *Indi verò dixerunt se à rege Indorum missos*, & *jussos interrogare*, pro *ἐπιμύη* ἢ *ἐκτελέσει*. Plato: ἔλεγε ὅτι Ζεὺς τὴν δικαιοσύνην, ἢ τὴν αἰδὸν πέμψει τοῖς ἀνθρώποις, *dicebas Iovem justitiam & pudorem hominibus mittere*.

T A B V L A   C O M P L E C T E N S
formationes temporum communium
omnium Conjugationum.

QUONIAM Græcarum litterarum rudioribus facessunt negotium, in primis tum cognitio perfectæ personæ, numeri, temporisque assignati cujuscumque verbi; tum investigatio thematis illius: ideo duas has tabulas delineavimus, formationum temporum alteram: alteram terminationum. Prima indicabit tempus dati cujusque verbi. Secunda per suas formationes retrogradas ducet ad thematis cognitionem. Exemplum esto λεχθήσεται, quæro, εται, video primam personam ομαι: rursus quæsitum in priore hac tabula ομαι, invenio esse primam personam Præsentis aut Futuri primi passivi, ante quod si repono penultimam † ης, & figurativam θ, cum præcedente χ, quod dicemus inferiùs præcedere in secunda Conjugatione, hoc modo χθήσσομαι, reperio esse λεχθήσσομαι: formatur à tertia Perfecti, cujus prima est λέλειμαι. Concludo itaque thema dati verbi esse secundæ, quia habet γ ante μαι. Restat tantùm sciendum vtrum thema incipiat à ζω, κω, aut χω, quod usu deprehenderetur. Ita in aliis procedatur, servatâ proportionem.

Pag. 181.

Scias tamen velim hîc adnotata dumtaxat tempora Circumflexorum vt Circumflexa sunt (excepto Præterito passivo extra Indicativum, in quo non utimur periphrasi.) Item tria tempora vîitata in verbis in μ ; alia autem quia consentiunt cum Barytonis, ab iis nos non distinxisse. Carent tamen Circumflexa his temporibus sequentibus, quibus gaudent Barytona: tertia nimirum caret Aoristo secundo, & Futuro secundo ubique. Item Præterito medio prima, item & secunda, si thema contractum desinat in σ purum. Monosyllaba item, exceptis $\chi\acute{o}$, & $\mu\acute{\alpha}\omega$.

Verba autem in μ carent Præterito medio, & Futuro secundo, Aoristo item secundo passivo (quando Circumflexa vnde formantur his carent.) Quarta Conjugatio caret Operativo & Subiunctivo: item Futuro, & Aoristo secundo, exceptis dissyllabis.

Quia tamen eadem terminatio comprehendit sub se diversa tempora, eorum temporum inter se distinctionem, vt & Characteristicas hîc attexemus; quas tamen in verbis in μ supplebit hæc tabula. Dialectos porro & irregularitatem verborum non desiderabit is, qui attendet nos rudioribus dumtaxat famulari.

C H A R A C T E R I S T I C Æ
nonnullorum Temporum, Præsentis, Perfe-
cti, & Futuri activi Conjugationum om-
nium.

1.	2.	3.	4.
β, π, φ. φ, ψ.	γ, κ, χ. χ, ξ.	δ, τ, θ. κ, σ.	ζ, ω. κ, χ: σ, ξ.
ς.	6.	Circumfl.	Verb. in μ.
λ, μ, ν, ρ. κ: λ, μ, ν, ρ.	ω purum κ, σ.	ε, α, ο. κ, σ.	ε, α, ο, υ. κ, σ.

Characteristica Præteriti perfecti passivi est *μαι*. hoc tamen Præterita perfecta passiva distinguuntur inter se, quòd prima Barytonorum habeat ante *μαι* β, secunda γ. tertia σ. quarta γ, σ. quinta λ, μ, ν, ρ. sexta vocalem aut diphthongum, item modò σ, modò non, ut & Circumflexa, & Verba in *μ*.

Characteristica Præteriti medii eadem cum Præsentis characteristica. Quarta tamen habet γ, δ. quemadmodum Aoristus secundus activus. Sexta vocalem aut diphthongum.

Characteristica Aoristi primi passivi in omnibus Conjugationibus est θ ante *τω*. Futuri primi ante † *σειμαι*. Ante θ autem in prima φ: in secunda χ, sicut & in verbis quartæ, quæ

sequuntur secundam: in quinta λ, μ, ν, ρ : in reliquis σ . Futurum secundum sequitur characteristicam Aoristi secundi activi. Eadem est characteristicam omnium temporum extra Indicativum.

D I S T I N C T I O   N O N N V L L O R V M
T E M P O R V M   D I F F I C I L I O R.

GENERALIS distinctio maximè petitur à significatione; verùm ad particularem descendamus.

Præfens activum distinguitur ab Imperfecto ratione augmenti in incipientibus à consonante. In incipientibus verò à vocali aut diphthongo mutabili, hoc pacto: Præsentis vertet α in η : ϵ in η : $\omicron$ in ω : α in η : $\alpha\upsilon$ in $\nu\upsilon$: $\alpha\epsilon$ in ω . Aliàs vix distinguitur ab Aoristo secundo eodem modo, vel penultima hujus semper brevi.

Præfens passivum Indicativi à Præsentis Subjunctivi per ω ante $\mu\alpha\iota$. A Præterito primò per augmentum hujus, aut primam thematicis repetitam in multis: secundò aliquando per assumptionem σ ante $\mu\alpha\iota$.

Activum Præteritum à Præterito medio, si data dictio non habeat ϕ, χ, κ .

Medium ab Aoristo primo activo. Primò augmento in incipientibus à consonante. Secundò, quia Aoristi primi characteristicæ sunt dumtaxat $\psi, \xi, \sigma, \lambda, \mu, \nu, \rho$. Terriò caret Præteritum medium, ψ, ξ, σ . Quartò

Aoristus primus numquam habet μ .

Aoristus secundus activus Barytonorum ab Imperfecto suprà.

In verbis autem in μ , quòd Aoristus secundus sæpe careat reduplicatione. Ab Aoristo primo passivo Barytonorum vix distinguas in prima Conjugatione, in aliis satis constat.

Futurum primum passivum à Paulo postfuturo, quòd hoc repetat augmentum Perfecti, aut primam thematis; illud non ita, vt nec Futurum primum medium. Item Paulo postfuturum numquam sortiatur λ , μ , ν , ρ . Paulo postfuturi characteristica est ψ , ξ , σ .

Aoristi & Futura Indicativi medii sequuntur characteristicam activorum.

PRIMARIÆ TERMINATIONES VNIVERSÆ
 Temporis vocum activarum, passivarum, et mediarum, quæ primis
 litteris, a, scilicet, p, m, notantur.

Tempora.	Vocis.	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infín.	Participia.
Præs. Fut.	activa.	1 ω	12 ε	18 οἶμυ	22 ω	εἶν	ὢς, ἦ, τὸ, ὡς, καὶ, οὐ
Imp. A. 2.	activa.	2 οὔ					ὡς, ὡς, ὡς
Perfect.	a. et m.	3 α	12 ε	18 οἶμυ	22 ω	εἶν	ὡς, ὡς, ὡς
Plusqu.	a. et m.	4 εἰ					ὡς, ὡς, ὡς
Aor. 1.	activa.	5 α	13 οὔ	19 αἶμυ	22 ω	αἶ	ὡς, ὡς, ὡς
Præs. Fut.	p. et m.	6 οἶα			23 αἶα	εἶα	ὡς, ὡς, ὡς
Imperf.	p. m. 3	7 οἶα	14 κ	20 οἶα			ὡς, ὡς, ὡς
Aor. 2.	med.						ὡς, ὡς, ὡς
Perfect.	passiva.	8 α	15 α	20 οἶα	23 αἶα	εἶα	ὡς, ὡς, ὡς
Plusqu.	passiva.	9 α					ὡς, ὡς, ὡς
Aor. 1. 2.	passiva.	10 α	16 α	21 αἶα	22 ω	αἶα	ὡς, ὡς, ὡς
Aor. 1.	media.	11 αἶα	17 α		23 αἶα	αἶα	ὡς, ὡς, ὡς

TERMINATIONES PERSONARVM

ductarum à primariis precedentis figure, quibus

respondent per notas arithmeticas, 1. 2. &c.

SINGVLARIA.

DUALIA.

PLVRALIA.

Perf. I	2	3.	I.	2	3.	I	2	3.
1 ω	ες	ει		ετον	ετον	ομν	ετε	οιων
2 ου	ες	ει		ετον	ετλν	ομν	ετε	ου
3 α	ας	ει		ατον	ατον	αμν	ατε	ασι
4 ου	εις	ει		ετον	ετλν	εμν	ετε	εσιων
5 α	ας	ει		ατον	ατλν	αμν	ατε	αν.
10 λν	ης	η		ητον	ητλν	ημν	ητε	ησιων
18 ομν	οις	οι		οιτον	οιτλν	οιμν	οιτε	οιεν.
19 αμν	αις	αι		αιτον	αιτλν	αιμν	αιτε	αιεν.
22 ω	ης	η		τον	ητον	ωμν	ητε	ωσι.
6 ομν	η	ετλν	ομν	ετον	ετον	ομν	εμν	ομν
7 ομν	ου	ετο	ομν	ετον	ετλν	ομν	εμν	ομν
8 μν	σν	τλν	μν	ετον	ετον	μν	εμν	μν
9 μν	σν	τλν	μν	ετον	ετον	μν	εμν	μν
11 αμν	ω	ατο	αμν	ετον	ετλν	αμν	αμν	αντο
20 ομν	οι	οιτο	ομν	ετον	οιτλν	οιμν	οιμν	οιεντο
21 αμν	αι	αιτο	αμν	ετον	αιτλν	αιμν	αιμν	αιεντο
23 ωμν	η	ητλν	ωμν	ετον	ητον	ωμν	ημν	ωμν

Imperativorum terminations.

SINGVLARIA.

Secunda.

Tertia.

12 ε

ετλν.

13 ου

ατλν.

14 ου

εμν.

15 σν

μν.

16 ημν

ημν.

17 αι

αιμν.

REGVLÆ VERBORVM
contractorum.

Prima { SI post figurativam ε, sequatur
diphthongus aut vocalis longa
naturā, in eandem sequentem fiet
contractio: ποιέω ποιῶ, ποιέης ποιῆς.
Si verò sequitur ε, in α: ποίεε ποίς.
Si autem ο, in ε: ποίεομην ἔμεν.

Secunda { Si post figurativam α, sequatur α
vel ω, contractio erit in ω: vt βοάω
βοῶ, βοάομην βοῶμην.
Si verò sequatur ε vel η, in α: βόαε
βοᾶ, βοάετον βοᾶτον.
Si verò sequatur subjunctiva in
diphthongo, in contracto suffige-
tur: vt βοάοιμι βοῶμι, βοάς βοᾶς.
Si autem sequatur υ, deperdetur
in contracto: βοάουσι βοῶσα.

Tertia { Si post figurativam sequantur
duæ breves ε, vel ο, aut diphthon-
gus ου, contractio erit in ου, vt χεύ-
ουσι χεύουσι, ἐχέουσιν οἰῶν, χευσόοισι οἰούσι.
Si sequatur α, οι, aut η, in οι, vt
χευσάς οἶς, χευσόοιμι οἶμι, χευσάης οἶς.
Excipe Infinitivum, χευσάην χευσσῶν.
Si sequatur η vocalis, aut ω, in
ω: χευσάωντων ὦν, χευσσῶ ὦ.

V E R B A I N M I.

Præf.	Tίθημι, ἵστημι, δίδωμι, ζέδω, à ver- bis τίω, αἶω, δάω, ζέω.
	Τίθεις, ἵστας, δίδοεις, ζέδεις, à se- cundadual. in μι, or in η in prima Con- jug. in aliis τιν in δι.
	Τιδείλω, ἱστέλω, διδοίλω, à redupl. Præf. Bar. v. g. πείω, add. ι fit πείω, & mut. ω in ῖω.
	Τιδῶ, ἱσῶ, διδῶ, à Sub. Baryt. redupl. & contracto, πείω, πῶ.
	Τιδέωαι, ἱστέωαι, διδοίωαι, ζέδωαι, à ι. Præf. act. redupl. & verso ω in ωαι.
Im- perf. Perf. Aor. & Fut. Indi- cat.	Τιδείς, ἱστές, διδοίς, ζέδεις, à secunda in μι, versa vltima in εῖς, αῖς, οῖς, ῖς.
	Επιδίω, ἵστω, ἰδίδω, ἰζέδω, in ι. 3. & 4. Conjugatione add. ι & mut. μι in ν.
	Τιδέω, ἱστέω, δίδω, ζέδω, à Futu- ro verborum positorum in Præsenti.
	Ἔθηκα, ἕστηκα, ἔδωκα, à Futuro primo Baryt.
	Θήσω, σήσω, δώσω, ζέξω, à Præf. ver- borum Baryt.
	Eadem tempora extra Indicat. for- mantur ab his quemadmodum Bary- tona.

Ἔδω, ἔστω, ἔδω, ἔκλω : verso ω in
λω, in prima & secunda Conjugatio-
ne : in tertia in ων : in quarta in ω.

Θέσ, σῆσ, δός, à Præsenti Imperat. in
μ, in prima & tertia Conjug. tollendo
primam syllabam, & vertendo vlti-
mam in ε : in secunda, tollendo item
primam syllabam, & vertendo α in ῆ.

Θείω, σάω, δίδω, à Præsenti Opta-
tivi in μ, tollendo primam syllabam.
Θῶ, σῶ, δῶ, à Præsenti in μ, tol-
lendo primam syllabam.

Θέναι, σῆναι, δύναι, à Præsenti Inf-
nitivi tollendo primam syllabam, &
producendo secundam.

Θέσ, σάσ, δός, à Præsenti Participii
in μ, tollendo primam syllabam.

P A S S I V V M.

Τίδεσθαι, ἰσθῆναι, δίδεσθαι, ζέχνησθαι, corri-
piendo secundam, & mutando μ in μα.

Τίδεσθ, ἰσθῆσθ, δίδεσθ, ζέχνησθ, à secunda
sing. in μ, verso α in ο.

Τιδείμην, ἰσθήμεν, διδείμην, à redupl.
Baryt. & addendo ι, πιδείω, & mut. ω
in μην.

Τιδῶμαι, ἰσθῶμαι, διδῶμαι, à Barytono
reduplicato πιδέωμαι, πιδῶμαι.

Τίθεσθαι, ἰσθῆσθαι, δίδεσθαι, ζέχνησθαι, à se-
cunda plur. Præsentis pass. verso ε in αι.

Τιδέμεθρος, ἰσθήμεθρος, διδέμεθρος, ζέχνη-
μεθρος, ab Indicativo verso μα in μεθρος.

Præ-
sens à
Præ-
senti
acti-
vi.

Im-
perf.
&
Perf.
om-
nia.

Επείμην, ἱσάμην, ἐδίδομην, ἐζήγουν-
μην, à Præsenti verſ. *μαι* in *μην*, & ad-
dito augmento.

Τέθειμαι, ἔσταμαι, δέδομαι, ἐζήλμαι :
τέθεισσι, ἔστασσι, δέδοσσι, à secunda Perfe-
cti verſo *αι* in *ο*.

Τεθείμεν, ἐστάμεν, δεδόμεν, à prima
Perfecti verſo *αι* in *μεν*, & producendo
secundam.

Τεθῶμαι, ἐσθῶμαι, δεθῶμαι, vertendo
penultimam in *ῶ*.

Τεθεῖσθαι, ἐσθῆσθαι, δεδῆσθαι, à secunda
plur. verſo *ε* in *αι*.

Τεθειμένος, ἐσταμένος, δεδόμενος, à Per-
fecto mutando *μαι* in *μένος*.

M E D I V M.

Εδέμην, ἐσάμην, ἐδίμην, ab Imper-
fecto tollendo reduplicationem.

Θέσσι, δόσσι, à secunda persona Aoristi
secundi tollendo augmentum.

Θέμην, δόμην, ab Aoristo secundo
producendo penultimam, & tollendo
augmentum.

Aor.
2.

Θῶμαι, δῶμαι, à Præsenti Subjunctivi
passivi tollendo primam syllabam.

Θέσθαι, δόσθαι, à Præsenti Infinitivi,
tollendo primam syllabam, & retra-
hendo accentum.

Θέμενος, δόμενος, à Præsenti eodem
Participii tollendo primam syllabam.

DE NUMERIS GRÆCORVM.

GRÆCI numeros designant suis litteris viginti quatuor. Homeri poëmata diuiserunt Grammatici totidem segmentis quot litteræ sunt, singulæque litteræ singulos libros indicant, α primum, β secundum, γ tertium, &c. vsque ad ω , quæ vigesimum quartum indicat.

Alia est numerandi ratio. Dividuntur vniversæ litteræ in tres classes: prima classis ab α ad θ vnitates significat: secunda ab ι ad π decusses: tertia ab ρ ad ω centurias. Cùm autem contineant singulæ classes octo litteras dumtaxat, opus autem sit novem notis ad vnitates, decusses & centurias totidem designandas, primæ classis, 6. numeri notam hanc ϵ : secundæ, quæ 90. ostenderet, hanc ζ : tertiæ 900. hanc η addiderunt. Si autem supra mille procedant, ab initio singulas litteras subscriptâ virgulâ, repetunt, quæ totidem chiliadas designant, quot vnitates, decusses aut centurias significabant, in hunc modum:

α 1	ι 10	ς 100	α, 1000	ι, 10000
β 2	κ 20	σ 200	β, 2000	κ, 20000
γ 3	λ 30	τ 300	γ, 3000	λ, 30000
δ 4	μ 40	υ 400	δ, 4000	μ, 40000
ε 5	ν 50	φ 500	ε, 5000	ν, 50000
ς 6	ξ 60	χ 600	ς, 6000	ξ, 60000
ζ 7	ο 70	ψ 700	ζ, 7000	ο, 70000
η 8	π 80	ω 800	η, 8000	π, 80000
θ 9	ρ 90	ϑ 900	θ, 9000	ρ, 90000

Ratio conjungendi vnitates cum decussibus, centuriis, chiliadibus, aut decussibus cum centuriis vel chiliadibus, & omnino scribendi quemcumque velis numerum facilis est, junctis litteris indicibus ejus numeri, hoc modo :

ια 11	κα 21	λα 31	μα 41	να 51	ξα 61
ιβ 12	κβ 22	λβ 32	μβ 42	νβ 52	ξβ 62
ιγ 13	κγ 23	λγ 33	μγ 43	νγ 53	ξγ 63
ιδ 14	κδ 24	λδ 34	μδ 44	νδ 54	ξδ 64
ιε 15	κε 25	λε 35	με 45	νε 55	ξε 65
ισ 16	κς 26	λς 36	μς 46	νς 56	ξς 66
ιζ 17	κζ 27	λζ 37	μζ 47	νζ 57	ξζ 67
ιη 18	κη 28	λη 38	μη 48	νη 58	ξη 68
ιθ 19	κθ 29	λθ 39	μθ 49	νθ 59	ξθ 69

ρα 101 | τα 201 | τα 301 | υα 401 | φα 501 | χα 601
 ρι 110 | σι 210 | τι 310 | υι 410 | ρι 510 | χι 610
 ρια 111 | σια 211 | τια 311 | υια 411 | ρια 511 | χια 611
 eodem modo reliqua jungi possunt, αχ^{νβ}.1652.

[illegible]

N

χ_{ar}	χ_{ar}	χ^{θ}	χ^{θ}	χ^{ω}	χ^{ω}	ψ^{ε}	ψ^{ε}
χ_{au}	χ_{au}	χ^{ι}	χ^{ι}	ψ^a	ψ^a	ψ^{η}	ψ^{η}
χ^{ε}	χ^{ε}	χ^o	χ^o	ψ^{α}	ψ^{α}	ψ^{ι}	ψ^{ι}
χ^{ε}	χ^{ε}	χ^{ν}	χ^{ν}	ψ^{α}	ψ^{α}	ψ^o	ψ^o
χ^{η}	χ^{η}	χ^{ς}	χ^{ς}	ψ^{α}	ψ^{α}	ψ^{υ}	ψ^{υ}
χ^{ω}	χ^{η}	χ^{υ}	χ^{υ}	ψ^{ε}	ψ^{ε}	ψ^{ω}	ψ^{ω}

PRECES CHRISTIANÆ,
ΕΥΧΑΙ' ΧΡΙΣΤΙΑΝΑΙ',

& Fidei rudimenta.

καὶ πίστεως θεωρηματεύματα.

Oratio Dominica.

Εὐχή κυριακή.

Πater noster, qui es in cælis, sanctificetur nomē
 Α' τερ ἡμῶν ὅ ἐν τοῖς ἔθνοις, ἀγαθῇτω τὸ ὄνο-
 tuum: adveniat regnum tuum: fiat volun-
 τιά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· ἡμῶν τὸ θέλη-
 ras tua, sicut in cælo & in terra: panem nostrum
 ἡμῶν, ὡς ἐν ἔθνῳ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν
 quotidianum da nobis hodie: & dimitte nobis de-
 τὸν ὀφεισμένον ὡς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφεσις ἡμῶν τὰ ὀφει-
 blea nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus
 λήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
 nostris: & ne inducas nos in tentationem, sed
 ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ
 libera nos à malo. Amen.
 ῥῦσά ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμῴν.

Salutatio Angelica, ad
 Ἀσπασμὸς τῆς Ἀγγέλου, πρὸς τὴν
 sanctissimam Virginem.
 ἀγνωτάτῃ Παρθένον.

XAve Maria gratiā plena, Dominus tecum,
 Αἶρε Μαρία κεχαρισμένη, ὁ κύριος μετὰ σου,
 N ij

196 PRECES CHRISTIANÆ

benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus
 ἀλοομένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ἀλοομένης ὁ καρπὸς
 ventris tui Iesus.

τῆς κοιλίας σου Ἰησοῦ.

Sancta Maria mater Dei, ora pro nobis

Ἀγία Μαρία μήτηρ τοῦ Θεοῦ, προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν
 peccatoribus, nunc, & in hora mortis nostræ.
 ἀμαρτωλῶν, νῦν, καὶ ἐν ᾧ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν.
 Amen.

Ἀμήν.

Symbolum sanctorum Apostolorum.

Σύμβολον τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Π Credo in Deum Patrem omnipotentem, creatorem
 Ἰεσὺς εἰς Θεὸν πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν
 cæli & terræ, & in Iesum Christum, Filium ejus
 υἱοῦ καὶ τοῦ καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν, υἱὸν αὐτοῦ τὸν
 unicum Dominum nostrum: qui conceptus est de Spiritu
 μονογενῇ κύριον ἡμῶν, συλληφθέντα ἐκ πνεύματος
 sancto, natus ex Maria Virgine, passus
 ἁγίου, γνησθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, παθόντα
 sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus & sepultus:
 ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα καὶ ταφέντα,
 descendit ad inferos: tertia die resurrexit a
 κατελθόντα εἰς ᾗδου, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνάστατα ἐκ
 mortuis: ascendit ad cælos: sedet ad dexteram
 νεκρῶν, ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ
 Dei Patris omnipotentis: inde venturus est judi-
 Θεοῦ τοῦ πατρὸς παντοκράτορος, ὅστις μέλλει ἐρχεσθαι
 care viros & mortuos.
 κρίσει ζῶντας καὶ νεκροὺς.

Credo in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam Ca-

Πιστεύω εἰς πνεῦμα ἅγιον, ἁγίαν ἐκκλησίαν κα-
 tholicam, sanctorum communionem, remissionem peccatorum,
 δοκικῶς, ἁγίων κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
 carnis resurrectionem, & vitam æternam. Amen.

σάρκος ἀνάστασιν, καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Benedictio mensæ ante
 Εὐλογία τῆς τραπέζης πρὸ τῆς
 cibi sumptionem.
 γεύσασθαι.

Xriste Deus, benedic cibum & potum
 Ρισέ ὁ Θεός, ἀλόγησον τὴν βρωσὴν καὶ τὴν πόσιν
 servorum tuorum, quoniam sanctus es jugiter, nunc & semper
 τοῖς δούλων σου, ὅτι ἄγιος εἶ παντοῦτε, νυνὶ καὶ αἰεὶ,
 & in sæcula sæculorum. Amen.
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τοῖς αἰῶνων. Ἀμήν.

Gratiarum actio in mensa.
 Εὐχαριστία τῆς τραπέζης.

Egratias agimus tibi, omnipotens Deus, pro omni-
 Ευχαριστοῦμεν σοι, ὦ παντοκράτωρ Θεός, ὑπὲρ πα-
 bus beneficiis tuis, qui vivis & regnas in sæcu-
 σῶν τοῖς ἔργοις σου, ὅς ζῆς καὶ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶ-
 la sæculorum, Amen.
 νας τοῖς αἰῶνων, Ἀμήν.

Confessio generalis.
 Εξομολόγησις καθολικὴ.

EConfiteor Deo omnipotenti, sanctæ Mariæ
 Εξομολογῶμαι Θεῷ παντοκράτει, ἀγίᾳ Μαρίᾳ
 semper virgini, sancto Michaëli Archangelo, sancto
 αἰεὶ παρθένῳ, ἀγίῳ Μιχαήλῳ Ἀρχαγγέλῳ, ἀγίῳ
 Ioanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro &
 Ιωάννῃ Βαπτιστῇ, ἀγίοις ἀποστόλοις Πέτρῳ καὶ
 Paulo, omnibus sanctis, & tibi, Pater, quia peccavi
 Παύλῳ, πᾶσι τοῖς ἀγίοις, καὶ σοι, ὦ πᾶτερ, ὅτι ἡμαρτήκα

N iiij

198 PRECES CHRISTIANÆ,

nimis cogitatione, verbo, & opere; mea culpa,
 λίαν τῇ διανοίᾳ, λόγῳ, καὶ ἔργῳ· ἐμὸν ἔκκλημα,
 mea culpa, mea culpa maxima. Ideo precor
 ἐμὸν ἔκκλημα, ἐμὸν ἔκκλημα μέγιστον: Διὸ δέομαι.
 sanctam Mariam semper virginem, sanctum Michaelē
 τῆς ἀγίας Μαρίας αἰὲ παρθένου, ἀγίου Μιχαήλου
 Archangelum, sanctum Ioannem Baptistam, sanctos Aposto-
 λους Ἀρχαγγέλου, ἀγίου Ἰωάννου Βαπτιστοῦ, ἀγίων ἀποστό-
 λους Petrum & Paulum, omnes sanctos, & te
 λων Πέτρου καὶ Παύλου, πάντων ἀγίων, καὶ σου, ὦ.
 pater orare pro me ad dominum Deum nostrum.
 πᾶτερ, προσβάδην ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς κύριον Θεὸν ἡμῶν.
 Amen.
 Ἀμήν.

Decalogus.

Δεκάλογος.

Primum præceptum.

Πρώτη ἐντολή.

Ego sum Dominus Deus tuus, non habebis Deos
 Ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἔστιναί σοι Θεοὶ
 alienos coram me. Non facies tibi sculptile, ut
 ἑτεροὶ πλὴν ἐμοῦ. καὶ ποιήσεις ἑαυτῶς τὸ γλυπτὸν, καὶ
 adores illud.
 προσκυμήσεις αὐτῷ.

2. Non assumes nomen Domini Dei tui in
 β. Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ
 vanum: nec enim insolentem habebit Dominus eum qui assumpsit
 ματαιῶς· καὶ γὰρ μὴ καταείσῃ κύριος τὸν λαμβάνον-
 tem nomen Domini Dei sui in vanum.
 τα τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ματαιῶς.

3. Memento ut diem Sabbati sanctifices.

γ. Μνήσθητι πλὴν ἡμέραν ᾗς σαββάτων ἀγιάζῃ.

4. Honora patrem tuum, & matrem tuam, ut sis

δ. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα ἡσῇ.
 longævus super terram, quam Dominus Deus tuus
 μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ Θεός σου
 dabit tibi.

δώσει σοι.

5. Non occides.

ε. Οὐ φονδέσεις.

6. Non mactabertis.

ς. Οὐ μοιχεύσεις.

7. Non furtum facies.

ζ. Οὐ κλέψεις.

8. Non loqueris contra proximum tuum te-

9. Οὐ ψευδομάρτυρήσεις κτ' τὸ πλῆστον σου μαρ-

stimonium falsum.

τυείαν ψευδῆ.

9. Non concupisces uxorem proximi tui.

δ. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τὸ πλῆστον σου.

10. Non concupisces domum, non agrum ejus,

1. Οὐκ ἐπιθυμήσεις οἰκίαν, ἔδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτῆς,

non servum ejus, non ancillam ejus, non

ἔδὲ τὸν πῶδα αὐτῆς, ἔδὲ τὴν παιδίσκην αὐτῆς, ἔδὲ

bovem ejus, non asinum ejus, nec universa

τὸν βοῦν αὐτῆς, ἔδὲ τὸν ὑποζύγιον αὐτῆς, ἔδὲ ὅσα τῶ

quæ illius sunt.

πλῆστον σου ὅτι.

Præcepta Caritatis duo sunt.

Εντολαὶ τῆς ἀγάπης δύο εἰσίν.

A Diliges Dominum Deum tuum, ex toto corde
Γαπήσεις κύριον τὸν Θεόν σου, ἔξ ὅλης τῆς καρ-
tuo: & ex tota anima tua, & ex tota men-
dίας σου, καὶ ἔξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἔξ ὅλης τῆς δια-
te tua, & ex totis viribus tuis.

γούας σου, καὶ ἔξ ὅλης ἰσχύος σου.

Et proximum tuum sicut teipsum.

Καὶ τὸν πλῆστον σου ὡς σεαυτόν.

Præcepta Ecclesiæ.

Εντολαὶ τῆς ἐκκλησίας.

1. **T** Statutos festos dies Ecclesiæ,

α. Ἐπιμύνας ἑορταὶ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκκλησίας,

abstinendo ab operibus servilibus celebrare.

τὴν ἀπέχεσθαι τῶν ἐργῶν λατρευτικῶν ἀγίων.

N iiiij

2. Sacrum Missæ officium diebus festis reverenter

β. Τὴν ἀγίαν λειτουργίαν ταῖς ἑορταῖς δὺλαβῶς
audire.

ἀκούειν.

3. Quadragesima, anni temporibus qua-

γ. Τῇ πεντηκοντῇ, τοῖς τῷ ἔτους χρόνοις τέσ-
tuor, & vigiliis secundum Ecclesiæ morem
σαρσι, καὶ τοῖς πεντηκοντῇ καὶ τῷ τοῦ ἐκκλησίας ἔτους
jejunare, & sextaferia & Sabbato à carnibus abstinere.
νηστεύειν, καὶ τῇ ἑκτῇ καὶ σαββάτῳ τῇ κρεῶν ἀπέχεσθαι.

4. Peccata Sacerdoti approbato confi-

δ. Ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ ἱερεῖ ἐκκεκρίσθαι ἐξομολο-
teri, & sacrosanctam Eucharistiam circa Paschæ
γεῖσθαι, καὶ τὴν παναγίαν Εὐχαριστίαν περὶ τῷ τῷ πάσχα
festum sumere, & hoc verò saltem semel in anno.
ἑορτῇ λαμβάνειν, καὶ τὸ ὅ ἐλάττωσεν ἅπαξ ἐν ἔτει.

5. Diebus ab Ecclesia inter-

ε. Ταῖς ἡμέραις ταῖς ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀπηγο-
dictis nuptias non celebrare.

ζυμύαις τὸν γάμους μὴ συντελέσαι.

Septem Sacramenta Catholica

Ἑπτὰ μυστήρια τῆς καθολικῆς

Ecclesiæ.

ἐκκλησίας.

Baptismus, Confirmatio, Eucharistia, Pœnitentia,
Ἀπὸ μυστήριον, σφραγισμὸς, εὐχαριστία, μετανοία,
Extrema Unctio, Ordo, Matrimonium.
τελευταία χρίσις, χειροτονία, συζυγία.

Virtutes Theologicæ.

Ἀρεταὶ Θεολογικαί.

Π Fides, Spes, Caritas.
Ἰστίς, ἐλπίς, ἀγάπη.

Virtutes Cardinales.

Ἀρεταὶ καρτείουσαι.

Φ Prudentia, Temperantia, Iustitia, & Fortitudo.
 Πόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, καὶ ἀνδρεία.

Dona Spiritus sancti.

Δῶρα τῷ ἁγίου πνύματος.

Σ Sapientia, Intellectus, Consilium, Fortitudo, Scientia,
 Οφία, σώσις, βουλὴ, ἰσχύς, γνώσις,
 Pietas, & Timor Domini.
 Διόθεα, καὶ φόβος τοῦ κυρίου.

Fructus Spiritus sancti.

Καρποὶ τῷ πνύματος ἁγίου.

Α Charitas, Gaudium, Pax, Patientia, Benignitas,
 Γάπη, χαρὰ, εὐθύνη, ὑπομονὴ, χρηστότης,
 Bonitas, Longanimitas, Mansuetudo, Fides, Modestia,
 ἀγαθωσύνη, μακροθυμία, πραδότης, πίστις, ἐπιείκεια,
 Continentia, Castitas.
 ἐκρέτεια, ἀγνήα.

Septem Virtutes.

Ἑπτὰ Ἀρεταί.

Τ Humilitas, Largitas, Castitas, Beni-
 Απεινοφροσύνη, μεγαλοδωρία, ἀγνήα, χη-
 gnitas, Temperantia, Patientia, Devotio, seu se-
 σότης, ἐκρέτεια, ὑπομονὴ, θεοσεβία, ἢ ἐπι-
 dula Pietas.
 μελὴς Διόθεα.

Septem peccata mortalia.

Ἑπτὰ ἀμώρτήματα θανάσιμα.

Υ Superbia, avaritia, luxuria, invidia,
 Περηφασία, πλεονεξία, ἀσελγεία, φθόνος,

gula, ira, acedia.
 γαστριμαργία, ὀργή, ἀκηδία.

Opera misericordiæ corporalia.

Ἔργα ἐλέους σωματικῆς.

Σ Pascere esurientes, potum dare sitientibus, opere-
 Irascere πεινῶντας, ποτίζειν διψῶντας, περι-
 nudo nudos, redimere captivos, invisere
 βάλλην γυμνοὺς, λυτρωθῆναι αἰχμαλώτους, ἐπισκε-
 agrotos, suscipere peregrinos, sepelire mortuos.
 ψάσθαι ἀδυνεῖς, σωθῆναι ξένοις, θάπτειν θανόντας.

Opera misericordiæ spiritalia.

Ἔργα ἐλέους πνευματικῆς.

Ε Corrige peccantes, docere ignorantes,
 Διδάσκειν ἁμαρτάνοντας, διδάσκειν ἀγνοοῦντας,
 bene consulere dubitantibus, orare Deum
 εὖ συμβουλεύειν ἀποροῦντας, προσεύχεσθαι πρὸς θεόν
 pro salute proximi, consolari mæstos,
 ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ πληρώοντος, παρακαλεῖν λυπηροὺς,
 ferre patienter injurias, remittere offensam.
 κατερεῖν τὰς ἀδικίας, συγγνώσκειν τὸ παράπτωμα.

Octo Beatitudines.

Οκτὼ μακαρισμοί.

1. **M** Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum
 α. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τοῦ πνεύματος, ὅτι αὐτῶν
 est regnum celorum.

ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ ἔρχοντος.

2. Beati mites, quoniam ipsi possidebunt

β. Μακάριοι ὡμόθυτοι, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι
 terram.

τίαν γῆν.

3. Beati qui lugent, quoniam ipsi conso-

γ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρα-
 labuntur.

κληρησονται.

4. Beati qui esuriunt & sitiunt
 δ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, quoniam ipsi saturabuntur.

καμοσύνῃ, ὅτι αὐτοὶ χορταθήσονται.

5. Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam
 ε. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

συνται.

6. Beati mundo corde, quoniam ipsi
 ζ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
 Deum videbunt.

τὸν Θεὸν ὄψονται.

7. Beati pacifici, quoniam ipsi filii Dei
 η. Μακάριοι οἱ εἰρηνόποιοι, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ
 vocabuntur.

κληθήσονται.

8. Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam,
 θ. Μακάριοι οἱ διωκόμενοι ἐνεκὰν δικαιοσύνης, quoniam ipsorum est regnum
 cælorum. ὅτι αὐτοῖς ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ ἑλεάνων.

Quatuor novissima memoranda.

Τέσσαρα ἑξάτα αξιομνημόνευτα.

Θ Mortis, judicium extremum, infernus, & regnum
 Αἵματος, κρίσις τελευτῶν, ᾗδης, καὶ βασιλεία
 cælorum.
 τοῦ ἑλεάνων.

Principium omnium & finem fac Deum.

Ἀρχὴν ἀπάντων καὶ τέλος ποιῶν Θεόν. *sive,*

Principium tibi sit, tibi finiat omnia Christus, ait S. Greg. Theod.

Canticum sanctissimæ Virginis.

Ἀῶμα τῆς ἀγιωτάτης Θεοτόκου.

M Magnificat anima mea Dominum.
 Εὐγαλίζῃ ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον.

Et exultavit spiritus meus in Deo
 Καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σω-
 lutari meo.

τῇ μου.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ:
 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς·
 ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
 Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πάντες αἱ γενεαί.

Quia fecit mihi magna qui potens est: & sanctum
 Ὅτι ἐπέποιήσεν μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ
 nomen ejus.

ὄνομα αὐτοῦ.

Et misericordia ejus a progenie in progenies, timentibus
 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν, τοῖς φοβου-
 bus eum.

μήνους αὐτόν.

Fecit potentiam in brachio suo: dispersit
 Ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν
 superbos mente cordis sui.

καταρρανοῖς διανοίᾳ καρδίας αὐτοῦ.

Deposuit potentes de sede: & exaltavit humiles.
 Καθεῖλε δυνατοὺς ἀπὸ θρόνων, καὶ ἤψωσε ταπεινοὺς.

Esurientes implevit bonis, & divites
 Πεινῶντας ἐτέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτουῦντας
 dimisit inanes.

ἔκπλεξε κενοὺς.

Suscepit Israël puerum suum: recordatus misericordiæ suæ.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους.

Sicut locutus est ad patres nostros,

Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ
 Abraham & semini ejus in sæcula.

Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὴν αἰῶνα.

Canticum Simeonis.

ᾠδὴ τοῦ Σιμεὼνος.

Nunc dimittis servum tuum, Domine, secundum
 νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὁ κύριε, καὶ τὸ
 verbum tuum in pace.

ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ.

Quia viderunt oculi mei salutare tuum.

Ὅπ' εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Quod parasti ante faciem omnium populorum.

Ὅ ἡτοίμασας κτ' ὑπὲρ πάντων τῶν λαῶν.

Lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebi tuæ Israël.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαῶ σου Ἰσραήλ.

Canticum Zachariæ.

ᾠδὴ τοῦ Ζαχαρίου.

E Benedictus Dominus Deus Israël: quia visi-
tavit, & fecit redemptionem plebi suæ,
ψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Et erexit cornu salutis nobis in domo David

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῶν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ
pueri sui.

τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Sicut locutus est per os sanctorum, qui a

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ'
seculo sunt Prophetarum ejus,

ἀγῶνος, ὑποφανεῖς αὐτῷ,

Salutem ex inimicis nostris: & de manu omnium

Σωτηρίαν ἡμῶν ἐκ χειρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν
qui oderunt nos.

μισουμένων ἡμᾶς.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, & me-

Ποιῆσαι ἔλεος μὲν τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνη-
morari testamenti sancti sui.

Διὸ καὶ διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Iusjurandum quod juravit ad Abraham patrem

Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα
nostrum. daturum se nobis,

ἡμῶν, τὸ δοῦναι ἡμῶν,

Vt sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati,

Ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυθιγέμενοι,
serviamus illi,

λατρεῖν αὐτῷ,

In sanctitate & iustitia coram ipso. omnibus

Ὡς ἐν ἁγιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντας

206 PRECES CHRISTIANÆ,

diebus nostris.
 πὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Et tu puer, Propheta altissimi vocaberis: præi-
 Καὶ σὺ παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προ-
 bis enim ante faciem Domini, parare vias
 περὶ σὴ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς
 ejus.
 αὐτοῦ.

Ad dandum scientiam salutis plebi ejus, in
 Τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν
 remissionem peccatorum eorum.
 ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτοῦ.

Per viscera misericordiae Dei nostri, in quibus visitavit
 Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
 nos Oriens ex alto.
 ἡμᾶς ἀνατολὴν ἔκ ὑψους.

Illuminare his qui in tenebris & in umbramortis sedent,
 Ἐπιφαῖναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις,
 ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.
 τὸ κατευθύναι τῶν πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Hymnus ad sanctissimam Virginem
 Ὕμνος πρὸς τὴν ἀγιωτάτην παρθένον
 Mariam.
 Μαρίαν.

X Salve regina, mater misericordiae, vita, dulcedo,
 Αἶρε δέσποινα, μήτερ ἐλέους, ζωὴ, γλυκύτης,
 & spes nostra, salve. Ad te clamamus exules fi-
 καὶ ἐλπὶς ἡμῶν, χαῖρε. πρὸς σὲ βοῶμεν ἡχοί σοι πα-
 llii Eva: Ad te suspiramus, gementes &
 δεῖς τῆς Εὕας· πρὸς σὲ ἀνιρίζομεν στενάζοντες καὶ
 flentes in hac lachrymarum valle. Eia ergo
 ἀνελουῶντες ἐν τῇ τῷ κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἄγε δὴ
 advocata nostra, misericordes tuos oculos ad
 σωθήσομε ἡμῶν, ἀσπλάγχχοι σου ὀφθαλμοὶ ἐφ'
 nos converte, & Iesum benedictum fructum
 ἡμᾶς ἐπίστρεψον, καὶ Ἰησοῦν τὸν ἀλοσημένιον καρπὸν

ventris tui, post auxilium hoc nobis
 τῆς κοιλίας σου, μὲτ' αὐτὸν ὑποβοήθειαν ταύτην ἡμῖν
 ostende, ὁ clemens, ὁ pia, ὁ dulcis vir-
 ἀποδείξον, ὡς ἐπιεικής, ὡς ἀσπλάγχε, ὡς ἠδεῖα παρ-
 go Maria.
 Δένε Μαρία.

Evangelium secundum Ioannem.

Εὐαγγέλιον κατὰ τὸν Ἰωάννην.

En principio erat verbum, & verbum erat apud Deum,
 Ἐν ἀρχῇ ὡς ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ὡς πρὸς τὸν Θεόν,
 & Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum.
 καὶ Θεὸς ὡς ὁ λόγος. Ἔτος ὡς ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.
 Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil,
 πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο ἑν ἑν,
 quod factum est. In ipso vita erat, & vita erat lux
 ὁ ζέρονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ὡς, καὶ ἡ ζωὴ ὡς τὸ φῶς τῶν
 hominum. Et lux in tenebris lucet, & tenebrae
 ἀνθρώπων. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία
 eam non comprehenderunt. Fuit homo missus
 αὐτὸς ἐκ αὐτοῦ. ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος
 à Deo, cui nomen erat Ioannes. Hic venit in
 παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. οὗτος ἦλθεν εἰς
 testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut
 μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα
 omnes crederent per illum. Non erat ille lux,
 πάντες πνεύσωσι δι' αὐτοῦ. ἐκ ὡς ἐκείνος τὸ φῶς,
 sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux
 ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. ὡς τὸ φῶς τὸ
 verā, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc
 αἰνιδικόν, ὁ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν
 mundum. In mundo erat, & mundus per ipsum factus est,
 κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ὡς, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο,
 & mundus eum non cognovit. In propria venit, &
 καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν ἐκ ἐγνω. εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ
 sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum,
 ἴδιοι αὐτὸν ἐκ παρέλαβον. ὅσοι ἦ ἐλάβον αὐτὸν,
 dedis eis potestatem filios Dei fieri, his qui
 ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γίνεσθαι, τοῖς π-

208 PRECES CHRISTIANÆ.

credunt in nomine ejus. Qui non ex sanguinibus, neque
 στεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. οἱ γὰρ ἐκ τῆς σαρκὸς, καὶ οὐκ
 ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri,
 ἐκ σαρκὸς σαρκὸς, καὶ οὐκ ἐκ σαρκὸς αἰδερόν,
 sed ex Deo nati sunt. Et verbum caro factum est,
 ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγενήθησαν. καὶ ὁ λόγος παρὲς ἐγένετο,
 & habitavit in nobis, & vidimus gloriam ejus,
 καὶ ἐσκύωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐδωκάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ,
 gloriam quasi vnigeniti a Patre, plenum gratiæ
 δόξαν ὡς μονογενοῦ πατρὸς, πλήρης χάριτος
 & veritatis.
 καὶ ἀληθείας.

PARISIIS,
 E Typographia EDMUNDI MARTINI,
 viâ Iacobæâ, sub Sole aureo.

M. DC, LXIII.

